

www.genop.gr

e - παλμός

έκφραση

genopweb@gmail.com

18/05/2026 Τεύχος #6

Τριμηνιαία έκδοση της ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ-ΚΗΕ _Μάιος 2026
Στουρνάρη 73-75, Τ.Κ. 10432, Αθήνα.

ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ-ΚΗΕ

Διεύθυνση:
Στουρνάρη 73-75
Αθήνα 104 32
Τηλέφωνο:
210521 5700

ΑΦΙΕΡΩΜΑ:

40°

Εκλογολογιστικό Συνέδριο ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ-ΚΗΕ

Μήνυμα
ενότητας,
συλλογικότητας
και
αλληλεγγύης

Ο e-Παλμός είναι εδώ και χτυπά δυνατά για όλους !

Σ.8 Γ. Στάσης: «Η ΔΕΗ αλλάζει, το ενεργειακό περιβάλλον αλλάζει, ο κόσμος μας όλος αλλάζει και εμείς είμαστε μέρος αυτής της αλλαγής»

Σ.10 Μ. Μανουσάκης: «Χαίρομαι ιδιαίτερα για όλα όσα έχουμε πετύχει οι εταιρείες στον κλάδο τα τελευταία χρόνια χάρη σε εσάς»

Σ.6 Αντώνης Καρράς: «Η ΓΕΝΟΠ ΔΕΗ δεν υπήρξε ποτέ απλός παρατηρητής των εξελίξεων. Ήταν, είναι και θα παραμείνει δύναμη παρέμβασης, διεκδίκησης και ευθύνης»

Σ.13 Α. Μάνος: «Αλλάζουμε όλοι μαζί για όφελος της κοινωνίας, του πολίτη, του πελάτη, των εργαζομένων μας, με τεράστια έμφαση στην υγεία και ασφάλεια»

Σ.18 Κ. Μανιάτης: «Στόχος μας να προασπίσουμε τα συμφέροντα των εργαζομένων»

e - παλμός

Ιδιοκτησία:
ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ-ΚΗΕ

Εκδότης:
Αντώνης Καρράς

Διευθύνεται από
Πενταμελή Συντακτική
Επιτροπή:

Πρόεδρος:
Δημήτρης Καρέλης

Μέλη:
Τάσος Παπαδόπουλος
Χρήστος Πιστεύος
Αριστοτέλης Βασιλάκης
Βασίλης Καμουτσής

.....
Τριμηνιαία έκδοση
.....

Γενική και Γραφιστική
επιμέλεια:
Δημήτρης Καρέλης

Διεύθυνση:
Στουρνάρη 73-75
Αθήνα Τ.Κ. 10 432
genopweb@gmail.com

Εξώφυλλο:
- Εικόνες από το 40^ο
Εκλογοαπολογιστικό
Συνέδριο ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ

Περιεχόμενα

- 3-** Αντώνης Καρράς: «Μαζί, με πίστη στη συλλογική μας δύναμη!»
- 4** - 40^ο Εκλογοαπολογιστικό Συνέδριο ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ-ΚΗΕ: Μήνυμα ενότητας, συλλογικότητας και αλληλεγγύης!
- 6-** Αντώνης Καρράς: «Η ΓΕΝΟΠ ΔΕΗ δεν υπήρξε ποτέ απλός παρατηρητής των εξελίξεων. Ήταν, είναι και θα παραμείνει δύναμη παρέμβασης, διεκδίκησης και ευθύνης»
- 8-** Γεώργιος Στάσης: «Η ΔΕΗ αλλάζει, το ενεργειακό περιβάλλον αλλάζει, ο κόσμος μας όλος αλλάζει και εμείς είμαστε μέρος αυτής της αλλαγής».
- 10-** Μανούσος Μανουσάκης : «Χαίρομαι ιδιαίτερα για όλα όσα έχουμε πετύχει οι εταιρείες στον κλάδο τα τελευταία χρόνια χάρη σε εσάς.»
- 13-** Αναστάσιος Μάνος: «Αλλάζουμε όλοι μαζί για όφελος της κοινωνίας, του πολίτη, του πελάτη, των εργαζομένων μας, με τεράστια έμφαση στην υγεία και ασφάλεια»
- 14-** Γιώργος Γεωργακόπουλος (ΓΣΕΕ): «Η ενωτική δράση του μαζικού κινήματος είναι η μοναδική ελπίδα για τη δικαίωση των διεκδικήσεων και των αγώνων»
- 15-** Νίκος Χατζάρας: «Η ΠΟΣ/ΔΕΗ θα είναι παρούσα, σταθερή και μαχητική δίπλα στους εργαζόμενους, δίπλα στη ΓΕΝΟΠ και σε κάθε βήμα της»
- 17-** Κώστας Μανιάτης: «Η ταυτότητά μας πάνω απ' όλα είναι ο Όμιλος ΔΕΗ/ΑΔΜΗΕ και στόχος μας να προασπίζουμε τα συμφέροντα των εργαζομένων»
- 20-** Ευάγγελος Υφαντής: «Οι εργαζόμενοι της ΔΕΗ απέδειξαν διαχρονικά ότι μπορούν να κρατούν όρθιο το ενεργειακό σύστημα της χώρας, ακόμα και στις πιο δύσκολες στιγμές»
- 21-** Χρήστος Πιστεύος: «Η ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ θα πρέπει με το ίδιο ενωτικό και συλλογικό τρόπο, με επιχειρήματα και όχι με συνθήματα, να συμμετέχει στο διάλογο για την προάσπιση των εργασιακών δικαιωμάτων»
- 22-** Στέφανος Κουνούκλας: «Η ιστορική Ομοσπονδία της ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ όλα αυτά τα χρόνια είναι ομπρέλα όλων των σωματείων, χωρίς αυτήν δεν θα υπήρχαν σωματεία»
- 25-** Αθανάσιος Μάστορας: «Πάνω και πρώτα απ' όλα το συμφέρον των εργαζομένων, της επιχείρησης και του Έλληνα καταναλωτή»
- 27-** Λευτέρης Αδάμ: «Η ενότητα είναι αυτή που δίνει τη δύναμη σε ένα συνδικάτο»
- 29-** Νίκος Φωτόπουλος: «Πολλές φορές όλοι μαζί, με τους αγώνες καταφέραμε να καθυστερήσουμε τα σχέδια πολλών κυβερνήσεων, για την ιδιωτικοποίηση της επιχείρησης»
- 30-** Κωνσταντίνος Καούσιος: «Οι μηχανικοί της ΔΕΗ, οι άνθρωποι που δουλεύουν στο πεδίο έξω, έχουν ιδέες»
- 31-** Παναγιώτης Καμπισιούλης: «Στη δυσκολία της απολιγνιτοποίησης η Ομοσπονδία και τα σωματεία-μέλη της στάθηκαν στο ύψος των περιστάσεων»
- 33-** Γρηγόρης Μπαρμπαγιάννης: «Είναι δυνατόν να μιλάμε για ενότητα, όταν έχουμε τέτοιου είδους εσωστρέφεια κομματική και παραταξιακή;»
- 35-** Κώστας Γεωργίου: «Το συνδικάτο, όπως και να έχει, πάντα αντιπολίτευση θα είναι, γιατί πάντα θα διεκδικεί»
- 37-** Γιάννης Φασίδης: «Είμαστε σε αυτούς που θα κάνουν τα πράγματα να συμβούν, γιατί έχουμε και αυτογνωσία και θέληση να τα αλλάξουμε τα πράγματα»
- 39-** Παναγιώτα Σταθά: «Πάλι για φτηνό ρεύμα για όλους, για να μπορεί να είναι τα κοινωνικά αγαθά προσβάσιμα σε όλη την κοινωνία»
- 41-** Βασίλης Καμουτσής: «Η σπαδική σκέψη που οδηγεί σε τυφλή υπακοή και κοινωνικό διχασμό, είναι ένας κίνδυνος και απαιτεί προσοχή»
- 42-** Χαράλαμπος Κωνσταντής: «Έχουμε τη δύναμη; Την έχουν και οι λαοί και οι εργάτες, αρκεί να το θέλουμε»
- 44-** Κωνσταντίνος Μασούρας: «Το μετρήσιμο είναι η αποτελεσματικότητα. Όποιος είναι αποτελεσματικός θα πάει ψηλά και ο κόσμος ξέρει και το στηρίζει αυτό»

Τα άρθρα απηχούν τις απόψεις των συντακτών τους.

Το υλικό προς δημοσίευση θα αποστέλλεται ηλεκτρονικά στη Συντακτική Επιτροπή, η οποία διατηρεί το δικαίωμα της έγκρισης της δημοσίευσης, ως μέρος της διαδικασίας ελέγχου ποιότητας.

«Όπου τα συνδικάτα είναι πιο σταθερά οργανωμένα, εκεί γίνονται και τα δικαιώματα των ανθρώπων πιο σεβαστά».
Σάμιουελ Γκόμπερς

Editorial

Μαζί, με πίστη στη συλλογική μας δύναμη!

Χαιρετισμός του Προέδρου της ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ-ΚΗΕ, Αντώνη Καρρά

Αγαπητές συναδέλφισσες, αγαπητοί συνάδελφοι, η ολοκλήρωση του 40ού Εκλογοαπολογιστικού Συνεδρίου της ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ-ΚΗΕ δεν σηματοδοτεί μόνο το τέλος μιας κορυφαίας δημοκρατικής διαδικασίας για την Ομοσπονδία μας. Σηματοδοτεί, πάνω απ' όλα, μια νέα αφετηρία ευθύνης, ενότητας και αγωνιστικής συνέχειας για όλους μας.

Το Συνέδριό μας επιβεβαίωσε ότι η δύναμη της ΓΕΝΟΠ ήταν και παραμένει οι άνθρωποί της. Οι εργαζόμενοι που συμμετέχουν, που αγωνιούν, που διεκδικούν, που δεν παραιτούνται.

Τα σωματεία-μέλη μας, οι συνάδελφοι στη ΔΕΗ, στον ΔΕΔΔΗΕ, στον ΑΔΜΗΕ και σε ολόκληρο τον κλάδο της ενέργειας, είναι εκείνοι που δίνουν καθημερινά περιεχόμενο, κύρος και προοπτική στη συλλογική μας πορεία. Σε μια περίοδο μεγάλων αλλαγών και σύνθετων προκλήσεων για την εργασία και την ενέργεια, το μήνυμα που βγήκε από το 40ό Συνέδριο είναι ξεκάθαρο: ενότητα, συλλογικότητα και αλληλεγγύη. Αυτές είναι οι αξίες που μας κράτησαν όρθιους στα δύσκολα, αυτές είναι οι αξίες που θα μας οδηγήσουν και στη νέα εποχή. Γιατί κανείς δεν περισσεύει και κανείς δεν μπορεί να πορευτεί μόνος του.

Με σεβασμό στη βούληση των συνέδρων και με εμπιστοσύνη στη συλλογική μας δύναμη, συνεχίζουμε πιο ώριμοι, πιο έτοιμοι και πιο αποφασισμένοι. Με καθαρό λόγο, με ανοιχτό κάλεσμα συμμετοχής προς όλους και με σταθερή προσήλωση στην υπεράσπιση των δικαιωμάτων των εργαζομένων, της αξιοπρέπειας της εργασίας και του κοινωνικού ρόλου της ενέργειας.

Η ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ-ΚΗΕ θα συνεχίσει να είναι μια δυνατή, υπεύθυνη και καθαρή φωνή. Μια Ομοσπονδία με αγωνιστική συνέπεια, θεσμική σοβαρότητα και ανθρώπινο πρόσωπο.

Σας ευχαριστώ θερμά για τη συμμετοχή, την εμπιστοσύνη και τη διαρκή σας στήριξη. Καλή δύναμη σε όλες και όλους.

Αντώνης Καρράς

Πρόεδρος ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ-ΚΗΕ

«Η ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ-ΚΗΕ θα συνεχίσει να είναι μια δυνατή, υπεύθυνη και καθαρή φωνή»

40^ο

Εκλογοαπολογιστικό Συνέδριο ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ-ΚΗΕ

Χαιρετισμοί - Ομιλίες - Τοποθετήσεις

Περιοδικό ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ

e - παλμός

40ό Εκλογοαπολογιστικό Συνέδριο ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ-ΚΗΕ: Μήνυμα ενότητας, συλλογικότητας και αλληλεγγύης

Με την ολοκλήρωση των εργασιών του 40ού Εκλογοαπολογιστικού Συνεδρίου της ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ-ΚΗΕ, η Ομοσπονδία εκφράζει τις θερμές της ευχαριστίες προς όλες και όλους τους Συνέδρους, τα Σωματεία-Μέλη, τους εκπροσώπους των παρατάξεων, καθώς και προς όλους όσοι συνέβαλαν με τη συμμετοχή, την παρουσία και τον διάλογό τους στην επιτυχή διεξαγωγή του Συνεδρίου.

Το 40ό Συνέδριο της Ομοσπονδίας δεν αποτέλεσε μια τυπική συνδικαλιστική διαδικασία. Ήταν μια ουσιαστική και ζωντανή κορυφαία δημοκρατική στιγμή για το συνδικαλιστικό μας κίνημα. Ήταν μια ισχυρή απόδειξη ότι οι εργαζόμενοι, όταν συζητούν με ευθύνη, όταν συνθέτουν μέσα από διαφορετικές απόψεις και όταν παραμένουν προσηλωμένοι στο κοινό συμφέρον, μπορούν να διαμορφώνουν συλλογικά το μέλλον τους.

Τα τελικά αποτελέσματα των αρχαιρεσιών αποτυπώνουν με σαφήνεια τη βούληση των συνέδρων:

ΔΑΚΕ – Συνεργαζόμενοι Συνδικαλιστές: 107 ψήφοι και 22 έδρες (70,97% των εδρών)

ΕΑΜΕ – Συνεργαζόμενοι: 32 ψήφοι και 7 έδρες (22,58% των εδρών)

Αγωνιστική Συνεργασία: 6 ψήφοι και 1 έδρα (3,23% των εδρών)

ΠΑΣΚΕ – Δημοκράτες Συνδικαλιστές: 5 ψήφοι και 1 έδρα (3,23% των εδρών)

Αγωνιστική Συστήριση: 3 ψήφοι και 0 έδρες (0,00% των εδρών)

Πέρα όμως από τους αριθμούς, το ουσιαστικό μήνυμα αυτού του Συνεδρίου είναι βαθύτερο και πιο ισχυρό. Είναι το μήνυμα της ενότητας, της συλλογικότητας και της αλληλεγγύης.

Ενότητα, γιατί στη σημερινή δύσκολη συγκυρία για τον κόσμο της εργασίας, με τις μεγάλες ανακατατάξεις στον ενεργειακό τομέα, με την πίεση στα εργασιακά δικαιώματα και με τις προκλήσεις της μετάβασης, κανείς δεν μπορεί να πορευτεί μόνος. Η ενότητα των εργαζομένων στη ΔΕΗ, στον ΑΔΜΗΕ, στον ΔΕΔΔΗΕ και σε ολόκληρο τον κλάδο αποτελεί προϋπόθεση δύναμης, αξιοπρέπειας και αποτελεσματικής διεκδίκησης.

Συλλογικότητα, γιατί τίποτε δεν κατακτήθηκε ατομικά. Όσα πετύχαμε τα προηγούμενα χρόνια, τα πετύχαμε όλοι μαζί: με αγώνες, με επιμονή, με συμμετοχή και με πίστη στη δύναμη της οργανωμένης έκφρασης των εργαζομένων. Η ΓΕΝΟΠ δεν είναι ένας απομακρυσμένος θεσμός· είναι η κοινή φωνή όλων μας και αντλεί τη δύναμή της από την ενεργή συμμετοχή των εργαζομένων στα σωματεία και στις διαδικασίες τους.

Αλληλεγγύη, γιατί αυτή είναι η ψυχή του συνδικαλιστικού κινήματος. Η αλληλεγγύη προς τον συνάδελφο που δοκιμάζεται, προς τον νέο εργαζόμενο που ξεκινά με ανασφάλεια, προς εκείνον που βλέπει τα δικαιώματά του να απειλούνται, είναι το στοιχείο που κρατά το κίνημά μας όρθιο, ζωντανό και ανθρώπινο. Η δύναμη της Ομοσπονδίας μας μετριέται από το πόσο στεκόμαστε ο ένας δίπλα στον άλλον.

Η ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ-ΚΗΕ εκφράζει επίσης τις θερμές της ευχαριστίες προς τους εκλεκτούς επίσημους προσκεκλημένους και ομιλητές που τίμησαν με την παρουσία και τις παρεμβάσεις τους το 40ό Εκλογοαπολογιστικό Συνέδριο της Ομοσπονδίας. Ιδιαίτερα ευχαριστούμε τον Πρόεδρο και Διευθύνοντα Σύμβουλο του Ομίλου ΔΕΗ κ. Γιώργο Στάση, τον Πρόεδρο και Διευθύνοντα Σύμβουλο του ΑΔΜΗΕ κ. Μανούσο Μανουσάκη, τον Διευθύνοντα Σύμβουλο του ΔΕΔΔΗΕ κ. Αναστάσιο Μάνο, τον Γενικό Διευθυντή Επιχειρηματικής Ανάπτυξης και Διαχείρισης Χαρτοφυλακίου ΑΠΕ της ΔΕΗ κ. Χρήστο Κεραμιώτη, τον Γενικό Διευθυντή Ανθρωπίνων Πόρων του ΔΕΔΔΗΕ κ. Γιώργο Καλύβα, τη Γενική Διευθύντρια Ανθρώπινου Δυναμικού του ΑΔΜΗΕ κα Ευγενία Μελέα, τη Διευθύντρια Εταιρικών Σχέσεων και Επικοινωνίας του Ομίλου ΔΕΗ κα Σοφία Δήμητρα, τον Γραμματέα Οικονομικού της ΓΣΕΕ κ. Γιώργο Γεωργακόπουλο και τον Πρόεδρο της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Συνταξιούχων ΔΕΗ (ΠΟΣ/ΔΕΗ) κ. Νικόλαο Χατζάρα. Η παρουσία τους και οι τοποθετήσεις τους συνέβαλαν ουσιαστικά στο κύρος, τη σημασία και την επιτυχία των εργασιών του Συνεδρίου.

Από το 40ό Συνέδριο οφείλουμε να βγούμε όλοι πιο ώριμοι, πιο δυνατοί και πιο αποφασισμένοι. Με ανοιχτό κάλεσμα συμμετοχής προς όλους τους εργαζόμενους, χωρίς αποκλεισμούς και χωρίς περισσεύματα. Με πίστη ότι οι αγώνες που έχουμε μπροστά μας απαιτούν ευθύνη, σοβαρότητα, ενότητα και αγωνιστική συνέπεια.

Η ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ-ΚΗΕ ήταν, είναι και θα παραμείνει η δυνατή και καθαρή φωνή των εργαζομένων. Με σεβασμό στη δημοκρατική έκφραση των συνέδρων, με εμπιστοσύνη στη συλλογική μας δύναμη και με σταθερό προσανατολισμό στην υπεράσπιση της εργασίας, συνεχίζουμε.

Η ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ-ΚΗΕ ευχαριστεί θερμά όλους για τη συμμετοχή, την εμπιστοσύνη και τη συμβολή τους.

Καλή δύναμη σε όλες και όλους.

Αντώνης Καρράς: «Η ΓΕΝΟΠ ΔΕΗ δεν υπήρξε ποτέ απλός παρατηρητής των εξελίξεων. Ήταν, είναι και θα παραμείνει δύναμη παρέμβασης, διεκδίκησης και ευθύνης»

- Η εισηγητική ομιλία του προέδρου της ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ-ΚΗΕ στο 40^ο Εκλογοαπολογιστικό Συνέδριο της ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ-ΚΗΕ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, αγαπητοί προσκεκλημένοι, σας καλωσορίζω θερμά στο 40^ο Εκλογοαπολογιστικό Συνέδριο της ΓΕΝΟΠ ΔΕΗ. Και χαιρετίζω με ιδιαίτερη χαρά τον Πρόεδρο του Ομίλου ΔΕΗ, τον Πρόεδρο του Ομίλου ΑΔΜΗΕ, τον Διευθύνων Σύμβουλο του ΔΕΔΔΗΕ, όλα τα στελέχη που παρευρίσκονται σήμερα εδώ από τις εταιρείες, τους εκλεγμένους εκπροσώπους της Ομοσπονδίας. Αγαπητοί καλεσμένοι η ΓΕΝΟΠ ΔΕΗ όλα τα χρόνια έχει γράψει μια σημαντική ιστορία, την είδατε άλλωστε, με συλλογικές προσπάθειες, θυσίες, αποφασιστικότητα, καταφέρνει διαχρονικά να διαδραματίζει καθοριστικό ρόλο και να βρίσκεται δίπλα στα προβλήματα και τις ανάγκες των συναδέλφων μας.

Η ΓΕΝΟΠ ΔΕΗ δεν υπήρξε ποτέ απλός παρατηρητής των εξελίξεων. Ήταν, είναι και θα παραμείνει δύναμη παρέμβασης, διεκδίκησης και ευθύνης. Οφείλουμε όμως να διαβάζουμε τις εξελίξεις ρεαλιστικά για το μέλλον στην ηλεκτρενέργεια και όχι μόνο. Βλέποντας τις γεωπολιτικές εξελίξεις και να παρεμβαίνουμε δυναμικά με υπευθυνότητα πάντοτε. Αυτά άλλωστε αποτελούν τα διαχρονικά εργαλεία του συνδικαλιστικού κινήματος και την βασική προϋπόθεση για τη διαμόρφωση ενός ισχυρού και αδιάσπαστου μετώπου διεκδίκησης, με στόχο τη βελτίωση του βιοτικού επιπέδου των εργαζομένων.

Σήμερα όλοι μαζί εργαζόμαστε, οι διοικήσεις περισσότερο από ποτέ. Καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε ένα νέο σύνθετο περιβάλλον. Οι εξελίξεις στον ενεργειακό τομέα τόσο σε εθνικό, αλλά και σε διεθνές επίπεδο, βρίσκονται στο επίκεντρο της οικονομίας και επηρεάζουν άμεσα τις κοινωνίες και τις αγορές.

Παράλληλα σημαντικές αλλαγές συντελούνται στον εργασιακό τομέα, ενώ νέες προκλήσεις αναδύονται μέσα από αυτό, την κλιματική αλλαγή και την πράσινη μετάβαση, την ψηφιακή επανάσταση και την ταχύτατη ανάπτυξη της τεχνητής νοημοσύνης. Την ίδια στιγμή βιώνουμε ένα νέο παγκόσμιο ενεργειακό και οικονομικό περιβάλλον, στο οποίο προστίθενται σοβαρές γεωπολιτικές εξελίξεις, τις βλέπετε, που επηρεάζουν άμεσα το αγαθό της ηλεκτρικής ενέργειας.

Ο πόλεμος στην Ουκρανία, οι συγκρούσεις στην Μέση Ανατολή και οι εντάσεις σε ευρύτερες περιοχές του πλανήτη έχουν ήδη σημαντικές επιπτώσεις στην ενεργειακή ασφάλεια, στην οικονομία και στο βιοτικό επίπεδο των πολιτών. Μέσα σε αυτό το ιδιαίτερο απαιτητικό, διεθνές περιβάλλον, ο Όμιλος ΔΕΗ, ο Όμιλος ΑΔΜΗΕ, ο ΔΕΔΔΗΕ διαδραματίζουν πρωταγωνιστικό ρόλο, με σημαντικά αναπτυξιακά έργα, επενδύσεις και τεχνολογικές καινοτομίες, αποδεικνύονται ότι αποτελούν τους βασικούς και αξιόπιστους πυλώνες ενεργειακής σταθερότητας της χώρας.

Πυλώνες που μπορούν να διασφαλίσουν μια δίκαιη ενεργειακή μετάβαση, με επίκεντρο τον άνθρωπο, την κοινωνία και το περιβάλλον.

Αγαπητοί καλεσμένοι, καθοριστικός όμως παράγοντας για την ανάπτυξη, την οικονομική πρόοδο και την επίτευξη των στόχων των επιχειρήσεων, είναι ο εργαζόμενος. Οι εργαζόμενοι αποτελούν την καρδιά και την ψυχή των εταιρειών, με τη γνώση, την εμπειρία και την αφοσίωσή τους συμβάλλουν καθημερινά στη βιωσιμότητα και την ανάπτυξη των οργανισμών στους οποίους εργάζονται

Η ενεργός συμμετοχή τους στην μετεξέλιξη και το μετασχηματισμό των επιχειρήσεων είναι απαραίτητη. Οι εργαζόμενοι απέδειξαν ακόμα και στις δύσκολες περιόδους ότι με υπευθυνότητα, επαγγελματισμό, στάθηκαν στο ύψος των περιστάσεων, στηρίζοντας τις εταιρείες που εργάζονται, τόσο σε περιόδους ανάπτυξης, όσο και σε περιόδους κρίσης, όταν ακόμα και ο κίνδυνος οικονομικής κατάρρευσης ήταν ορατός. Καμία ενεργειακή μετάβαση δεν μπορεί να πετύχει χωρίς τους εργαζόμενους, γιατί οι εργαζόμενοι δεν είναι απλώς μέρος της επιχείρησης είναι η δύναμη που τις κρατά όρθιες. Για το λόγο αυτό έχουμε επανειλημμένα επισημάνει ότι θέλουμε η ΔΕΗ, ο ΑΔΜΗΕ, ο ΔΕΔΔΗΕ να έχουν όχι μόνο παρόν και παρελθόν, αλλά και ισχυρό μέλλον.

Είναι αναγκαίο να πραγματοποιηθούν νέες προσλήψεις, να ανανεωθεί το ανθρώπινο δυναμικό, να αναβαθμιστούν οι σχολές, να κάνουμε επανεκπαίδευση, εκπαίδευση και να δημιουργήσουμε νέες ποιοτικές θέσεις εργασίας.

Μόνο έτσι θα διασφαλιστεί η μεταφοράς της πολύτιμης τεχνογνωσίας στις επόμενες γενικές εργαζομένων και θα καλυφθούν τα κενά που υπάρχουν στους χώρους εργασίας, ώστε να επιτυγχάνονται τα καλύτερα δυνατά αποτελέσματα. Ιδιαίτερη όμως βαρύτητα στις εταιρείες μας πρέπει να δίνουμε σε ένα ζήτημα ύψιστης σημασίας, την υγεία και την ασφάλεια στην εργασία.

Ο στόχος είναι ξεκάθαρος για όλους μας, να μην χαθεί και να μην κινδυνεύσει καμία ανθρώπινη ζωή. Ιδιαίτερα για τους συναδέλφους που καθημερινά εργάζονται σε δύσκολες, επικίνδυνες συνθήκες, προκειμένου το κοινωνικό αγαθό της ηλεκτρικής ενέργειας να φτάσει ακόμα και στο πιο απομακρυσμένο σημείο της πατρίδας μας.

Η ανάπτυξη ολοκληρωμένων πολιτικών υγείας και ασφάλειας από την πλευρά της εργοδοσίας, αλλά και η αυστηρή τήρηση των κανόνων από την πλευρά των εργαζομένων, αποτελούν απαραίτητες προϋποθέσεις για την επίτευξη του κοινού στόχου. Μηδενικά εργατικά ατυχήματα των εργαζομένων και των συνεργατών της ΔΕΗ, ΑΔΜΗΕ, ΔΕΔΔΗΕ και να αποτελεί για εμάς την πρωταρχική προτεραιότητα.

Συνέχεια από τη σελ. 6

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, οι πρόσφατες εξελίξεις με την υπογραφή της νέας συλλογικής σύμβασης εργασίας στη ΔΕΗ, στο ΔΕΔΔΗΕ, στον ΑΔΜΗΕ, αποτέλεσαν σημαντική θετική εξέλιξη για τους εργαζόμενους. Η συμφωνία αυτή συνέβαλλε ουσιαστικά στη βελτίωση των αποδοχών, των εργασιακών όρων, αποδεικνύοντας ότι το συνδικαλιστικό κίνημα παραμένει ζωντανό και αποτελεσματικό.

Ταυτόχρονα δημιουργήθηκαν προϋποθέσεις για καλύτερες μισθολογικές προοπτικές, ιδιαίτερα για τους νέους εργαζόμενους, θέτοντας τις βάσεις για ένα αισιόδοξο μέλλον. Όταν οι εργαζόμενοι είναι ενωμένοι καμιά πρόκληση δεν είναι ανυπέρβλητη.

Με υπευθυνότητα, χωρίς σκοπιμότητες και με μοναδικό γνώμονα το κοινό καλό, συνεχίζουμε να εργαζόμαστε για την ενίσχυση της συλλογικής διαπραγμάτευσης και την αποτελεσματική εκπροσώπηση των εργαζομένων. Γιατί η ενίσχυση της συλλογικής διαπραγμάτευσης αποτελεί βασικό παράγοντα για τη διασφάλιση αξιοπρεπών συνθηκών εργασίας, για τον περιορισμό των μισθολογικών ανισοτήτων και για τη βιωσιμότητα στην εργασία και την οικονομία.

Καθήκον λοιπόν της ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ είναι να ακούει με προσοχή και σεβασμό τη φωνή των εργαζομένων. Να αφουγκράζεται τις αγωνίες και τα προβλήματά τους. Και κυρίως να μην μένει στα λόγια, αλλά να διεκδικεί λύσεις, για να παραμείνουμε δύναμη αξιοπιστίας και ελπίδας, δύναμη ενότητας και αγώνα και ισχυρή φωνή υπεράσπισης των εργασιακών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων που εκπροσωπούμε.

Με αυτές τις σκέψεις εύχομαι καλή επιτυχία στο Συνεδριό μας. Θέλουμε μια ενεργειακή μετάβαση με τεχνογνωσία και ανάπτυξη, αλλά πάνω από όλα με σεβασμό στον άνθρωπο, στην εργασία και στην κοινωνία.

Σας ευχαριστώ θερμά που με παρακολουθήσατε.

Γεώργιος Στάσης: «Η ΔΕΗ αλλάζει, το ενεργειακό περιβάλλον αλλάζει, ο κόσμος μας όλος αλλάζει και εμείς είμαστε μέρος αυτής της αλλαγής».

□ Ομιλία του Προέδρου και Διευθύνοντος Συμβούλου του Ομίλου ΔΕΗ στο 40ό Εκλογοαπολογιστικό Συνέδριο της ΓΕΝΟΠ ΔΕΗ-ΚΗΕ

Καλημέρα σε όλους αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, φίλες και φίλοι. Είναι μεγάλη μου χαρά που βρίσκομαι και φέτος εδώ, στο 40ό Εκλογοαπολογιστικό Συνέδριο της ΓΕΝΟΠ ΔΕΗ. Το ότι μιλάμε για το 40ό Συνέδριο δείχνει και το ιστορικό βάθος του σωματίου σας, αλλά δείχνει και το μεγάλο αποτύπωμα της ίδιας της ΔΕΗ στην ελληνική κοινωνία.

Θέλω να επαναλάβω και σήμερα η ΔΕΗ είναι πλέον μια σύγχρονη, εισηγμένη εταιρεία... μια εταιρεία με ηγετική θέση στην ελληνική κοινωνία και μετασχηματίζεται διαρκώς για να πρωταγωνιστήσει στο δύσκολο εγχώριο και διεθνή ανταγωνισμό. Είναι όπως πάντα μέρος της νεότερης ελληνικής ιστορίας, είναι η επιχείρηση που έχει ταυτιστεί με την ενέργεια στη χώρα μας και που για πάνω από μισό αιώνα στήριξε και στηρίζει την ανάπτυξη και τον εκσυγχρονισμό της Ελλάδας, μέχρι και το πιο μικρό χωριό της χώρας μας.

Αυτό το ιστορικό φορτίο είναι για εμάς ένας οδηγός ευθύνης για όσα κάνουμε καθημερινά, για τα οποία θέλω να σας ευχαριστήσω θερμά, για την καθημερινή σας προσπάθεια, τον επαγγελματισμό σας, τη συμβολή σας στην προσπάθεια αυτή να βάλουμε τη ΔΕΗ σε μια νέα εποχή. Φίλες και φίλοι τα τελευταία χρόνια η ΔΕΗ έχει αλλάξει και επιτρέψτε μου να πω ότι έχει αλλάξει προς το καλύτερο. Εκσυγχρονίζεται, δυναμώνει και διευρύνει το ρόλο της και τις υπηρεσίες της. Έχει εξελιχθεί σε ένα σύγχρονο, καθιερωμένο Όμιλο, με ισχυρή παρουσία στην Ελλάδα και τη Νοτιοανατολική Ευρώπη. Ένα Όμιλο που επενδύει στην καθαρή ενέργεια, στον εκσυγχρονισμό των υποδομών, στην καινοτομία και τις καλύτερες δυνατές υπηρεσίες προς τον πελάτη.

Για αυτό και σήμερα μπορούμε να μιλάμε με αυτοπεποίθηση για μια ΔΕΗ που έχει ένα στρατηγικό σχέδιο, είναι οικονομικά ισχυρή, γίνεται πιο φιλική προς το περιβάλλον, δημιουργεί πρόσθετη αξία για την οικονομία και την κοινωνία, παρέχει καλές συνθήκες εργασίας στους εργαζομένους της. Μιλάμε πλέον για μια εταιρεία που δεν έχει μόνο βαρύ ιστορικό αποτύπωμα, αλλά και δυναμικό παρόν και σημαντικές προοπτικές για το μέλλον. Αυτή η πορεία δεν ήταν εύκολη, απαιτούσε αποφάσεις, κρίσιμες αποφάσεις και συλλογική προσπάθεια. Και δεν θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί χωρίς εσάς, τους ανθρώπους της ΔΕΗ, που είναι και ο μεγαλύτερος πλούτος της επιχείρησης.

Το Συνέδριό σας διεξάγεται σε μια πολύ κρίσιμη περίοδο, καθώς τα όσα συμβαίνουν στην Μέση Ανατολή επηρεάζουν όλο τον ενεργειακό τομέα. Οι επιπτώσεις είναι ήδη ορατές. Εμείς έχουμε ξαναζήσει ανάλογες δυσκολίες, πριν λίγα χρόνια, με τον πόλεμο στην Ουκρανία και ελπίζουμε αυτή τη φορά οι επιπτώσεις και η διάρκεια της κρίσης να είναι μικρότερες. Όμως, όπως και τότε, καταφέραμε και κρατήσαμε τη χώρα όρθια, την επιχείρησή μας υγιή. Και μπορέσαμε να στηρίξουμε στο μέγιστο βαθμό τους πελάτες μας, έτσι και τώρα θα κάνουμε τα πάντα για να σταθούμε δίπλα στους ανθρώπους που μας εμπιστεύονται.

Υπό το πρίσμα αυτό, το θέμα του Συνεδρίου σας που αφορά τις ενεργειακές υποδομές και μεταφορές σε πράσινη μετάβαση, δεν είναι απλά επίκαιρο, αλλά ουσιαστικά φωτίζει κάτι που για εμάς είναι μια κορυφαία στρατηγική επιλογή. Σε μια περίοδο έντονων γεωπολιτικών αναταράξεων, ενεργειακών κρίσεων και αυξημένης μεταβλητότητας στις διεθνείς αγορές καυσίμων, η στροφή προς τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και τις εγχώριες πηγές παραγωγής ενέργειας, λειτουργεί ως ασπίδα προστασίας.

Μειώνει την εξάρτηση από εισαγόμενα καύσιμα, περιορίζει την έκθεση στις διακυμάνσεις των τιμών και ενισχύει στην ενεργειακή ασφάλεια της χώρας, ενώ παράλληλα δημιουργεί ένα πιο ανθεκτικό και ευέλικτο ενεργειακό σύστημα, ικανό να ανταποκρίνεται στις προκλήσεις της εποχής. Στη σημερινή συγκυρία, όπου η ενέργεια συνδέεται άμεσα με την οικονομική σταθερότητα και την κοινωνική συνοχή, η πράσινη μετάβαση είναι όχι μόνο σωστό αλλά και αναγκαίο βήμα για το μέλλον.

Για το σκοπό αυτό υλοποιούμε ήδη ένα τεράστιο επενδυτικό σχέδιο άνω των 10 δις ευρώ για την επόμενη ζετία, με σημαντικές επενδύσεις σε ανανεώσιμες πηγές ενέργειας στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, σε δίκτυα εκ των οποίων ο εκσυγχρονισμός ήταν απολύτως αναγκαίος, στην αποθήκευση ενέργειας, στις ψηφιακές υποδομές, σε νέες ενεργειακές υπηρεσίες. Το πρόγραμμά μας υλοποιείται με συγκεκριμένες δεσμεύσεις και σημαντική μείωση εκπομπών έως το 2028, αλλά και με δίκαιο τρόπο, γιατί η πράσινη μετάβαση δεν μπορεί και δεν πρέπει να γίνεται εις βάρος των ανθρώπων.

Δεν είναι απλώς ενεργειακή μετάβαση, είναι κοινωνική μετάβαση και ο Όμιλος ΔΕΗ έχει πλήρη επίγνωση αυτής της ευθύνης. Για εμάς μετάβαση σημαίνει δημιουργία νέων, ποιοτικά καλύτερων θέσεων εργασίας, αναβάθμιση δεξιοτήτων, με επανακατάρτιση των εργαζομένων στις περιοχές αυτές, ουσιαστική στήριξη των τοπικών κοινωνιών.

Η Δυτική Μακεδονία είναι το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα αυτής της προσέγγισης, μια περιοχή που για δεκαετίες αποτέλεσε την καρδιά της ενεργειακής παραγωγής της χώρας, σήμερα μετασχηματίζεται, με επενδύσεις δισεκατομμυρίων, συνολικά πάνω από 5,5 δις ευρώ μόνο εκεί, ανάπτυξη χιλιάδων μεγαβάτ από ΑΠΕ και ευέλικτης παραγωγής.

Μεγάλα έργα αποθήκευσης και ένα από τα μεγαλύτερα data center στην Ευρώπη, εφόσον ευοδωθούν οι συζητήσεις μας με τους... Το επενδυτικό μας σχέδιο μπορεί να δημιουργήσει έως και 20.000 θέσεις εργασίας κατά την κατασκευή και χιλιάδες ακόμη κατά τη λειτουργία των έργων.

Συνέχεια από την σελ. 8

Ενισχύει την τοπική οικονομία και αναστρέφει την τάση της πληθυσμιακής αποχώρησης από την περιοχή, ενώ μέσω των έργων αποκατάστασης εδαφών και κυκλικής οικονομίας επιτυγχάνεται η περιβαλλοντική αναγέννηση της περιοχής. Δημιουργείται έτσι ένας νέος ενεργειακός, αλλά και τεχνολογικός κόμβος, που προσφέρει όχι μόνο νέες, καλές θέσεις εργασίας, αλλά και κυρίως ευκαιρίες και προοπτική στη νέα γενιά.

Η στρατηγική μας επιλογή στην πράσινη μετάβαση δεν σημαίνει φυσικά ότι η συμβατική παραγωγή εξαφανίζεται. Στόχος μας είναι το ενεργειακό μας σύστημα να διαθέτει πάντα ευελιξία, ισορροπία και δικλίδες ασφαλείας, εξ ου και η Πτολεμαΐδα 5 θα εξακολουθήσει να λειτουργεί ως μονάδα φυσικού αερίου πλέον, με δυνατότητα μελλοντικής αξιοποίησης υδρογόνου, ενώ θα συνεχίσουμε να επενδύουμε σε τεχνολογίες εξισορρόπησης που θα διασφαλίσουν την ενεργειακή μας επάρκεια για ασφάλεια. Φίλες και φίλοι ο μετασχηματισμός της ΔΕΗ σε ενεργειακό και τεχνολογικό Όμιλο αποτελεί μία από τις πιο ουσιαστικές στρατηγικές εξελίξεις του Ομίλου, που επαναπροσδιορίζει το ρόλο του. Δεν περιορίζεται πλέον στην παραγωγή και προμήθεια ηλεκτρικής ενέργειας, αλλά εξελίσσεται σε ένα ολοκληρωμένο πάροχο ενεργειακών και τεχνολογικών λύσεων, αξιοποιώντας τη σύγκλιση ενέργειας και ψηφιακών υποδομών.

Ο Όμιλός μας επενδύει δυναμικά σε τομείς όπως η τεχνητή νοημοσύνη, τα data centers που σας ανέφερα ήδη, τα οποία αξιοποιούν την ενεργειακή επάρκεια και τις υποδομές της ΔΕΗ, τα δίκτυα οπτικών ινών και τις ψηφιακές υπηρεσίες. Συμμετέχει σε διεθνή έργα διασύνδεσης δεδομένων, ενδυναμώνει τη γεωστρατηγική θέση της Ελλάδας ως κόμβου μεταξύ Ευρώπης και Ασίας. Δημιουργεί ένα οικοσύστημα που συνδέει την ενέργεια και με την καινοτομία, ενσωματώνοντας τις προηγμένες τεχνολογίες σε όλο το φάσμα των δραστηριοτήτων της.

Με τις κινήσεις μας αυτές δυναμώνουμε περαιτέρω τον Όμιλό μας, δημιουργούμε νέα προϊόντα για τους πελάτες μας, δίνουμε πρόσθετη αξία στην ενεργειακή και ψηφιακή μετάβαση της χώρας, ενισχύοντας την ανταγωνιστικότητά της. Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι έχουμε πετύχει πολλά αυτά τα χρόνια, αλλά είναι ακόμα περισσότερα αυτά που έχουμε μπροστά μας. Και είμαι βέβαιος ότι θα συνεχίσουμε την κοινή μας προσπάθεια με σοβαρότητα, καλόπιστη διάθεση και αμοιβαία εμπιστοσύνη, όπως έχουμε από κοινού κατακτήσει και να συνεργαζόμαστε.

Το ξέρετε καλά ότι από την πρώτη ημέρα που ανέλαβα τη διοίκηση αυτής της σπουδαίας και ιστορικής επιχείρησης, επιδίωξα με έντιμη και ειλικρινή συνεργασία με τους εκπροσώπους των εργαζομένων, της εταιρείας και η πόρτα μου είναι πάντα ανοιχτή για κάθε θέμα προς συζήτηση. Και είμαι βέβαιος ότι έτσι θα συνεχίσουμε προς όφελος όλων.

Κλείνω λέγοντας και πάλι ότι τα βήματα που έχουμε κάνει δεν είναι αποτέλεσμα μόνο των στρατηγικών αποφάσεων που ελήφθησαν, είναι αποτέλεσμα συλλογικής προσπάθειας, είναι αποτέλεσμα και της δικής σας δουλειάς και θέλω να σας ευχαριστήσω πολύ για αυτό, για όσα έχετε προσφέρει, για όσα θα συνεχίσουμε να πετυχαίνουμε μαζί. Η ΔΕΗ αλλάζει, το ενεργειακό περιβάλλον αλλάζει, ο κόσμος μας όλος αλλάζει. Και εμείς είμαστε μέρος αυτής της αλλαγής.

Σας ευχαριστώ θερμά και εύχομαι κάθε επιτυχία στο Συνέδριό σας.

Μανουσάκης Μανούσος: «Χαίρομαι ιδιαίτερα για όλα όσα έχουμε πετύχει οι εταιρείες στον κλάδο τα τελευταία χρόνια χάρη σε εσάς.»

➤ Χαιρετισμός του κ. Μανούσου Μανουσάκη, Προέδρου και Διευθύνοντα Συμβούλου του Ομίλου ΑΔΜΗΕ

Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι και συνεργάτες είναι και για εμένα μεγάλη χαρά που βρίσκομαι μαζί σας στο 40ό Εκλογοαπολογιστικό Συνέδριό σας. Η ΓΕΝΟΠ ΔΕΗ όπως δείξατε και στο βίντεο, είναι η ραχοκοκαλιά του συνδικαλιστικού κινήματος στην Ελλάδα. Και θέλω να ξεκινήσω ευχαριστώντας σας για τον τρόπο που έχετε βοηθήσει τις διοικήσεις και τους εργαζόμενους να διαχειριστούμε την μεγάλη αλλαγή που λαμβάνει χώρα στον κλάδο μας όλα αυτά τα χρόνια που είμαστε μαζί ως διοίκηση του ΑΔΜΗΕ, με τους εργαζόμενους. Βλέπω εδώ οικεία πρόσωπα που είναι στο πεδίο, που ανεβαίνουν στους πυλώνες, με κάθε καιρική συνθήκη και κρατάνε όρθιο το ηλεκτρικό σύστημα της χώρας. Ξεκινάω λοιπόν λέγοντας ότι σας ευχαριστώ θερμά για όλα αυτά τα χρόνια της συνεργασίας μας. Κάθε χρόνο το Συνέδριο αυτό είναι μια συνάντηση που εξελίσσεται σε συνάντηση για θέματα ουσίας που απασχολούν τον κλάδο συνολικά και τους ανθρώπους που τον στελεχώνουν, σε μία εποχή, όπως είπε και ο Πρόεδρος της ΔΕΗ, αυξανόμενων προκλήσεων για την ενεργειακή αγορά συνολικά. Το πιο βασικό κεφάλαιο που διαθέτουμε και οι τρεις εταιρείες, που συνεργαζόμαστε, η ΔΕΗ ο σημαντικότερος παραγωγός ενέργειας στη χώρα και εμείς μαζί με τον ΔΕΔΔΗΕ, που διαχειριζόμαστε και αναπτύσσουμε το δίκτυο το οποίο πολύ καλύτερα από εμένα γνωρίζετε ότι τεχνικά είναι ενιαίο. Έχουμε τους ανθρώπους μας ως το πιο βασικό κεφάλαιο που διαθέτουμε. Χαίρομαι λοιπόν ιδιαίτερα για όλα όσα έχουμε πετύχει οι εταιρείες στον κλάδο τα τελευταία χρόνια χάρη σε εσάς.

Και αυτά που έχουμε πετύχει αποδεικνύουν ότι πρόκειται για οργανισμούς οι οποίοι έχουν τη δυνατότητα, χάρη στο ανθρώπινο δυναμικό τους, να εξελίσσονται συνεχώς. Για τον ΑΔΜΗΕ ειδικά με επενδύσεις που ξεπερνούν τα 7,5 δις ευρώ την επόμενη 10ετία, κατά την ανάπτυξη του 10ετούς πλάνου του συστήματος, προχωράμε με συνέπεια σε έργα ανάπτυξης και εκσυγχρονισμού του ηλεκτρικού συστήματος της χώρας.

Κατασκευάζουμε, όπως γνωρίζετε, διασυνδέσεις τεχνολογικής αιχμής, ανάμεσα στην ηπειρωτική και τη νησιωτική χώρα, σχεδιάζουμε και υλοποιούμε ή συνδράμουμε σε ενεργειακές λεωφόρους με γειτονιά ή και πιο απομακρυσμένα κράτη. Αναβαθμίζουμε τις υποδομές μας, ώστε να είναι ανθεκτικές απέναντι σε όλων των ειδών τις απειλές και στην κλιματική κρίση, αλλά και στις απειλές κυβερνοασφάλειας και σε πιθανές υβριδικές απειλές, που μπορεί να έχουμε μπροστά μας λόγω της αλλαγής των γεωπολιτικών συνθηκών.

Ταυτόχρονα ψηφιοποιούμε το σύστημα για να συντηρούμε και να ελέγχουμε το σύστημα μεταφοράς με μεγαλύτερη αξιοπιστία, εν μέσω της συνεχώς αυξανόμενης διείσδυσης των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, η οποία όσο θετική και να είναι για την κοινωνία και μπορούμε να πούμε πάρα πολλά πάνω σε αυτό, είναι βέβαιο και αναγνωρίζουμε ότι δημιουργεί μεγάλες προκλήσεις στη λειτουργία και τη συντήρηση του συστήματος. Η υψηλή τεχνογνωσία και η αφοσίωσή σας του ανθρώπινου δυναμικού που εργάζεται στο πεδίο, στα γραφεία, αλλά και στις εγκαταστάσεις σε όλη την Ελλάδα, είναι για εμάς κρίσιμος παράγοντας για να μπορούμε σήμερα να μιλάμε για τόσο σημαντικά επιτεύγματα.

Για το λόγο αυτό κάνουμε ό,τι είναι δυνατόν, προκειμένου να παρέχουμε στο προσωπικό μας όλο και καλύτερες εργασιακές συνθήκες.

Στο πλαίσιο αυτό θεωρώ ότι στην τελευταία επιχειρησιακή συλλογική σύμβαση εργασίας που υπογράψαμε, κάναμε ό,τι περνούσε από το χέρι μας για να βελτιώσουμε τις συνθήκες, να συμπεριλάβουμε μισθολογικές αυξήσεις πάνω από τα επίπεδα του πληθωρισμού, να αναβαθμίσουμε τις παροχές στο προσωπικό, να ενσωματώσουμε νέες ειδικές άδειες, αλλά και νέα επιδόματα για τους ανθρώπους που στηρίζουν έμπρακτα, μέσα από τη δουλειά τους, την πορεία εξέλιξης και μετασχηματισμού του ΑΔΜΗΕ.

Με την εφαρμογή της πολιτικής για την ισότητα των φύλων και του μηχανισμού διαχείρισης αναφορών και καταγγελιών, θεωρώ ότι θέσαμε τις βάσεις για ένα εργασιακό περιβάλλον που όλο το ανθρώπινο δυναμικό μπορεί να ακουστεί και να απολαμβάνει ίσες ευκαιρίες για επαγγελματική εξέλιξη. Και θέλω σε αυτό το σημείο να σταθώ σε κάτι που για εμάς είναι αδιαπραγμάτευτο και κατά σύμπτωση χθες είχαμε το Ετήσιο Συνέδριο Στρατηγικής της εταιρείας και εξήγησα ότι για το 2026 αποτελεί τον πρώτο και αδιαπραγμάτευτο στόχο.

Η υγεία και ασφάλεια του προσωπικού μας, η ενίσχυση της κουλτούρας υγείας και ασφάλειας, στην οποία δίνουμε ιδιαίτερη βαρύτητα και θα επενδύσουμε ακόμη περισσότερο, ιδιαίτερα στο πεδίο, εκεί που δίνεται καθημερινά η πραγματική μάχη, με καλύτερο εξοπλισμό.

Συνέχεια από την σελ. 10

Υποσχεθήκαμε χθες και την αναθεώρηση των τεχνικών προδιαγραφών του εξοπλισμού που διαθέτουμε, αλλά και με αυστηρότερα πρωτόκολλα. Με συστηματική εκπαίδευση και ενίσχυση της κουλτούρας της πρόληψης.

Ως διοίκηση εργαζόμαστε εντατικά, προκειμένου ο ΑΔΜΗΕ, ένας από τους βασικούς πυλώνες της ελληνικής ενεργειακής αγοράς να εξελίσσεται διαρκώς σε μια εταιρεία η οποία θα γίνεται ολοένα και πιο ευέλικτη, ολοένα και πιο ανταγωνιστική, αλλά ταυτόχρονα και πιο ανθρώπινη, πιο βιώσιμη. Μια εταιρεία που μπορεί να προσελκύει, να διατηρεί ταλαντούχους ανθρώπους και στην οποία οι εργαζόμενοι να αισθάνονται ασφάλεια, προοπτική και υπερηφάνεια.

Θέλω να κλείσω ευχαριστώντας όλους τους συναδέλφους, όχι μόνο του ΑΔΜΗΕ, αλλά και της ΔΕΗ και του ΔΕΔΔΗΕ, για το αίσθημα του καθήκοντος και τον επαγγελματισμό που επιδεικνύετε καθημερινά. Θέλω να σας ευχαριστήσω που συνεργάζεστε μεταξύ σας οι εργαζόμενοι των εταιρειών, διότι διαφορετικά δεν θα μπορούσε να υπάρξει η επιτυχία καμίας από των τριών εταιρειών. Θέλω να σας ζητήσω να προσέχετε, να τηρείτε τους κανόνες ασφαλείας στο πεδίο και τέλος να ευχηθώ καλή επιτυχία στις εργασίες του Συνεδρίου σας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

Αναστάσιος Μάνος: «Αλλάζουμε όλοι μαζί για όφελος της κοινωνίας, του πολίτη, του πελάτη, των εργαζομένων μας, με τεράστια έμφαση στην υγεία και ασφάλεια»

❖ Η ομιλία του Διευθύνοντα Συμβούλου του ΔΕΔΔΗΕ κ. Αναστάσιου Μάνου

Καλημέρα σας, ευχαριστώ και εγώ από την πλευρά μου για την πρόσκληση στο Συνέδριό σας και να καλωσορίσω και εγώ το 40ό Εκλογοαπολογιστικό Συνέδριο της ΓΕΝΟΠ ΔΕΗ. Θα ξεκινήσω με τον σκοπό μας, γιατί γύρω από αυτό είναι όλη και η στρατηγική μας.

Στόχος μας λοιπόν είναι να εξυπηρετούμε τους πελάτες μας, την κοινωνία και να καθιστούμε δυνατή και εφικτή την ενεργειακή μετάβαση που συντελείται γύρω μας, που είναι μία επανάσταση, μέσω μιας ανώτερης εμπειρίας πελάτη και αποδοτικών, ασφαλών λειτουργιών, επενδύοντας στους ανθρώπους μας. Και γιατί ξεκίνησα από αυτό; Γιατί πυρήνας σε όλα αυτά είναι ο άνθρωπος. Καταρχήν οι εργαζόμενοι μας, εσείς, οι συνεργάτες μας και ο πολίτης. Και ο πολίτης πελάτης έχει αλλάξει.

Όπως είπαμε μιλάμε για μία επανάσταση. Από τον παθητικό καταναλωτή που είχαμε κάποτε, εννοώντας ότι ήταν ένας απλός καταναλωτής, που μια φορά το 3μηνο θα παίρναμε μία μέτρηση, έχουμε ενεργούς παραγωγούς καταναλωτές, prosumers του λένε στο εξωτερικό, οι οποίοι παράγουν, πουλάνε, καταναλώνουν, εμπορεύονται, απαιτούν σε πραγματικούς χρόνους.

Πάμε λίγο στο κομμάτι των ανθρώπων μας. Και θα ξεκινήσω με το κομμάτι της υγείας και ασφάλεια. Στο ΔΕΔΔΗΕ τα προηγούμενα έτη, δυστυχώς είχαμε και θανατηφόρα ατυχήματα, είτε εργαζομένων μας, είτε συνεργατών μας. Είναι κάτι το οποίο καταρχήν μας θλίβει, κατά δεύτερον δεν είναι κάτι που είναι αποδεκτό. Και είναι πρωταρχικός μας στόχος, σκοπός, αυτό να είναι μηδέν. Και όχι απλά να είναι μηδέν το θανατηφόρο, να είναι μηδέν οποιοδήποτε ατύχημα μπορεί να αλλάξει τον τρόπο ζωής ενός ανθρώπου. Έχουμε συναδέλφους στη Θάσο που είναι σε αναπηρικό καροτσάκι. Έχουμε τραυματισμένους συναδέλφους.

Ευτυχώς το '26 με τη δουλειά που έχει γίνει τα προηγούμενα χρόνια δεν είχαμε, παρά μόνο ένα σοβαρό ατύχημα. Αλλά οτιδήποτε από όλα αυτά τα οποία σχεδιάζουμε και θέλουμε να πετύχουμε, δεν έχουν σημασία, αν δεν πετύχουμε πρωτίστως στην προστασία των εργαζομένων μας. Σε αυτό χρησιμοποιούμε σαν αρωγό και εξωτερική βοήθεια και προφανώς και την τεχνολογία. Και σε αυτό το κομμάτι να τονίσουμε ότι για τους Έλληνες είναι πολύ πιο δύσκολο να κάνουν μια παρατήρηση σε ένα συνάδελφο. Έχουμε όμως όλοι κοινωνική, ατομική και συλλογική ευθύνη ταυτόχρονα. Τι σημαίνει αυτό; Αυτό σημαίνει ότι έχουμε κι εμείς ευθύνη αν δούμε έναν συνάδελφο να μην ακολουθεί τα ΜΑΠ και τα ΜΟΠ. Έχουμε και εμείς ευθύνη να μιλήσουμε. Έχουμε και εμείς ευθύνη να πάρουμε θέση. Και αυτό το οποίο είχα πει και στο Συνέδριο της ΕΤΕ και θέλω να μεταφέρω και στους αγαπητές συναδέλφους, σε αυτό το Συνέδριο της ΓΕΝΟΠ, ότι όλοι πρέπει να πάρουμε ενεργό ρόλο στην υγεία και ασφάλεια. Αυτό λοιπόν, ένας από τους πυλώνες τους οποίους το έχουμε πετύχει είναι και η εκπαίδευση. Τα προηγούμενα χρόνια ενεργοποιήσαμε σαν ΚΕΔΙΒΙΜ τη Σχολή της Άνοιξης, εντός του '26 θα ενεργοποιηθεί η Φλώρινα. Έχουμε ολοκληρώσει πάνω από 245.000 ώρες εκπαίδευσης και θα αυξηθεί κατά τουλάχιστον 20% το 2026. Γιατί ξαναλέω ο πυρήνας μας είναι οι άνθρωποι, είστε εσείς, εσείς είστε η εταιρεία και η επιχείρηση, καθώς έχουμε κάνει και αναβάθμιση πάνω από 250 άδειες ηλεκτροτεχνιτών και σκοπεύουμε να έχουμε και αυτή τη χρονιά 750.

Ταυτόχρονα ανανεώνουμε τον κόσμο και ανανεώνουμε τον κόσμο καθώς κάποιοι συνάδελφοι ολοκληρώνουν τον κύκλο τους και συνταξιοδοτούνται. Νέοι άνθρωποι έρχονται στην επιχείρηση, κοντά στους 1.940 ανθρώπους έχουν έρθει στο ΔΕΔΔΗΕ, 400 προγραμματίζονται να βγούνε και πλέον πάνω από το ένα τρίτο της εταιρείας είναι με νέους ανθρώπους και το 90% αυτών είναι τεχνικές ειδικότητες, τεχνίτες, ηλεκτρολόγοι, ηλεκτρολόγοι μηχανικοί, οι άνθρωποι του πεδίου και της δουλειάς. Πάμε σε ένα δεύτερο κομμάτι, στο κομμάτι του πολίτη. Εμείς ερχόμαστε με τον ΔΕΔΔΗΕ, επαφή καθημερινώς με τον πολίτη. Όταν ήρθα στον ΔΕΔΔΗΕ ο πολίτης – πελάτης λεγόταν χρήστης. Ναι γιατί κάνει χρήση του δικτύου, ετυμολογικά είναι σωστό, αλλά αντιμετωπιζόταν σαν χρήστης και όχι σαν πελάτης. Μεγάλο λάθος. Το '19 ο μέσος χρόνος εξυπηρέτησης ήταν κοντά στους έξι μήνες, πάνω από 145 ημέρες. Και το ερώτημα που θέτω σε όλους μας είναι αν θα διαλέγαμε να εξυπηρετηθούμε από αυτή την εταιρεία. Πιθανότητα όχι. Πολύ σωστά ο Αντώνης και πολλοί από τους προηγούμενους ομιλητές αναφερθήκανε στο ότι με αυτή την εταιρεία μεγαλώνουμε τις οικογένειες και τα παιδιά μας. Και το ερώτημα είναι πόσο σεβόμαστε το δεύτερο κουτάκι στο λογαριασμό, ο λογαριασμός στη δεύτερη σελίδα έχει ένα δεύτερο κουτάκι, που είναι τα τέλη υπέρ χρήσης δικτύου, ΑΔΜΗΕ, ΔΕΔΔΗΕ. Από εκεί μεγαλώνουμε τις οικογένειές μας, από εκεί εμείς εδώ μέσα σε αυτό το δωμάτιο, σε αυτή την αίθουσα φτιάχνουμε τα σπίτια μας, πηγαίνουν τα παιδιά μας σπουδάζουν, από αυτή τη σελίδα, από εκείνη τη σειρά. Άρα στο κομμάτι του πολίτη πρέπει να κάνουμε άλματα. Έπεσε αυτό σχεδόν στο μισό το '24, κατά από 90, στις 95 ημέρες και το '26 στόχος είναι να είναι κοντά στο 40, παρόλο τις νομικές υποχρεώσεις που έχουμε, να ζητάμε άδειες από Αρχαιολογίες, Δασαρχεία, Περιφερειακά Δήμων, Περιφέρειες, Φυσικό Αέριο και τα λοιπά. Όμως εκεί είναι ένα κομμάτι στο οποίο πρέπει να δουλέψουμε κι άλλο. Το δεύτερο κομμάτι στο οποίο δουλεύουμε και όλοι μαζί συνδράμετε, είναι ευρύτερη βελτίωση των διαδικασιών. Και εδώ αναφέρομαι λίγο και στο κομμάτι που ο αγαπητός Μάνος είπε για τις επενδύσεις. Ο ΔΕΔΔΗΕ την περίοδο του 2010 με 2019 είχε ένα κενό κοντά στα 2 δις ευρώ.

Συνέχεια από την σελ. 12

Το έχετε ζήσει, το έχετε βιώσει όλοι τι σημαίνει να μην συντηρείς εγκαίρως ένα δίκτυο, να περνάει η τεχνολογία να αλλάζει ο κόσμος και εσύ να μένεις πίσω. Αυτό το κενό έχει κλείσει, έχει κλείσει επενδυτικά, δεν έχει κλείσει το κενό των 1,7. Έχουμε ανεβάσει τις επενδύσεις μας περίπου στα 800 εκατ. το έτος και επενδύουμε πάρα πολύ έντονα στην τεχνολογία. Σαν αποτέλεσμα των κινήσεων που όλοι μαζί πετύχατε είναι ότι από τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας που συνδέθηκαν στο δίκτυο διανομής, το '22 και '23, επειδή συνδέθηκαν κοντά στα 2,2 γιγαβάτ, η ελληνική κοινωνία την περίοδο της ουκρανικής κρίσης γλίτωσε πάνω από 1,2 δις ευρώ. Είναι αυτό που λέμε για τον πελάτη.

Είχαμε ουσιαστικά μηδενικό κοστολογικό αποτύπωμα, εξαιτίας της δικιάς σας δουλειάς. Και πήγαμε από τρία ΑΠΕ την ημέρα, που συνδεόντουσαν πριν το '19 σε περίπου 80 ΑΠΕ ημερησίως. Και συνεχίζουμε, GIS γεωγραφική αποτύπωση του δικτύου. Φέτος θα κλείσει κοντά στο 70-80%. Κέντρα ελέγχου, κάποτε υπήρχαν 54 κέντρα ελέγχου, κάθε περιοχή.

Πάλι η χρονιά θα κλείσει κοντά στο 80% με δύο κέντρα ελέγχου Αθήνα, Θεσσαλονίκη. Έξυπνοι μετρητές, μεγάλο κεφάλαιο, 80.000 ήταν περίπου το '19. Η χρονιά έκλεισε το '25 κοντά στο 1.400 και φέτος θα πρέπει να κλείνει σχεδόν 2,5. Πάνω από το 60% της ενέργειας τηλεμετρείται, αυτό σημαίνει όμως ότι αλλάζουν τα πάντα, αλλάζουμε και εμείς. Δεν θα χρειάζεται η ίδια καταμέτρηση. Δεν θα χρειάζεται η ίδια αποκοπή, επανασύνδεση.

Όλο αυτό που ζούμε είναι μία επανάσταση, κι αυτή η επανάσταση την οποία τη διαβάσαμε, την ακούσαμε λίγο πριν μεταξύ Tesla και Edison, τελικά ο Tesla κέρδισε με το εναλλασόμενο. Μία αντίστοιχη τέτοια επανάσταση βιώνουμε αυτή την περίοδο. Ηλεκτρικά αυτοκίνητα, φωτοβολταϊκά, μπαταρίες, εντελώς νέες έννοιες. Και θα έρθουν πολλά ακόμα νεότερα.

Όλο αυτό λοιπόν δεν θα είχε, δεν θα ήταν εφικτό αν δεν υπήρχατε εσείς. Εσείς με μία θετική διάθεση να αγκαλιάσετε την αλλαγή, να την επιταχύνετε και να εξυπηρετήσουμε τον πολίτη. Στο κομμάτι των ανθρωπίνων πόρων, έχουμε προχωρήσει την ψηφιακή ΕΡΓΑΝΗ, την κεντροποίηση των διαδικασιών μας, την εφαρμογή ΣΚΕ και διάφορες άλλες συμμορφώσεις με την κείμενη νομοθεσία.

Άρα αλλάζουμε όλοι μαζί για όφελος της κοινωνίας, του πολίτη, του πελάτη, των εργαζομένων μας, με τεράστια έμφαση στην υγεία και ασφάλεια, κι αυτό θέλω να το κρατήσετε αν υπάρχει ένα μήνυμα σήμερα από τη δικιά μου πλευρά, είναι η υγεία και ασφάλεια των εργαζομένων και των συνεργατών μας. Ευχαριστούμε για τη δουλειά, η οποία είναι ξεκάθαρη, με κοινωνικό και οικονομικό αντίκτυπο για το κράτος μας και να συνεχίσουμε να ανταποκρινόμαστε με το παραπάνω στις απαιτήσεις των καιρών μας.

Ευχαριστώ πολύ.

Γιώργος Γεωργακόπουλος: «Η ενωτική δράση του μαζικού κινήματος είναι η μοναδική ελπίδα για τη δικαίωση των διεκδικήσεων και των αγώνων»

✓ Χαιρετισμός του κ. Γιώργου Γεωργακόπουλου, Γραμματέα Οικονομικού της Γενικής Συνομοσπονδίας Εργατών Ελλάδας (ΓΣΕΕ)

Καλημέρα σε όλους. Αγαπητέ πρόεδρε, μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της ΓΕΝΟΠ ΔΕΗ, φίλες και φίλοι σύνεδροι. Χαιρετίζω εκ μέρους του Προέδρου και της διοίκησης της Γενικής Συνομοσπονδίας το 40ό Συνέδριο της ΓΕΝΟΠ ΔΕΗ, μιας Ομοσπονδίας με μεγάλη ιστορική διαδρομή και διαχρονικούς αγώνες. Οι εργαζόμενοι της πατρίδας μας και γενικότερα οι δυνάμεις της εργασίας βίωσαν και βιώνουν ως απότοκο της μνημονιακής κρίσης, της πανδημίας, αλλά και της δραματικού κύματος της ακρίβειας, την πλήρη οικονομική και κοινωνική υποβάθμιση. Σε όλες αυτές τις περιόδους οι δυνάμεις της εργασίας σήκωσαν το μεγάλο βάρος, οδηγήθηκαν στην οικονομική αφαίμαξη σε μισθούς και συντάξεις.

Ταυτόχρονα η αμφισβήτηση του διεθνούς δικαίου, οι συνεχείς γεωπολιτικές εντάσεις, οι πολεμικές εκρήξεις στην Ουκρανία και στη Μέση Ανατολή, έχουν δημιουργήσει ανασφάλεια στους πολίτες και έξαρση της ακρίβειας και της αισχροκέρδειας. Βιώσαμε και βιώνουμε την πλήρη αποδιοργάνωση των εργασιακών σχέσεων, την πλήρη αμφισβήτηση του συλλογικού εργατικού δικαίου.

Άκριτα και ανιστόρητα επιχειρούν οι θιασώτες του νεοφιλελευθερισμού να μας πείσουν ότι οι εργαζόμενοι χωρίς τη δύναμη της συλλογικής έκφρασης, μπορούν να διεκδικήσουν απέναντι στον εργοδότη. Τα συνδικάτα, όλο αυτό το χρονικό διάστημα βρέθηκαν με βασικά προτάγματα την ακρίβεια, την στεγαστική πολιτική, την αύξηση των μισθών μέσα από συλλογικές συμβάσεις, σε μια σειρά αγώνων και διεκδικήσεων. Η τελευταία συμφωνία των κοινωνικών εταίρων αποτελεί μία πρώτη διέξοδο στο θέμα των συλλογικών συμβάσεων. Η επάνοδος της μετενέργειας της επεκτασιμότητας στις κλαδικές συλλογικές συμβάσεις, έχουν μία δυνατότητα να ανεβάσουν την πυκνότητα των συλλογικών συμβάσεων στη χώρα μας από το 24%.

Είναι γνωστό ότι ενώ αυτό το οποίο πρέπει να επιτευχθεί είναι να φτάσουμε στο 80%, η χώρα μας πριν λίγες μέρες ήταν στο 24%.

Έχουμε μεγάλο δρόμο να διανύσουμε και κυρίως να διανύσουμε στο θέμα της επαναφοράς της εθνικής συλλογικής σύμβασης εργασίας, στους κοινωνικούς εταίρους, που είναι εμβληματική και δίνει τη δυνατότητα για επέκταση πολλών πραγμάτων στις συλλογικές συμβάσεις.

Οφείλουμε ως συνδικάτα με ενότητα, αγωνιστική διάθεση, με ταξικό προσανατολισμό, με σύνθεση της διαφορετικότητας, να διεκδικήσουμε τη ζωή και την αξιοπρέπεια των εργαζόμενων. Αγαπητές φίλες και φίλοι σύνεδροι, μαζί με αυτά τα κεφαλαιώδη ζητήματα που απασχολούν ολόκληρη την εργατική τάξη, γνωρίζω ότι καθημερινά δοκιμάζεστε από προβλήματα εδώ και χρόνια του εργασιακού σας χώρου, για τα οποία η Ομοσπονδία έδινε και συνεχίζει να δίνει αγώνες. Το ζήτημα της ενέργειας είναι βασικό στοιχείο της οικονομικής ανάπτυξης της χώρας. Διαχρονικά η Ομοσπονδία σας, η ΓΕΝΟΠ ΔΕΗ είχε προσδιορίσει με τις προτάσεις της υπεύθυνη πολιτική.

Έχει διεκδικήσει φιλολαϊκές πολιτικές. Έτσι λοιπόν το Συνέδριό σας και οι μετέπειτα αποφάσεις θα προσδιορίσουν τη συνδικαλιστική πορεία ενός βασικού κλάδου της ενέργειας. Θα σηματοδοτήσουν τις θέσεις του συνδικαλιστικού κινήματος σε αυτό το μεγάλο τομέα. Με πίστη λοιπόν στον αναντικατάστατο ρόλο των συνδικάτων και στην ιστορική αλήθεια ότι η ενωτική δράση του μαζικού κινήματος είναι η μοναδική ελπίδα για τη δικαίωση των διεκδικήσεων, των αγώνων, εύχομαι καλή επιτυχία στο Συνέδριό σας και αναμένουμε τα πορίσματα και τις αποφάσεις με ιδιαίτερο ενδιαφέρον.

Σας ευχαριστώ.

Νίκος Χατζάρας: «Η ΠΟΣ/ΔΕΗ θα είναι παρούσα, σταθερή και μαχητική δίπλα στους εργαζόμενους, δίπλα στη ΓΕΝΟΠ και σε κάθε βήμα της»

□ Χαιρετισμός του κ. Νίκου Χατζάρα, Προέδρου της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Συνταξιούχων της ΔΕΗ (ΠΟΣ/ΔΕΗ)

Κύριε Πρόεδρε, αγαπητέ φίλε Αντώνη, αγαπητό Προεδρείο, αγαπητές συναδέλφισσες και αγαπητοί συνάδελφοι, σας ευχαριστώ θερμά για την πρόσκληση να απευθύνω χαιρετισμό στο 40ό Εκλογοαπολογιστικό Συνέδριο της ΓΕΝΟΠ. Η σημερινή διαδικασία δεν είναι τυπική, είναι κρίσιμη για το μέλλον της ΔΕΗ, των εργαζόμενων και πάνω από όλα για την ενεργειακή ασφάλεια της χώρας.

Το θέμα του Συνεδρίου σας, απ' ό,τι έχω μάθει, που θα απασχολήσει ενεργειακές υποδομές και αγορές σε πράσινη μετάβαση, ο ρόλος παραγωγής, μεταφοράς και διανομής στο νέο μοντέλο ανάπτυξης, με επίκεντρο τον άνθρωπο, αποτυπώνει με ακρίβεια το μεγάλο αίτημα και στοίχημα της εποχής μας, να προχωρήσει η μετάβαση αλλά με τον άνθρωπο μπροστά, όχι πίσω από τις εξελίξεις.

Η ΠΟΣ/ΔΕΗ δηλώνει καθαρά, δεν είμαστε αντίθετοι στην πράσινη ενέργεια. Είμαστε αντίθετοι στη βίαιη και απρογραμματίστη και κοινωνικά άδικη μετάβαση. Και το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η υπόθεση του λιγνίτη. Η χώρα μας υπέστη μια βίαιη απολιγνιτοποίηση χωρίς σχέδιο, χωρίς ρεαλιστικό χρονοδιάγραμμα και χωρίς καμία ουσιαστική μέριμνα για τους εργαζόμενους και τις τοπικές κοινωνίες.

Η βεβιασμένη αυτή επιλογή, όχι μόνο αποδιάρθρωσε παραγωγικές δομές δεκαετιών, αλλά μας άφησε ενεργειακά εκτεθειμένους, τη στιγμή της μεγαλύτερης κρίσης. Έτσι ο λιγνίτης, που μέχρι χθες παρουσιαζόταν ως παρωχημένος, μετατράπηκε ξαφνικά σε σωσίβιο ανάγκης, αποδεικνύοντας ότι η ενεργειακή μετάβαση δεν μπορεί να γίνεται με συνθήματα, αλλά με σοβαρό σχεδιασμό, κοινωνική προστασία και σεβασμό στις τοπικές οικονομίες.

Και όμως, όταν ξέσπασε ο πόλεμος στην Ουκρανία και η Ευρώπη βρέθηκε εγκλωβισμένη στην εξάρτηση από το φυσικό αέριο, η ίδια η κυβέρνηση που μιλούσε για τέλος εποχής, ζήτησε να αυξηθεί η λιγνιτική παραγωγή κατά 50%, να κατατεθεί ... το σύστημα. Αυτό δεν είναι απλώς αντίφαση, είναι η πιο καθαρή απόδειξη ότι ο λιγνίτης παραμένει εθνικό καύσιμο ασφαλείας, κρίσιμο σε περιόδους κρίσεων και ακραίων συνθηκών. Η πρόωρή του εγκατάλειψη οδήγησε σε ενεργειακή εξάρτηση, σε υψηλότερο κόστος, σε μεγαλύτερη ευαλωτότητα για τα νοικοκυριά και τη χώρα.

Η απολιγνιτοποίηση προχώρησε χωρίς να έχει προηγηθεί αυτό που κάθε σοβαρό ενεργειακό σύστημα θεωρεί αυτονόητο. Χωρίς αντλησιοταμιεύσεις, χωρίς συστήματα αποθήκευσης ενέργειας, χωρίς υποδομές να εξομαλύνουν την παραγωγή των ΑΠΕ, η χώρα οδηγήθηκε σε ένα μοντέλο που στηρίζεται υπερβολικά στο φυσικό αέριο, καθιστώντας μονάδες βάσης. Και αυτό το κενό πληρώθηκε ακριβά, οικονομικά και γεωπολιτικά.

Η απολιγνιτοποίηση εφαρμόστηκε χωρίς δίχτυ προστασίας. Οι περιοχές που σήκωσαν για δεκαετίες το βάρος της ηλεκτροπαραγωγής βρέθηκαν ξαφνικά μπροστά σε κλείσιμο μονάδων, απώλεια θέσεων εργασίας, οικονομική συρρίκνωση και δημογραφική κατάρρευση. Η Δυτική Μακεδονία και η Μεγαλόπολη δεν χρειάζονται λόγια, χρειάζονται πραγματικές επενδύσεις, πραγματικές δουλειές, πραγματική προοπτική. Και μέχρι σήμερα αυτό δεν το είδαμε. Την ίδια στιγμή παρατηρούμε και μία ακόμη προβληματική εξέλιξη. Την υπαναχώρηση της ΔΕΗ από τον κεντρικό της ρόλο στην ανάπτυξη των ΑΠΕ, προς όφελος ιδιωτικών σχημάτων, χωρίς χωροταξικό σχεδιασμό και χωρίς ουσιαστικό όφελος για τις τοπικές κοινωνίες.

Η ηλιακή και η αιολική ενέργεια δεν μπορεί να αναπτύσσονται αποσπασματικά, με έργα που δεσμεύουν τεράστιες εκτάσεις χωρίς συμμετοχή των κατοίκων, χωρίς ανταποδοτικότητα και χωρίς σεβασμό στην παραγωγική φυσιογνωμία κάθε περιοχής.

Όταν ο ιστορικός δημόσιος πυλώνας της ενεργειακής πολιτικής παραμερίζεται και τη θέση του καταλαμβάνουν επενδυτές που λειτουργούν αποκλειστικά με όρους κεφαλαίου, απόδοσης κεφαλαίου, τότε η μετάβαση παύει να είναι δίκαιη και μετατρέπεται σε μία ακόμη αγορά προς εκμετάλλευση.

Και μέσα σε όλα αυτά βλέπουμε και το εξής παράδοξο. Να παρουσιάζεται ως ανταποδοτικότητα ένα ομόλογο 5 εκατ. ευρώ, αποκλειστικά για τους κατοίκους της Κοζάνης και της Φλώρινας. Ένα ομόλογο που αφορά μόλις 50.000 ομολογίες, με ονομαστική αξία 100 ευρώ, με ελάχιστη συμμετοχή 5 ομολογίες και με σταθερή απόδοση στο 8%. Δηλαδή ένα εργαλείο που μπορεί να είναι χρήσιμο σαφέστατα, αλλά δεν μπορεί να παρουσιάζεται ως η λύση για την ερημοποίηση ολόκληρων περιοχών.

Και το πιο προκλητικό, η Μεγαλόπολη είναι εκτός.

Η Μεγαλόπολη που έχασε θέσεις εργασίας, εισόδημα, πληθυσμό. Η Μεγαλόπολη, όπως και η Δυτική Μακεδονία, που σήκωσαν για δεκαετίες το βάρος για όλη τη χώρα. Η Μεγαλόπολη που υπέστη τις ίδιες, αν όχι μεγαλύτερες συνέπειες από την απολιγνιτοποίηση. Αυτή η επιλεκτική ανταποδοτικότητα δεν είναι πολιτική, είναι μοίρασμα καθρεφτακιών για ιθαγενείς. Και οι εργαζόμενοι, οι οικογένειες και οι τοπικές κοινωνίες δεν μπορούν να αντιμετωπίζονται ως κοινό σε επικοινωνιακές φιάλες.

Αν η πολιτεία θέλει πραγματικά να στηρίξει αυτές τις περιοχές τις λιγνιτικές, τότε η ανταποδοτικότητα πρέπει να είναι δίκαιη, όπως άκουσα, ισότιμη, ουσιαστική και να αφορά όλες τις περιοχές που πλήρωσαν το κόστος της μετάβασης. Όχι μόνο όσες χωράνε σε ένα δελτίο τύπου. Δεν μπορούμε να μιλάμε για ενεργειακό σχεδιασμό της χώρας, όταν μία μονάδα που κόστισε 1.800.000.000, η οποία κρίθηκε ότι πρέπει και αναγνωρίστηκε ότι πρέπει να λειτουργεί με λιγνίτη, μέσα σε λίγους μήνες, ακούσαμε και λίγο από τον Πρόεδρο και Διευθύνοντα Σύμβουλο του Ομίλου, θα χρειαστούν άλλα 300 εκατ. για να μετατραπεί σε μονάδα φυσικού αερίου και στη συνέχεια σε μονάδα υδρογόνου.

Συνέχεια από την σελ. 15

Αυτό δεν είναι μετάβαση.

Αυτό είναι μια σπατάλη πόρων, έλλειψη στρατηγικής και υποτίμησης της νοημοσύνης των εργαζομένων και της κοινωνίας. Την ίδια στιγμή η χώρα προσελκύει και είναι προς το καλό, projects data centers, τα οποία απαιτούν μεγάλα ποσά ηλεκτρικής ενέργειας, σταθερότητα δικτύου και υψηλή αξιοπιστία. Δεν μπορεί η Ελλάδα να φιλοδοξεί να γίνει κόμβος ψηφιακών υποδομών, όταν αποδυναμώνει τις μονάδες βάσης, που εξασφαλίζουν την αδιάλειπτη παροχή ισχύος. Δεν μπορεί να ζητάμε από τη ΔΕΗ να στηρίξει την ψηφιακή οικονομία και ταυτόχρονα να της αφαιρούμε τα εργαλεία που εξασφαλίζουν την επάρκεια και την ευστάθεια του συστήματος.

Ναι λοιπόν, η θέση μας είναι αδιαπραγμάτευτη. Ναι στην πράσινη ενέργεια, αλλά με μέτρο, με σχέδιο και με σεβασμό στον άνθρωπο. Όχι σε αποφάσεις που λαμβάνονται ερήμην των εργαζομένων και των κοινωνιών, που σηκώνουν το βάρος της μετάβασης. Όχι στην μετατροπή της μετάβασης σε άλλοθι για συρρίκνωση προσωπικού, αποδυνάμωση δικαιωμάτων και υποβάθμιση εργασιακών σχέσεων. Οι εργαζόμενοι στην παραγωγή, στην μεταφορά και στην διανομή αποτελούν τον κορμό του συστήματος. Χωρίς αυτούς, χωρίς εσάς δηλαδή, δεν υπάρχει ούτε ενεργειακή ασφάλεια, ούτε ανάπτυξη.

Η Πανελλήνια Ομοσπονδία Συνταξιούχων της ΔΕΗ διεκδικεί εγγυήσεις για θέσεις εργασίας σε όλο το φάσμα της ΔΕΗ, σεβασμό στις συλλογικές συμβάσεις εργασίας και στις τεχνικές κατακτήσεις. Επενδύσεις σε ασφάλεια, εκπαίδευση και ανθρώπινο δυναμικό. Συμμετοχή των εργαζομένων στο σχεδιασμό της μετάβασης.

Διατήρηση του λιγνίτη ως στρατηγικού αποθέματος για την ενεργειακή ασφάλεια της χώρας. Η ΔΕΗ είναι πυλώνας δημοσίου συμφέροντος, οι κρίσιμες ενεργειακές υποδομές της, η παραγωγή, η μεταφορά και η διανομή, δεν μπορεί να αντιμετωπίζονται ως εμπορεύσιμα προϊόντα. Αποτελούν ένα εθνικό κεφάλαιο και θεμέλιο της κοινωνικής συνοχής.

Η ΠΟΣ/ΔΕΗ θα συνεχίζει να υπερασπίζεται με συνέπεια το δημόσιο χαρακτήρα των στρατηγικών υποδομών, την προσιτή ενέργεια για τα νοικοκυριά, την προστασία των ευάλωτων κοινωνικών ομάδων, την ασφάλεια και αξιοπρέπεια των εργαζομένων. Η ενότητα είναι η δύναμή μας, για αυτό λοιπόν η συνεργασία της ΠΟΣ/ΔΕΗ από την πρώτη στιγμή και της ΓΕΝΟΠ ΔΕΗ δεν είναι τυπική. Είναι σταθερή, είναι αναγκαία, είναι ουσιαστική, είναι στρατηγική.

Μόνο ενωμένοι μπορούμε να διασφαλίσουμε ότι η μετάβαση θα είναι δίκαιη, ότι η ΔΕΗ θα παραμείνει ισχυροί και ότι οι εργαζόμενοι θα έχουν το ρόλο που τους αξίζει. Κλείνοντας εύχομαι καλή επιτυχία στις εργασίες του Συνεδρίου σας.

Οι αποφάσεις σας θα καθορίσουν την επόμενη μέρα ουσιαστικά. Και η ΠΟΣ/ΔΕΗ θα είναι παρούσα, σταθερή και μαχητική δίπλα στους εργαζόμενους, δίπλα στη ΓΕΝΟΠ και σε κάθε βήμα της.

Σας ευχαριστώ πολύ και καλή επιτυχία.

ΠΟΣ/ΔΕΗ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ
ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ ΔΕΗ

Κώστας Μανιάτης: «Η ταυτότητά μας πάνω απ’ όλα είναι ο Όμιλος ΔΕΗ/ΑΔΜΗΕ και στόχος μας να προασπίζουμε τα συμφέροντα των εργαζομένων»

Τοποθέτηση του κ. Κώστα Μανιάτη, Γενικού Γραμματέα Δ.Σ. ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ-ΚΗΕ

Καταρχήν ήθελα να ξεκινήσω με αυτό που τελείωσε ο φίλος μου ο Λευτέρης ο Αδάμ. Γιατί το λέω αυτό; Για το φίλο, τον αγωνιστή τον Σάκη τον Μάστορα. Θέλω να θυμίσω σε κάποιους, που σήμερα είναι πάρα πολλοί αγωνιστές, να έχουν αυτή την αίθουσα και να φωνάζουν και να δημιουργούν και να κάνουν προτάσεις, ότι πριν δώδεκα χρόνια, Μάρτιο του 2014, όταν αυτή η ΓΕΝΟΠ με τα χιλιάδες προβλήματα, εγώ μαζί με τον Σάκη τον Μάστορα, που υπήρχαν τα σοβαρά προβλήματα, σε εκείνη εδώ τη γωνία καταφέραμε να μείνει όρθια η ΓΕΝΟΠ και να έχουμε σήμερα μία Ομοσπονδία για να μπορεί ο καθένας να λέει την άποψή του και να μπορεί να αγωνίζεται μέσα από την Ομοσπονδία για το καλύτερο των εργαζομένων. Άρα για μένα τον θεωρώ πολύ φίλο, στενοχωρήθηκα πάρα πολύ και του το είπα, όταν έμαθα προχθές ότι φεύγει. Αλλά όπως του είπα, τον θεωρώ πολύ φίλο και νομίζω ότι θα διατηρήσουμε αυτή τη σχέση και μετά τη συνταξιοδότησή του από την εταιρεία και θα μπορούμε να ανταλλάσσουμε και απόψεις... Σου εύχομαι φίλε Σάκη Μάστορα τα καλύτερα σε εσένα, στην οικογένειά σου και πάντα να έχειτε όμορφες στιγμές. Τα καλύτερα του κόσμου.

Πάμε τώρα...

Πρέπει να θυμίσουμε ότι αυτή η Ομοσπονδία, μάλλον να διαβάσω τι είπα, γιατί είναι πολύ σημαντικό για εμένα, γιατί ο καθένας μπορεί να λέει ό,τι θέλει, για το θέμα του κυβερνητικού και εργοδοτικού συνδικαλισμού.

Πρέπει να είναι καθαρό, γιατί να πιάνουμε μια κουβέντα και να την μεταφέρουμε στο σώμα όπως μας βολεύει, δεν είναι σωστό. Λέω γιατί ο κυβερνητικός και εργοδοτικός συνδικαλισμός, σε αρκετές περιπτώσεις, απαξίωσαν την ίδια την έννοια της συλλογικής οργάνωσης, μετατρέποντας σωματεία σε μηχανισμούς διαχείρισης και όχι διεκδίκησης. Και βάζω το ερώτημα στο σώμα. Υπάρχει ότι αυτή η Ομοσπονδία δεν έχει αντιμετωπίσει, δεν έχει συγκρουστεί, δεν έχει μεταφέρει απόψεις και δεν έχει κάνει αγώνες; Μήπως αλλάξαμε την συνεδριακή μας απόφαση για το θέμα του λιγνίτη και δεν το ξέρω; Μήπως πήραμε καμιά απόφαση και να πούμε ότι δεν θέλουμε το λιγνίτη; Αντί δηλαδή να αντιμετωπίσουμε και να χτυπήσουμε τις πολιτικές της κυβέρνησης, πάμε και χτυπάμε το συνδικάτο μας.

Πάμε και χτυπάμε τα πόδια μας. Αν αυτή είναι λογική, πως να διαιρέσουμε για να βασιλεύσουμε και να γίνουμε πιο περισσότεροι την επόμενη φορά, εγώ δεν θέλω μια τέτοια Ομοσπονδία, τη χαρίζουμε. Η Ομοσπονδία πρέπει να είναι δίπλα σε εργαζόμενους, δίπλα με ενότητα, με ομαδικότητα, με συλλογικότητα και να υπερασπίζεται τους εργαζόμενους. Και να πάμε τώρα, για να ξέρουμε τι κάνουμε και τι γίνεται. Γιατί ξεχάσαμε και το νόμο του 2019, γιατί αυτή η Ομοσπονδία, όταν έγινε ο νόμος του 2019, που ήταν το θέμα της αλλαγής των προσλήψεων και πόσα μπαίνουν, έκανε απεργίες, για να θυμίσω σε κάποιους, εκτός αν δεν κάνανε κάποιοι απεργίες και το έχουν ξεχάσει. Κάναμε απεργία ώστε να υπάρχουν, να μην υπάρχουν οι δύο διαφορετικές συμβάσεις. Αλλά κάποιοι το έχουν ξεχάσει ή δεν το γνωρίζουν, γιατί δεν ήταν στην επιχείρηση.

Όταν αυτή η Ομοσπονδία βγήκε στο δρόμο για αυτούς τους νόμους, κάποιοι ασχολούνταν και δουλεύανε αλλού. Και έχουν ξεχάσει πολλά πράγματα. Στη ζωή μας η ιστορία είναι αυτή που έχουμε πίσω μας και με τις πράξεις μας είναι αυτά που κάνουμε, που έρχονται μπροστά. Ερχόμαστε, γιατί ξεχάσαμε το νόμο Χατζηδάκη, ξεχάσαμε τους νόμους, ξεχάσαμε να κατηγορούμε την κυβέρνηση. Ποιος φταίει; Πάντα η Ομοσπονδία. Ποιος φταίει; Αυτοί που είναι στην Ομοσπονδία. Εμείς είμαστε αμέτοχοι, εμείς είμαστε στην απ’ έξω.

Χαίρομαι που σήμερα άκουσα από κάποιους, αν στην επόμενη συλλογική σύμβαση, γιατί δεν την ψηφίσαμε την προηγούμενη, υπάρχουν αυξήσεις, εμείς θα τις στηρίξουμε. Το χαίρομαι, ήταν μία καλή πρόταση. Θα το δούμε, για να ξέρουμε και τι λέμε. Και αν τα λόγια μας πάνε με τις πράξεις μας, γιατί έχει αξία. Και θέλω να πω, όταν προχωρούσαν και γίνονταν, αυτή η Ομοσπονδία και ξεκίνησαν οι προσλήψεις, έκανε πολλές κινήσεις και με τα σωματεία, συζητήσεις, το τι θα γίνει.

Προχώρησαν οι προσλήψεις με την ατομικότητα. Μπορούσαμε να αφήσουμε στη λογική, αφήστε τους να κάνουν ό,τι θέλει η διοίκηση, αυτό που γίνεται αυτή τη στιγμή τελευταία στον ΑΔΜΗΕ; Ή πρέπει να πάμε να στηρίξουμε όλους τους εργαζόμενους; Μπορούσαμε να αλλάξουμε το νόμο; Όχι δεν μπορούσαμε εμείς. Αν κάποιοι νομίζουν ότι μπορούσαμε, δεν μας το είπαν ποτέ. Δεν είδα να υπάρχει καμία επερωτήρηση στη Βουλή πάνω σε αυτό. Μπορεί να είχαμε επερωτήσεις, αλλά δεν είπαμε σήμερα εδώ πέρα για το θέμα των ασθενειών, που κάνανε κάποιοι. Δεν είπαμε τίποτα. Η ΓΕΝΟΠ πάλεψε όμως για αυτό και το πέρασε μέσα στη συλλογική σύμβαση. Το ξεχάσαμε αυτό, το ξεχάσαμε. Αλλά έχουμε κάνει τις επερωτήσεις στη Βουλή, που ήταν σημαντικές και χαίρομαι εγώ για αυτές τις κινήσεις που έχουν γίνει.

Αλλά πως να δημιουργήσουμε το μοιρασμό, το να μοιράσουμε το προσωπικό και να λέμε εμείς τα κάνουμε όλα καλά, εσείς είσατε απ’ έξω. Εμείς είμαστε που είμαστε ένα κλαμπάκι και όταν κάποιοι αγωνιζόντουσαν φυλάγανε τη Βουλή, αλλά κάποιοι άλλοι όμως, που ήταν; Ήταν στην απ’ έξω. Εμείς όμως όλοι μαζί αυτό βάζουμε και λέμε έχουμε δώσει αγώνες. Γιατί και το '13, όταν κάποιοι με τους ρύπους, που έχουν φτάσει αυτή τη στιγμή στα ύψη, δώσαμε αγώνες και τότε, με την μικρή και την μεγάλη ΔΕΗ και για τους ρύπους που πήραν την απόφαση στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Μην τα ξεχνάμε αυτά. Και ερχόμαστε και το '21, όταν η ΔΕΗ έφυγε από τη δημόσια επιχείρηση, από το δημόσιο και έγινε ιδιωτική. Δεν δώσαμε τους αγώνες; Δεν κάναμε απεργίες; Το ξεχάσαμε; Ξεχάσαμε τι έχει κάνει αυτή η Ομοσπονδία όλα αυτά τα χρόνια; Μην τα ξεχνάμε, δεν είναι σωστό να τα μηδενίζουμε όλα. Και θα συνεχίσω, γιατί μπήκανε τα θέματα και όπως είναι με τη συλλογική σύμβαση εργασίας.

Συνέχεια από την σελ. 17

Έγινε ένας αγώνας, πάρε ρε Αντώνη τον Στράτο γιατί με παίρνει τηλέφωνο. Έγινε ένας αγώνας μέσα από αυτή τη συλλογική σύμβαση. Τα πήραμε όλα; Όχι λέω. Θέλαμε περισσότερα; Ναι, θέλαμε περισσότερα. Μπορούσαμε; Όταν πήγαμε σε Διοικητικό Συμβούλιο στο πρώτο, τι μας έδινε η επιχείρηση; Μηδέν συν μηδέν. Το ξεχάσαμε; Τι άλλο μας κάνανε; Είχαμε χάσει ήδη και το δωρο, αν θυμάστε καλά. Και τι είπαμε εμείς; Δεν το συζητάμε. Δεν το προχωράμε. Δεν το είπαμε στο Συμβούλιο; Μην τα ξεχνάμε. Τι καταφέραμε; Καταφέραμε και είναι η μοναδική Ομοσπονδία που το έχει καταφέρει, να έχουμε δωρο. Έχουμε καταφέρει να έχουμε 5θήμερο. Χάσαμε πολλά πράγματα από τις συλλογικές συμβάσεις που υπήρχανε, από τα προηγούμενα χρόνια... Ότι καταφέραμε και υπήρχανε πολλά προβλήματα να πάρουμε. Μπορούσαμε περισσότερα; Εγώ λέω θα μπορούσαμε. Τα καταφέραμε; Όχι. Και θέλω να θυμίσω και να πω το εξής.

Στους φίλους του ΔΕΔΔΗΕ, τους νέους μηχανικούς, ότι υπήρχε συναδέλφισσα τότε, γιατί δεν ήταν στους κανονισμούς τους δικούς μας, που ήταν έγκυος και δεν την καλύπτανε. Μην τα ξεχνάμε. Κατάφερε όμως αυτή η Ομοσπονδία, με όλα τα λάθη της, με όπως θέλετε να την χρεώσει ο καθένας, όλοι οι εργαζόμενοι παλιοί και νέοι, να είμαστε στον ίδιο κανονισμό. Μπορεί να χάσανε κάτι οι παλιοί, μπορεί να κερδίσανε κάτι οι νέοι. Αυτό θα θέλαμε; Όχι παιδιά δεν θέλαμε. Αλλά σε μία δυσκολία, σε αυτά που συμβαίνουν στο περιβάλλον, το καταφέραμε αυτό. Δεν καταφέραμε να πάμε στο ίδιο μισθολόγιο, για αυτό μπήκε η ομάδα Α και η ομάδα Β. Γιατί; Γιατί δεν άφηνε ο νόμος. Το θέμα ήταν πολιτικό και όχι ήταν μέσα στην Ομοσπονδία. Και υπήρχε και το εξής θέμα. Δεν θα πω για την κατηγορία, τους υπόλοιπους εργαζόμενους, αλλά ένας μηχανικός αν έμπαινε με τους παλιούς κανονισμούς, πόσα χρήματα θα έπαιρνε, αν έμπαινε με τον παλιό κανονισμό και πόσα παίρνει τώρα; Είναι μια πραγματικότητα. Είχαμε να αντιμετωπίσουμε, με εντολές που είχε δώσει μέσα από το νόμο η κυβέρνηση, τον κόσμο, τους εργαζόμενους.

Άρα αυτή η Ομοσπονδία έπρεπε να διαχειριστεί αυτά τα προβλήματα, που ήταν πολύ σοβαρά. Και όπως είπα και πριν, δεν καταφέραμε τα πάντα, καταφέραμε όμως... Άρα ήταν πολύ σημαντικό όλα αυτά. Εγώ μπορώ να πω ότι δεν καταφέραμε πολλά, αλλά μην τα μηδενίζουμε. Καταφέραμε να είμαστε όρθιοι, καταφέραμε να είχαμε αυξήσεις, καταφέραμε να είχαμε έναν κανονισμό όλοι και ήταν πολύ σημαντικό. Ερχόμαστε τώρα το '21 η ΔΕΗ ιδιωτικοποιήθηκε, μην τα ξεχνάμε. Αλλάξαμε, φύγαμε από το δημόσιο και έχουμε γίνει, έχουμε ιδιωτικοποιηθεί. Το ρεύμα που ήταν κοινωνικό και πάντα και το φωνάζουμε και στην τοποθέτησή του ο Αντώνης, αλλά και εγώ. Εμείς τι λέμε; Πρέπει να υπάρχει και το κοινωνικό πρόσωπο. Και το φωνάζουμε συνέχεια.

Έρχονται όμως οι διοικήσεις, τη στιγμή που τους έχει δώσει το δικαίωμα το κράτος, μέσα από τις ιδιωτικοποιήσεις που έχουν γίνει και λέει για εμάς δεν είναι κοινωνικό, είναι εμπόρευμα. Συμφωνούμε ή διαφωνούμε; Εμείς διαφωνούμε, δεν θεωρούμε ότι το ρεύμα είναι εμπόρευμα. Πρέπει να είναι και να το αντιμετωπίζουμε πλέον για όλη την κοινωνία. Να είναι φτηνό και να μπορεί να ανταποκρίνεται στις ανάγκες όλων των εργαζομένων, όχι μόνο των εργαζομένων, όλης της κοινωνίας. Άρα και σε αυτό είχε δώσει τους αγώνες η Ομοσπονδία και πάλεψε να μην φτάσουμε σε αυτό το σημείο. Και θέλω να κλείσω με λίγα λόγια για την απολιγνιτοποίηση.

Όπως είπα δεν αλλάξαμε τη συνεδριακή μας απόφαση, ότι είμαστε ενάντια στο λιγνίτη.

Είμαστε υπέρ. Είμαστε υπέρ στο λιγνίτη και το φωνάζαμε. Και επειδή βλέπαμε αυτό που γίνεται, το 2017 σαν Πρόεδρος της ΕΤΕ ΔΕΗ, κάναμε μια μεγάλη ημερίδα στην Μεγαλόπολη και τι λέγαμε; Ότι ο λιγνίτης χρειάζεται, αλλά χρειάζεται και μια ισορροπία σε όλο το σύστημα. Τι λέγαμε; Χρειάζονται γιατί μπαίνανε σε μεγάλο βαθμό οι ανανεώσιμες πηγές; Υπήρχανε μέσα και το φυσικό αέριο, που ανέβαινε, γιατί δεν μας δώσανε και τους ρύπους του 2013; Και έπρεπε λέμε να υπάρχει μια ισορροπία. Και όλοι πιστεύαμε ότι μπορεί να έφτανε ο λιγνίτης μέχρι το 2030, 2033, εκεί υπολογίζαμε σε χαμηλό βαθμό, σε χαμηλό ποσοστό. Ήρθε όμως το 2019 που αποφάσισε η χώρα μας, κατ' εντολή του Πρωθυπουργού τότε, ότι πρέπει να πάμε σε πλήρη απολιγνιτοποίηση και έπρεπε να είχε τελειώσει το '21.

Αλλά ήρθε το μεγάλο πρόβλημα που ήταν με τον Covid και αυτό καθυστέρησε σε μεγάλο βαθμό και πήγε περίπου δύο χρόνια. Αυτό που μας έφερε, κι εμείς είμαστε αντίθετοι και γινόντουσαν αγώνες, ότι... και δεν είχαμε και τόσο και την κοινωνία μαζί μας, γιατί τους έλεγε και τους σέρβιραν τα κανάλια ότι μέσα από την πράσινη ενέργεια το ρεύμα θα είναι πιο φτηνό, εμείς καταφέραμε σαν Ομοσπονδία να μην έχουμε καμία απόλυση.

Δεν είναι σημαντικό; Έπρεπε να διαχειριστούμε τους εργαζόμενους. Δεν έπρεπε; Διαφωνούσαμε. Και όποιος είπε ότι δεν διαφωνούσαμε στις αποφάσεις και στα Διοικητικά Συμβούλια γινόντουσαν μάχες, πάνω σε αυτό.

Αλλά έπρεπε να διαχειριστούμε τους εργαζόμενους να μην έχουν καμία απόλυση. Και όσοι θέλανε να φεύγουν να παίρνουν αρκετά λεφτά, που φτάνανε, όπως ειπώθηκε από κάποιον, μέχρι 110.000. Και τι λέγανε αρκετοί συνάδελφοί μας; Γιατί από εκεί ξεκινάνε. Πόσα λεφτά θα πάρουμε. Όλοι ήταν στο πόσο, δεν κοιτάγανε να μπορούμε να διαχειριστούμε πως μπορούμε να μην έχουμε καμία απόλυση. Αυτή η Ομοσπονδία το κατάφερε και πήραμε και την υπόσχεση και από τη διοίκηση ότι δεν θα υπάρξει καμία απόλυση. Αλλά θα υπάρξει η μεταφορά προσωπικού από την Μεγαλόπολη, τη Χίο, όσοι περισσέψανε ήρθανε στην Αθήνα και τους παρείχε και σπίτι για πέντε χρόνια, για να μπορέσουν να ανταποκρίνονται για τις ανάγκες τους.

Ήτανε καλό αυτό; Όχι να φεύγει κάποιος από το σπίτι του δεν είναι καλό. Αλλά από το να υπάρχει μία απόλυση ήταν σημαντικό και αυτό. Γιατί πρέπει να διαχειριζόμαστε και τους συναδέλφους μας, τους εργαζόμενους. Είναι βασικά πράγματα αυτά, γιατί το να δημιουργούνται και να λέμε και να μηδενίζουμε δεν είναι σωστό. Έχουμε όμως και ένα άλλο.

Συνέχεια από την σελ. 18

Αυτοί που είναι στον ΑΔΜΗΕ και χαίρονται με τις διασυνδέσεις, που είναι πολύ σημαντικό να είναι, αλλά δημιουργεί προβλήματα στην παραγωγή, διασυνδέσεις νησιών. Βλέπουμε τι γίνεται στην Κρήτη τελευταία. Και εκεί προσπαθήσαμε. Κάναμε πιέσεις, πήγαμε και στο Υπουργείο, όταν λέγανε ότι θα τελείωνε μέχρι τον Απρίλη, τέλη Μαρτίου, θα κλείνανε όλες στην Κρήτη, καταφέραμε και πήραμε με παρεμβάσεις της Ομοσπονδίας να πάμε μέχρι τον Σεπτέμβρη, μέσα από τη διασύνδεση.

Προχθές ο ΑΔΜΗΕ που είχε αυτή την ενημέρωση εκεί, έλεγε τι μεγάλη χαρά, 500 μεγαβάτ στέλνουμε στην Κρήτη. Και χαιρόντουσαν και όλοι οι μηχανικοί χαιρόντουσαν και οι πάντες, που ήταν εκεί τα στελέχη, ότι τι καλά και τι ωραία είναι. Δηλαδή μας έχουν φέρει σε ένα σημείο, η μία εταιρεία να χαιρείται, η άλλη να στενοχωριέται, γιατί φεύγει προσωπικό και λέει. Εμείς τι πρέπει να κάνουμε το συνδικάτο; Πρέπει να συνδυάσουμε, γιατί είμαστε συνδικάτο, Ομοσπονδία, για όλες τις εταιρείες και πάνω σε αυτές τις εταιρείες να μπορούμε να ανταποκριθούμε στο ρόλο μας, που ο ρόλος μας και ο στόχος μας είναι να μην υπάρχει κανένας εργαζόμενος αδικημένος. Αυτό είναι το βασικό. Και ξέρετε γιατί; Γιατί η εταιρεία πλέον δεν είναι δημόσια, είναι ιδιωτική. Τα πάντα είναι στο βωμό του χρηματιστηρίου.

Εμείς τι λέμε; Γιατί δεν έχουμε αλλάξει ούτε αυτή τη συνεδριακή απόφαση, ότι η εταιρεία πρέπει να είναι δημόσια, με κοινωνικό πρόσημο. Άρα δηλαδή αυτοί που κατηγορούν την Ομοσπονδία ότι δεν έχουμε κάνει κάτι, θέλω να τους επιστρέψω και να τους πω το εξής. Μην μετατοπίζουμε τις ευθύνες αλλού. Να τις μετατοπίζουμε στην κυβέρνηση που έχει την μεγαλύτερη ευθύνη για όλα αυτά που συμβαίνουν. Αυτά είναι τα σημαντικά. Και θέλω να κλείσω με λίγα λόγια για τους εργαζόμενους, την καθημερινότητα. Βλέπουμε στον ΔΕΔΔΗΕ, στο τελευταίο διαγωνισμό, περίπου 40 κενές θέσεις, 37 στην Αθήνα.

Βλέπουμε να φεύγει ο ένας μετά τον άλλον. Φωνάζουμε και λέμε εδώ και πολύ καιρό, πρέπει να βρούμε μια λύση για τη στεγαστική πολιτική, απέναντι σε όλους τους εργαζόμενους. Είναι πολύ βασικό. Δεν μπορεί να φύγει κάποιος τώρα που κλείνουν οι μονάδες στη Δυτική Μακεδονία, να πάει στη Ρόδο και να μην του παρέχουν το σπίτι, να μην το πληρώνει η εταιρεία. Δεν μπορεί ο εργαζόμενος που πάει σε ένα νησί στην παραγωγή, που είναι στο Καστελόριζο, να μην του πληρώνουν το σπίτι. Πρέπει τα σωματεία – μέλη μαζί με την Ομοσπονδία να μπουν μπροστάρηδες, ώστε να φτιαχτεί η πολιτική της στεγαστικής απέναντι στους εργαζόμενους, για να μπορέσει να επιβιώσει η εταιρεία. Εκτός αν σκοπός της εταιρείας είναι να φεύγουνε, να τα δίνουμε στους εργολάβους. Εμείς πρέπει σαν συνδικάτο να βάλουμε εμπόδια σε όλα αυτά.

Και είναι τιμή που το σωματείο μου, το τελευταίο διάστημα, σε δύο περιοχές στην Αθήνα, που έβαλε εμπόδια στους εργολάβους για να μην μπουνε μέσα. Και είναι τιμή μου, όπως είπα, να έχω και κομματική ταυτότητα, αλλά η ταυτότητά μας πάνω απ' όλα είναι η ΔΕΗ, είναι ο Όμιλος ΔΕΗ, που πρέπει στόχος μας να προασπίζουμε τα συμφέροντα των εργαζομένων. Και όλοι μαζί ενωμένοι, δυνατά, την επόμενη ημέρα να υπογράψουμε μια καλή συλλογική σύμβαση που θα καλύπτει το μεγαλύτερο ποσοστό των εργαζομένων και να υπερασπιστούμε όλοι μαζί αυτούς τους εργαζόμενους, να μην δημιουργηθούν θέματα και χάνουμε θέσεις εργασίας, γιατί η ιδιωτικοποίηση καλπάζει μέσα στην επιχείρηση.

Πρέπει να τα αντιμετωπίσουμε και όλα αυτά αντιμετωπίζονται γιατί είναι και καινούργιο δεδομένο, μέσα και από τη νομική, από το νομικό μας που έχουμε.

Και θέλω να πω, να τον ευχαριστήσω δημόσια, με την παρουσία του, με την ενημέρωση, γιατί δεν είμαστε και νομικοί, συνδικαλιστές είμαστε, που μας ενημερώνει πως να ανταποκριθούμε, πως στο καθετί και είναι σημαντικό. Για αυτό και ο φίλος ο Παναγιώτης ο Ταμίας έβαλε ένα θέμα, γιατί πρέπει να καλύπτουμε και αυτές τις ανάγκες, γιατί είχαμε μάθει διαφορετικά τα προηγούμενα χρόνια, αλλά χωρίς το νομικό στην καθημερινότητα, δεν μπορούμε να υπάρξουμε και να ανταποκριθούμε στα δύσκολα που έρχονται.

Γιατί, όπως είπαμε, έχουν αλλάξει πολύ οι νόμοι, βάλλεται το συνδικαλιστικό κίνημα και οι συνδικαλιστές και πρέπει όλοι μαζί, χωρίς διαχωρισμούς, χωρίς στοχοποιήσεις, χωρίς να κατηγορούμε ο ένας τον άλλον, να παλέψουμε ενωμένοι για την επόμενη μέρα. Κριτική, την κάθε κριτική την καλόπιστη τη δέχομαι. Δεν είμαι ο τέλειος ούτε εγώ, ούτε ο Πρόεδρος, ούτε η Ομοσπονδία. Λάθη κάνουμε, αλλά αν μπορούμε όλοι μαζί να συμβάλλουμε να μηδενίσουμε τα λάθη, θα είναι ακόμα καλύτερα.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ, συγχαρητήρια σε κάθε παράταξη για τα αποτελέσματά της και ό,τι καλύτερο για το επόμενο διάστημα.

Σας ευχαριστώ.

Ευάγγελος Υφαντής: «Οι εργαζόμενοι της ΔΕΗ απέδειξαν διαχρονικά ότι μπορούν να κρατούν όρθιο το ενεργειακό σύστημα της χώρας, ακόμα και στις πιο δύσκολες στιγμές»

❖ Εισήγηση του κ. Ευάγγελου Υφαντή, Προέδρου του Συλλόγου Πτυχιούχων Μηχανικών Ομίλου ΔΕΗ & ΑΔΜΗΕ

Να υπερασπιζόμαστε τα δικαιώματα των εργαζομένων, αλλά και ταυτόχρονα να συμβάλλουμε με τεκμηριωμένες προτάσεις για το μέλλον της επιχείρησης. Συναδέλφισες και συνάδελφοι οι εργαζόμενοι της ΔΕΗ απέδειξαν διαχρονικά ότι μπορούν να κρατούν όρθιο το ενεργειακό σύστημα της χώρας, ακόμα και στις πιο δύσκολες στιγμές, είτε αυτό είναι πυρκαγιές, είτε αυτό είναι θεομηνίες χειμερινές, γιατί πλέον, όπως ξέρετε πάρα πολύ καλά, έχουμε μόνο έντονα καιρικά φαινόμενα και όχι ήπια, εμείς καλούμαστε να είμαστε στην πρώτη γραμμή του καθήκοντος, με επαγγελματισμό, με αίσθημα ευθύνης και με υψηλή τεχνική κατάρτιση την οποία διαθέτουμε. Και να μην ξεχνάμε κάτι πολύ σημαντικό.

Καμία ενεργειακή μετάβαση, καμία επένδυση και κανένα σχέδιο για το μέλλον δεν μπορεί να πετύχει, χωρίς τους ανθρώπους που το υλοποιούν, δηλαδή τους εργαζόμενους σε όλο τον Όμιλο ΔΕΗ και στον Όμιλο ΑΔΜΗΕ.

Για αυτό και η επόμενη περίοδος πρέπει να στηριχτεί σε τρεις βασικές αρχές. Επαναλαμβάνω ενότητα, αξιοποίηση της γνώσης των εργαζομένων και ουσιαστικό διάλογο για το μέλλον της επιχείρησης. Γιατί το πραγματικό κεφάλαιο δεν είναι μόνο οι υποδομές της, είναι οι άνθρωποί της, είναι οι εργαζόμενοι, είμαστε όλοι συνάδελφοι.

Και με αυτούς τους ανθρώπους μπορούμε να διασφαλίσουμε ότι η ΔΕΗ θα συνεχίσει να αποτελεί το βασικό πυλώνα του ενεργειακού συστήματος και της ανάπτυξης της χώρας. Και κάτι τελευταίο, δεν χρειάζεται μιζέρια και μεμφιμοιρία για το απόλυτο, αλλά να είμαστε όλοι δίπλα στην Ομοσπονδία.

Γιατί αν δεν υπάρχει δυνατό συνδικάτο, στο τέλος θα καταλήξουμε να είμαστε έρμαιο σε κάθε εργοδότη, για τις δύσκολες μέρες που έρχονται. Και μικρές μικρές νίκες που πετυχαίνει αυτό το συνδικάτο, στο τέλος καταλήγει σε μία μεγάλη επιτυχία. Εγώ αυτά τα λίγα ήθελα να σας πω. Θέλω, δεν είναι εδώ ο φίλος μου ο Σάκης ο Μάστορας, θα ήθελα από το βήμα να πω στον Σάκη ότι όλα αυτά τα χρόνια αγωνιστήκαμε παρέα. Του εύχομαι καλή σύνταξη, με υγεία και κάθε επιτυχία στο μέλλον.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

Συναδέλφισες και συνάδελφοι, το 40^ο Εκλογοαπολογιστικό Συνέδριο της ΓΕΝΟΠ ΔΕΗ δεν είναι απλώς μια τυπική διαδικασία. Είναι μια στιγμή ευθύνης, απολογισμού, αλλά κυρίως προοπτικής για το μέλλον των εργαζομένων και της επιχείρησης. Όπως ξέρετε πάρα πολύ καλά βρισκόμαστε σε μία περίοδο μεγάλων αλλαγών.

Πρώτον η ενεργειακή μετάβαση, δεύτερον οι νέες τεχνολογίες, τρίτον οι επενδύσεις σε υποδομές και δίκτυα διανομής, διαμορφώνουν ένα νέο ενεργειακό τοπίο, που εμείς σε αυτή τη στιγμή, σε αυτή τη νέα εποχή καλούμαστε με τη γνώση την οποία έχουμε, την εμπειρία, την τεχνική επάρκεια όλων των εργαζομένων που διαθέτει η επιχείρηση και που είναι το πιο ισχυρό κεφάλαιο, να υλοποιήσουμε αυτές τις στρατηγικές.

Όπως ξέρετε πάρα πολύ καλά η ΔΕΗ υπήρξε για 10ετίες ένας βασικός πυλώνας ανάπτυξης για τη χώρα και στήριγμα για την κοινωνία. Μας τα έδειξε και ο φίλος μας και συνάδελφος ο Δημήτρης ο Καρέλης το πρωί στο βίντεο, πριν ξεκινήσουμε οι ομιλίες. Για αυτό είναι καθήκον όλων μας να διασφαλίσουμε ότι η ΔΕΗ θα παραμείνει ισχυρή, σύγχρονη και ανταγωνιστική.

Η Ομοσπονδία μας, η ΓΕΝΟΠ ΔΕΗ οφείλει να λειτουργεί με υπευθυνότητα, σοβαρότητα και ενότητα. Παραμένω στο τελευταίο για την ενότητα, γιατί πρέπει να την περιφρουρήσουμε σαν κόρη οφθαλμού. Είναι αυτή που θα μας δώσει πάρα πολλά πράγματα στο μέλλον, για εμάς αλλά και για τους νέους συναδέλφους, οι οποίοι ακολουθούν.

Χρήστος Πιστεύος: «Η ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ θα πρέπει με το ίδιο ενωτικό και συλλογικό τρόπο, με επιχειρήματα και όχι με συνθήματα, να συμμετέχει στο διάλογο για την προάσπιση των εργασιακών δικαιωμάτων»

✓ Εισήγηση του κ. Χρήστου Πιστεύου, Προέδρου ΕΔΟΠ/ΔΕΗ, Β' Αναπληρ. Αντιπροέδρου ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ-ΚΗΕ

Καλησπέρα και από εμένα συνάδελφοι.

Καλώς ορίσατε στο 40^ο Εκλογοαπολογιστικό Συνέδριο της Ομοσπονδίας μας. Το Συνέδριο αυτό πραγματοποιείται σε μια εποχή που υπάρχει έντονος ο μετασχηματισμός της ΔΕΗ. Η ΔΕΗ πλέον έχει μετασχηματιστεί σε μια εταιρεία εμπορική και τεχνολογική. Έχει ανοίξει άλλους ορίζοντες και άλλους δρόμους από την εταιρεία που ήτανε.

Μέσα σε αυτή την Ζετία που πέρασε, ως συνδικάτο είχαμε να αντιμετωπίσουμε, κατά την άποψή μου, τρία μεγάλα γεγονότα. Πρώτον την υπογραφή συλλογικών συμβάσεων εργασίας στις τρεις εταιρείες, που είχαν την ιδιομορφία και την πρωτοτυπία, γιατί έπρεπε να επικυρωθούν όλες οι προηγούμενες συλλογικές συμβάσεις, άρα και κατ' επέκταση και ο κανονισμός εργασίας μας. Ακόμα θα έπρεπε να βρεθεί η φόρμουλα να ενταχθούν στον καινούργιο κανονισμό εργασίας και στην καινούργια συλλογική σύμβαση και οι νέοι συνάδελφοι.

Άρα ήταν ένα δύσκολο εγχείρημα, το οποίο καταφέραμε με επιτυχία, σε οικονομικό επίπεδο, να έχουμε τις μεγαλύτερες αυξήσεις για τους εργαζόμενους. Και δεύτερον εντάξαμε και τους νέους συναδέλφους στη συλλογική σύμβαση. Υπάρχουν ελλείψεις σε αυτές τις συλλογικές συμβάσεις για τους καινούργιους συναδέλφους ή και για τους παλιούς; Υπάρχουν, εδώ είμαστε για να τις δούμε.

Σημειωτέον ότι είμαστε από τις λίγες Ομοσπονδίες, μην πω και η μοναδική, που υπογράψανε συλλογική σύμβαση την προηγούμενη Ζετία. Δεύτερον, η Ομοσπονδία έχει να αντιμετωπίσει και την απολιγνιτοποίηση, που είχε ως αποτέλεσμα να κλείσουν παραγωγικές μονάδες της επιχείρησης, Μεγαλόπολη, Μελίτη, με συνέπεια να κινδυνεύουν να χαθούν θέσεις εργασίας και συνάδελφοι να βρεθούν στην ανεργία.

Και εκεί όμως η Ομοσπονδία ήταν παρούσα, με τις παρεμβάσεις ... να κρατηθούν θέσεις εργασίας, να δοθεί ικανοποιητική εθελούσια αποχώρηση και όποια μετακίνηση συναδέλφων που πραγματοποιήθηκαν, έγιναν με αξιοκρατικά κριτήρια.

Τρίτον, καταφέραμε προσλήψεις στη ΔΕΗ και στο ΔΕΔΔΗΕ να γίνονται με γρήγορο ρυθμό και να ξεφύγουμε από το γραφειοκρατικό ΑΣΕΠ, που καθυστερούσαν αρκετά χρόνια.

Ακόμα ανοίξαμε την επικοινωνία στους συναδέλφους, δημιουργώντας πάλι τον Παλμό σε ηλεκτρονική μορφή, δίνοντας τη δυνατότητα σε όλους τους εργαζόμενους να λένε την άποψή τους χωρίς λογοκρισία. Φίλες και φίλοι, η ΓΕΝΟΠ ΔΕΗ δεν σταματάει εδώ, συνεχίζει με το ίδιο ενωτικό, συλλογικό και δημιουργικό πνεύμα.

Έχουμε μπροστά μας καινούργιες συλλογικές συμβάσεις, στις οποίες θα διορθώσουμε σημεία ή ελλείψεις των προηγούμενων, για να πετύχουμε την αύξηση των αποδοχών και των συνθηκών εργασίας των συναδέλφων.

Έχουμε να αντιμετωπίσουμε προβλήματα τα οποία προκύπτουν από τις διασυνδέσεις των νησιών, ανάλογα με αυτά της Μεγαλόπολης, του Αγίου Δημητρίου και λοιπά. Συνεπώς η ΓΕΝΟΠ ΔΕΗ θα πρέπει με το ίδιο ενωτικό και συλλογικό τρόπο, με επιχειρήματα και όχι με συνθήματα, να συμμετέχει στο διάλογο για την προάσπιση των εργασιακών δικαιωμάτων, για αξιοπρεπείς μισθούς και παροχές στους εργαζόμενους, για προσλήψεις, για την εκπαίδευση των εργαζόμενων στις καινούργιες τεχνολογίες.

Καλή συνέχεια και καλά αποτελέσματα στο Συνέδριό μας.

Σας ευχαριστώ.

Στέφανος Κουνούκλας: «Η ιστορική Ομοσπονδία της ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ όλα αυτά τα χρόνια είναι ομπρέλα όλων των σωματείων, χωρίς αυτήν δεν θα υπήρχαν σωματεία»

Εισήγηση του κ. Στέφανου Κουνούκλα, Προέδρου Δ.Σ. της Ε.Τ.Ε./ΔΕΗ, Μέλος Δ.Σ. ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ-ΚΗΕ

Συνάδελφοι να χαιρετίσω και εγώ το 40ό Συνεδριό μας εκλογοαπολογιστικό της ΓΕΝΟΠ ΔΕΗ, μια ιστορική Ομοσπονδία, που όλα αυτά τα χρόνια είναι ομπρέλα όλων των σωματείων. Χωρίς την Ομοσπονδία δεν θα υπήρχαν σωματεία. Είμαι συγκινημένος καταρχήν για το φίλο μας τον Σάκη τον Μάστορα, έναν συνοδοιπόρο όλα αυτά τα χρόνια, τον βρήκα εγώ βέβαια όλα αυτά τα χρόνια, που δώσαμε τις μάχες μας. Μπορεί να είχαμε και εσωπαραταξιακές αντιρρήσεις, διαμάχες, αλλά με ένα στόχο κατορθώσαμε πάρα πολλά ζητήματα. Και έναν κομβικό ρόλο παίξαμε όλοι μαζί στην τελευταία συλλογική σύμβαση εργασίας, που δεν ήταν εύκολη.

Ως Ομοσπονδία και όλα αυτά τα χρόνια και ειδικά την τελευταία ζετία είχαμε βάλει ως στόχο το εξής. Βάλαμε ως στόχο λοιπόν τρία πράγματα. Το πρώτο πράγμα είναι η συλλογική σύμβαση εργασίας και ειδικά με τους νέους συναδέλφους, που θα έπρεπε να φύγουν από τις ατομικές συμβάσεις και να ενταχθούν στη συλλογική σύμβαση.

Το δεύτερο ήταν η απολιγνιτοποίηση και η διασύνδεση των νησιών και ειδικά η απολιγνιτοποίηση, το τεράστιο πρόβλημα που δημιουργεί, που εμείς ως συνδικάτο δεν απεμπολήσαμε ποτέ το λιγνίτη. Και δεν είναι μιας παράταξης η άποψη αυτή, είναι ολόκληρο το συνδικάτο. Και εμείς κρούουμε τον κώδωνα του κινδύνου και με τις τελευταίες εξελίξεις με τον πόλεμο που γίνεται αυτή τη στιγμή και στην Ουκρανία αλλά και στη διαδικασία με το Ιράν και όλα αυτά που γίνονται, ότι αυτή τη στιγμή ίσως χρειαστεί και θα είναι απαραίτητο να παραμείνουν τα εργοστάσια να δουλέψουν.

Πολιτικά όμως όλες οι παρατάξεις, αν εξαιρέσουμε την Αγωνιστική Συνεργασία και το ΚΚΕ, έχουν ενταχθεί διαχρονικά από το 2010 που ξεκίνησε η πράσινη ανάπτυξη, που ήταν ΠΑΣΟΚ, από το 2013 που ήταν Βενιζέλος, Σαμαράς, ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία με τη μικρή ΔΕΗ και συνεχίζοντας βέβαια με την αποεπένδυση του ΣΥΡΙΖΑ, που για ένα κομμάτι ψωμί πούλαγε την Μελίτη και δεν την πήρε κανένας με τους Κινέζους που λέγαμε πριν. Και όταν πήγαμε ως ΕΤΕ ΔΕΗ μαζί με τη ΓΕΝΟΠ, με τον Κώστα τον Μανιάτη Πρόεδρο τότε, στον κύριο Παναγιωτάκη και είχαμε πει να δώσουμε 100 εκατ., στην ουσία να ξαναδουλέψει το Αμύνταιο, η απάντηση του κυρίου Παναγιωτάκη του Προέδρου και Διευθύνοντος Συμβούλου της ΔΕΗ, τότε το 2017, ήταν ότι θα προτιμούσα να δώσω 100 εκατ. να κάνω επενδύσεις στα φωτοβολταϊκά και να έχω σίγουρα κέρδη, παρά να ρισκάρω και να δώσω, στην ουσία τον εκσυχχρονισμό του Αμυνταίου και των λιγνιτικών μονάδων, το οποίο θα ήταν το μέλλον αβέβαιο και όπως και έγινε.

Η θέση μας είναι ξεκάθαρη, παραμύθια δεν μπορούμε να τρώμε από κανέναν. Μπορούμε να παλέψουμε την επόμενη μέρα να υπάρχουν οι θέσεις εργασίας στη Δυτική Μακεδονία; Αυτό κάνουμε, αυτό έκανε η Ομοσπονδία στην Μεγαλόπολη, αυτό προσπαθεί να κάνει η Ομοσπονδία στη Δυτική Μακεδονία.

Χαρακτήρισαν τη συλλογική σύμβαση εργασίας ότι δεν πετύχαμε πράγματα, δεν κάναμε αυτό που έπρεπε να κάνουμε, χάρισαμε στην ουσία στη διοίκηση, λες και η διοίκηση μας έδινε αυξήσεις και εμείς δεν τα παίρναμε. Πράγματι η συλλογική σύμβαση αυτή ήταν πάρα πολύ δύσκολη.

Εδώ είναι και ο νομικός μας σύμβουλος που ήταν παρών σε όλες τις διαπραγματεύσεις στο κτίριο αυτό, η πρώτη, κάναμε ένα μήνα στην ουσία και εξαντλήσαμε τέσσερις μέρες να εξηγήσουμε στη διοίκηση, που είχε να καταργήσει στην ουσία και τον πειθαρχικό και το συμβούλιο κρίσεως, τι εστί συμβούλιο κρίσεως, τι είναι πειθαρχικό.

Κατορθώσαμε στην ουσία, δεν κρατήσαμε μόνο τις ασθένειες που λένε κάποιιοι, κατορθώσαμε να κωδικοποιήσουμε και να κρατήσουμε από το 1974 βάσει του νόμου έως και σήμερα, όλες τις συλλογικές συμβάσεις. Το έχει κάνει άλλη Ομοσπονδία αυτό, άλλο συνδικάτο; Δύσκολο το βλέπω. Κανένας δεν το έχει κάνει. Άρα λοιπόν καλή είναι η κριτική, χρειάζεται η κριτική και μας κάνει καλύτερους. Χρειάζεται η κριτική και σε κομματικά, σε παραταξιακά, κομματικά δεν υπάρχουν, σε παραταξιακά, σε κάθε συνδικάτο μπορεί να γίνει κριτική, η καλοπροαίρετη κριτική είναι πάντα αποδεκτή και μας βελτιώνει, διορθώνει πράγματα. Το να μηδενίζουμε, να είμαστε μηδενιστές όμως δεν είναι σωστό. Και αυτό έχουμε μάθει να κάνουμε εμείς εδώ, να δηλώνουμε την παρουσία μας μιλώντας και σε κάποιους συναδέλφους γιατί περνάνε δύσκολα ο κόσμος έξω. Και οι δικοί μας συνάδελφοι περνάνε δύσκολα, όταν έρχονται νέα παιδιά από την επαρχία και παίρνουν 1.200, 1.100 ευρώ και πληρώνουν ενοίκιο 700€, περνάνε πάρα πολύ δύσκολα, το ίδιο περνάγαμε και εμείς.

Στέφανος Κουνούκλας

Συνέχεια από την σελ. 22

Και προσπαθήσαμε, δώσαμε τον αγώνα μας όλα τα χρόνια, όταν είχαμε 15 χρόνων, εκείνη την εποχή που βγαίναμε στη μαθητεία στον ΟΑΕΔ και δουλεύαμε από τα 15-16 έχουμε ένσημα. Περάσαμε όλοι δύσκολα και ποτέ δεν θα γίνουμε πλούσιοι σαν εργαζόμενοι, αλλά το συνδικάτο αυτό, η ΓΕΝΟΠ, η Ομοσπονδία και τα σωματεία – μέλη παλεύουν για το καλύτερο και κανένας δεν είναι πουλημένος. Υπάρχει απαξίωση; Ναι υπήρχε απαξίωση, γίνανε λάθος... Ναι γίνανε μεγάλα λάθη, βέβαια γίνανε λάθη. Και εμείς οι ίδιοι, ακόμα και τώρα γίνονται λάθη. Πρέπει να τα διορθώνουμε τα λάθη όμως. Ξέρετε τι έχουμε κερδίσει; Γιατί δέχθηκα μια κριτική σαν ΕΤΕ ΔΕΗ ότι δεν κάνουμε συνελεύσεις. Είχαμε εκλογές, κάναμε εκλογοαπολογιστικό Γενικό Συμβούλιο, κάναμε 83 συνελεύσεις σε όλη την Ελλάδα, όλα τα παιδιά που ήταν στην ΕΤΕ, ο Βασίλης, ο Μπάμπης... δεν βλέπω κι άλλος ποιος είναι.

Πήγαμε παντού. Κάθε χρόνο και έκτακτα αν χρειαστεί είμαστε παντού. Πρόσφατα πήγαμε σε πάρα πολλές περιοχές. Δεν λειτουργεί το συνδικάτο; Λειτουργεί το συνδικάτο. Μπορεί η Ομοσπονδία να είναι παντού; Όχι δεν μπορεί να είναι παντού η Ομοσπονδία. Γιατί δεν μπορεί η Ομοσπονδία; Γιατί δεν έχει πόρους. Δεν μπορεί η Ομοσπονδία να είναι παντού, όπως λειτουργεί το σωματείο παράδειγμα ή κάποια σωματεία. Και όχι όλα τα σωματεία, δεν μπορούν να λειτουργήσουν όλα τα σωματεία έτσι. Άρα λοιπόν υπάρχει πρόβλημα. Εδώ σήμερα είμαστε, όχι μόνο να κάνουμε κριτική, αλλά περάσανε, κάναμε κριτική κάποιοι και φύγανε. Και θα τους δούμε μετά από τρία χρόνια ξανά να μας ξαναπούνε τι έγινε. Εδώ δουλεύουν συγκεκριμένοι άνθρωποι, αυτοί που είναι στο πάνελ εδώ πέρα που είναι τα παιδιά, το Προεδρείο της ΓΕΝΟΠ, 3-4 άτομα, στην ΕΤΕ άλλα 4-5 άτομα που είμαστε και συνεργαζόμαστε με όλες τις περιοχές. Ξέρετε γιατί συμμετείχε ο κόσμος σε όλα τα πρωτοβάθμια σωματεία; Γιατί πολύ απλά είμαστε κοντά στον κόσμο κάθε μέρα. Ξέρουν ότι θα σηκώσουν το τηλέφωνο και θα πάρουν και θα βρουν αποκούμπι.

Η ΓΕΝΟΠ, η Ομοσπονδία δεν είναι να βγαίνει μπροστά από τα πρωτοβάθμια σωματεία, ουσιαστικά πρέπει να κάνει τη δουλειά της. Η Ομοσπονδία πρέπει, εμείς έχουμε... οτιδήποτε δύσκολο υπάρχει και μπορούμε να συζητήσουμε, συζητάμε με την Ομοσπονδία. Και δεν μας έχουν κλείσει την πόρτα ποτέ και όταν χρειαστεί όλα τα σωματεία εδώ είναι, όλοι, ας πει κανένας ότι δεν είναι έτσι. Η Ομοσπονδία είναι αυτή που μπαίνει μπροστά σε όλα τα ζητήματα. Ότι πρέπει να βελτιώσουμε πράγματα, βεβαίως πρέπει να βελτιώσουμε πράγματα. Ο εχθρός του καλού είναι το καλύτερο, δεν το συζητάμε αυτό. Για αυτό είμαστε εδώ να συζητήσουμε. Άρα λοιπόν υπάρχουν πολλά ζητήματα.

Η συλλογική σύμβαση η επόμενη θα είναι ακόμα πιο δύσκολη. Προσπαθήσαμε οι σκέψεις μας, οι προτάσεις μας από όλη την Ελλάδα βάλαμε 40 θέματα, βάλαμε αυξήσεις 25%, δεν βάλαμε 13 που πήραμε. Πίστευε κανένας ότι μπορεί να πετύχουμε τα πάντα; Όχι, πάντα έτσι γινότανε και έτσι γίνεται παντού, οι διαπραγματεύσεις καταλήγουν κάπου. Πετύχαμε αυτό. Είναι θετικό το πρόσημο αυτό που είχαμε πριν; Ναι είναι θετικό, πήραμε αυξήσεις μετά από χρόνια. Μπορεί να γίνει καλύτερο την επόμενη, να γίνουν καλύτερα την επόμενη; Να το παλέψουμε να γίνει καλύτερο την επόμενη, εδώ είμαστε. Εδώ είμαστε να παλέψουμε τα πάντα. Το μεγάλο πρόβλημα όμως είναι στην απολιγνιτοποίηση. Και ειδικά στην Δυτική Μακεδονία. Εάν αύριο κλείσει και η μονάδα 5, τέλος του χρόνου που είναι προγραμματισμένη στην ουσία να κλείσει η μονάδα 5, όπως λέει η διοίκηση και η κυβέρνηση και οι αποφάσεις που έχουνε πάρει, σημαίνει ότι θα έχουμε μεγάλο πρόβλημα και μεγάλο πρόβλημα να λύσουμε συνάδελφοι.

Γιατί τώρα υπάρχει το ορυχείο ακόμη, εφόσον κλείνει ο Άγιος Δημήτρης, υπάρχουν θέσεις εργασίας που μπορούν οι συνάδελφοι να μεταφερθούν εκεί. Θα φύγουν πολλοί στη σύνταξη, εννοείται να βγει η εθελουσία... πιο καλύτερα μπορούμε να την κάνουμε και να φύγουν στη σύνταξη, να την πάρουν κάποιοι συνάδελφοι για να φύγουν. Αλλά από εκεί και πέρα είναι πολλά νέα παιδιά. Πολλά νέα παιδιά όμως είναι στην Κρήτη, στον Αθερινόλακκο για παράδειγμα οι δύο μονάδες δεν έχουν ξεκινήσει να δουλεύουν ακόμα.

Ενώ ένας χρόνος πέρασε, το ατύχημα που μας φύλαξε ο Θεός και δεν είχαμε ούτε Βιολάντα, ούτε Τέμπη, γιατί θα είχαμε με το ατύχημα που έγινε στην ουσία στον Αθερινόλακκο, ήταν Καθαρά Δευτέρα πρώι, λείπανε όλοι, η συντήρηση ήταν έξω και γλιτώσαμε στην ουσία να είχαμε μια τραγωδία. Μια μονάδα η οποία είχε επισκευαστεί πρόσφατα και έγινε αυτό που έγινε. Περιμένουμε να δούμε το πόρισμα, είμαι στην επιτροπή εγώ και ο Κώστας ο Τσίγαλος. Ακόμη δεν βγήκε το πόρισμα, δεν πήγαμε καν να μπούμε στη διαδικασία να ψάξουμε τα αίτια που προκάλεσαν αυτή τη ζημιά.

Άρα λοιπόν υπάρχουν πολλά ζητήματα, πρέπει να δουλέψει στην ουσία η Κρήτη σαν εφεδρεία. Η Ομοσπονδία τι έκανε το προηγούμενο διάστημα; Προσπάθησε να διασφαλίσει τους πόρους εκείνους που στην ουσία θα στηρίξουν την εφεδρεία. Γιατί καμία Ευρωπαϊκή Ένωση, καμία ΡΑΕ δεν έδινε αυτούς τους πόρους. Αυτό έκανε η Ομοσπονδία, αλλά δεν ακούστηκε από κανέναν εδώ πέρα αυτό. Από εμάς τους ίδιους έπρεπε να ακουστεί, που ξέρουμε τι έγινε, που κάποιοι το καλοκαίρι παλεύανε, δεν πήγαν διακοπές για να παλέψουν να κλείσει το θέμα αυτό. Λινοπεράματα, Χανιά, Αθερινόλακκος.

Στέφανος Κουνούκλας

Συνέχεια από την σελ. 23

Το ίδιο θα συμβεί όταν ... και στις Δυτικές Κυκλάδες, Μήλο, Σίφνο, Σέριφο, μέχρι τέλος του χρόνου. Άρα υπάρχουν πολλά ζητήματα, ... μέλλον λαμπρό να μπορέσουμε να παλέψουμε πράγματα. Δεν μας χάρισε κανένας τίποτα, ούτε καμία διοίκηση, ούτε καμία κυβέρνηση. Το συνδικάτο αποξενώνεται από μόνο του. Όταν πηγαίνουμε στις περιοχές και λέμε ότι το συνδικάτο αυτό δεν κάνει τίποτα και είμαστε μέλη του συνδικάτου αυτού και είμαστε στη ΓΕΝΟΠ και είμαστε στα σωματεία, τι περιμένει ο κόσμος να πει δηλαδή; Οι ίδιοι λέμε ότι είναι πουλημένοι, η ηγεσία, το Προεδρείο της ΓΕΝΟΠ, το Προεδρείο της ΕΤΕ και των άλλων σωματείων. Ο κόσμος τι πρέπει; Να μας χειροκροτήσει; Γιατί στεκόμαστε σε αυτό το κομμάτι, να λέμε τι κάναμε. Και όταν λέμε τι κάναμε και πραγματικά ξέρει ο κόσμος τι κάναμε, εκεί βγαίνει η ιστορία και εγγράφονται στα σωματεία.

Άρα λοιπόν καλή η κριτική, αλλά η κριτική... καλοπροαίρετη, για να μπορέσουμε να πάμε ένα βήμα παραπέρα.

Το άλλο κομμάτι είναι οι προσλήψεις. Εδώ πρέπει να έχουμε προτάσεις συνάδελφοι. Λέμε δεν έχουμε προσλήψεις, λέμε μπλοκάκια, λέμε, λέμε χίλια δύο πράγματα. Η πρόταση είναι μία, είχαμε πάντα διαχρονικά. Να ανοίξουν οι σχολές, έχουν κάνει στον ΑΔΜΗΕ πλέον, υπήρχε στη ΔΕΗ, έχει στο ΔΕΔΔΗΕ, οι σχολές έχουν στην ουσία αναπτυχθεί και στις τρεις εταιρείες και να κάνουν προσλήψεις μέσω των σχολών, όπως κάναμε και μαθητεία παλιά. Νέα παιδιά από τις σχολές, όπως είναι τα ΙΕΚ, να μπουέ και να ξεκινήσουν και να δουλεύουν οι σχολές, έτσι θα λύσουμε το πρόβλημα συνάδελφοι.

Το να πάμε να ψάχνουμε παιδιά, τα οποία βγαίνει μια προκήρυξη στη ΔΕΗ, στο ΔΕΔΔΗΕ παράδειγμα, ειδικά στον ΔΕΔΔΗΕ τώρα που έχουμε μεγάλο πρόβλημα και βλέπουμε στην Αθήνα τώρα... στην Αθήνα 70 θέσεις καλυφθήκανε οι 40 και 30 βγήκανε άγονες, την ώρα που λέμε εμείς ότι ψάχνουμε προσωπικό. Ναι δεν υπάρχει τεχνικό προσωπικό στην αγορά έξω. Ναι τα μεροκάματα πλέον μπορεί περιστασιακά να είναι πιο μεγάλα έξω στην αγορά. Και οι συνάδελφοι οι νέοι να επιλέγουν τα περισσότερα χρήματα. Πρέπει κι εμείς εδώ να κάνουμε κάτι. Τι κάναμε σαν συνδικάτο; Να το πούμε κι αυτό. Μπήκαμε σε διαδικασία και η Ομοσπονδία και τα συνδικάτα και πιάσαμε να δοθεί επίδομα ενοικίου, η στέγαση είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα που υπάρχει αυτή τη στιγμή στους χώρους, στις περιοχές, στα αστικά κέντρα ειδικά. Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Βόλος, Λάρισα, Πάτρα, Κρήτη, Ηράκλειο.

Θα το πω ... μετά. Άρα λοιπόν το επίδομα που δώσανε στα νησιά, που ξανά το συνδικάτο αυτό μπήκε μπροστά και δώσανε σε όλα τα νησιά και αφήσανε πέντε περιοχές απ' έξω, Σάμο, Ρόδο, Χίο, Μυτιλήνη και εκεί πρέπει να δοθεί και θα δοθεί και εκεί, γιατί το παλεύουμε να δοθεί.

Όλα αυτά λοιπόν ποιος τα έκανε; Το συνδικάτο αυτό τα έκανε. Εμείς δεν είμαστε τέλειοι είπαμε, αλλά κάναμε πέντε πράγματα, να ακουστούν όμως και τα καλά. Δεν θα ακουστεί μόνο ότι πήραμε μόνο τις ασθένειες στη συλλογική σύμβαση. Όλοι το ξέρουμε τι πήραμε.

Και το 23% που πήραμε στη συλλογική σύμβαση του ΑΔΜΗΕ, που πραγματικά πολλοί συνάδελφοι δεν το πήρανε, γιατί είναι πλαφοναρισμένοι και δίνει αγώνα η Ομοσπονδία και για αυτό το πράγμα, 23% όμως είναι αύξηση, έστω και μας πήγανε έξι μήνες μετά γιατί κάναμε τη συζήτηση, τελειώσαμε και λένε δεν έχουμε τα λεφτά. Και εκεί πήγαμε στη ΡΑΕ να παλέψουμε να μπουέ τα λεφτά, λες και είναι δουλειά δικιά μας η εταιρεία να βρει τα χρήματα. Το κάναμε όμως και αυτό σαν Ομοσπονδία. Αυτά λοιπόν έκανε η Ομοσπονδία, αυτά κάνει το συνδικάτο μας.

Δεν θέλω να κουράσω, μείναμε εμείς και εμείς. Και αύριο που θα φύγετε από εδώ όλοι σας, με το καλό να γυρίσετε πίσω, θα είμαστε πάλι λιγότεροι να παλεύουμε καθημερινά. Αλλά θα συνεχίσουμε να παλεύουμε γιατί το πιστεύουμε.

Γιατί καθημερινά ο κόσμος ξέρει ποιοι είμαστε. Δεν έχουμε να χωρίσουμε ούτε με τον Μπάμπη κάτι, ούτε με τον Νίκο απέναντι, ούτε με τον Κώστα, ούτε με κανέναν, ούτε με τον Βασίλη που βλέπω απέναντι. Κανέναν δεν έχουμε να χωρίσουμε τίποτα. Δίνουμε την μάχη μας καθημερινά, προσπαθούμε για το καλύτερο. Όταν κερδίσουμε κάτι και φύγουμε από εδώ θα πούμε πετύχαμε πέντε πράγματα. Η απαξίωση του συνδικάτου έρχεται από εμάς τους ίδιους.

Πώς έρχεται η απαξίωση; Υπάρχουν περιοχές, υπήρχαν πολλοί περισσότεροι παλιότερα, που ο κάθε εργαζόμενος φοβότανε τον πρόεδρο της ΤΔΕ, τον συνδικαλιστή που ήταν εκεί, γιατί ήταν χειρότερος και από τον διευθυντή, γιατί έκανε κυβερνητικό συνδικαλισμό. Εμείς δεν θέλουμε αυτό, εμείς θέλουμε ο κάθε εκπρόσωπός μας που είναι σε κάθε ΤΔΕ σε κάθε περιοχή, να είναι δίπλα στον εργαζόμενο. Να μην έχει αλαζονεία, να συζητάει κάθε ημέρα τα προβλήματα, είμαστε ίσοι όλοι. Ξεκινήσαμε από τη βάση και συνεχίζουμε.

Με το μυαλό μας είμαστε εκεί ακόμη. Και αυτό θα συνεχίσουμε να κάνουμε. Καλή δύναμη σε όλους, καλή επιτυχία και να είμαστε δυνατοί.

Ευχαριστώ πολύ

Αθανάσιος Μάστορας: «Πάνω και πρώτα απ' όλα το συμφέρον των εργαζόμενων, της επιχείρησης και του Έλληνα καταναλωτή»

Αθανάσιος (Σάκης) Μάστορας, Οργανωτικός Γραμματέας ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ-ΚΗΕ, Γενικός Γραμματέας Σωματίου εργαζομένων ΔΕΗ «Σπάρτακος»

Αγαπητοί συνάδελφοι καλησπέρα σας.

Με ιδιαίτερη χαρά, συγκίνηση και τιμή προσέρχομαι στο βήμα του 40ού Συνεδρίου της ΓΕΝΟΠ ΔΕΗ και οι λόγοι είναι κυρίως δύο. Ο πρώτος έχει να κάνει με το γεγονός ότι όπως θα γνωρίζετε οι περισσότεροι, αυτό είναι και το τελευταίο Συνέδριο στο οποίο συμμετέχω ως εργαζόμενος στην επιχείρηση, καθώς έχει δρομολογηθεί ήδη η αποχώρησή μου σύντομα.

Ο δεύτερος λόγος συνδέεται με τον πρώτο, αφορά στον απολογισμό που καλούμαι να κάνω σήμερα για λογαριασμό της παράταξής μου, της παράταξής μας, για όσο είμαστε μέλη, της παράταξης της ΔΑΚΕ. Δεν θα σας κρύψω ότι όταν πριν από μερικές ημέρες ο Πρόεδρος της παράταξής μας ο Αντώνης ο Καρράς μου ανέθεσε την ευθύνη της εκπροσώπησης της παράταξης στο Συνέδριο, σκεφτόμουν τα χρόνια που πέρασαν, αυτά που έγιναν, αυτά που επιδιώξαμε, που καταφέραμε ή δεν καταφέραμε. Αναρωτήθηκα αν θα μπορούσα στο χρόνο που θα έχω στη διάθεσή μου, κατά την τοποθέτησή μου, να κάνω ένα ολοκληρωμένο απολογισμό. Δεν χρειάστηκε δεύτερη σκέψη, η απάντηση ήρθε άμεσα και αβίαστα.

Σε καμία περίπτωση δεν θα μπορούσε να συμβεί κάτι τέτοιο. Δεν είναι δυνατόν να χωρέσουν, δεν είναι δυνατόν να στριμώξεις διεκδικήσεις, αγώνες, μάχες, ξενύχτια, απεργίες, καταλήψεις, κινητοποιήσεις, διαπραγματεύσεις, χαρές και απογοητεύσεις, μέσα στο λίγο χρονικό διάστημα που κάθε συνέδριο έχει στη διάθεσή του για να τοποθετηθεί. Αυτό λοιπόν που θα επιχειρήσω σήμερα είναι να κάνω μια παρουσίαση της συνολικής αγωνιστικής δράσης της παράταξης, δίνοντας περισσότερη ή λιγότερη έμφαση σε κάποια πράγματα.

Αγαπητές συναδέλφισσες και αγαπητοί συνάδελφοι το γεγονός ότι τα τελευταία χρόνια, τα τελευταία αρκετά χρόνια μπορούμε και μιλάμε για αγώνες μιας ιστορικής παράταξης, δεν είναι απλό πράγμα, ακριβώς επειδή αυτή η ιστορικότητα δεν μας χαρίστηκε, αλλά κατακτήθηκε με κόπο, ιδρώτα και αίμα κυριολεκτικά. Η ΔΑΚΕ, η Δημοκρατική Ανεξάρτητη Κίνηση Εργαζομένων είναι συνδικαλιστική παράταξη στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα της Ελλάδας και αποτελεί μία από τις κύριες δυνάμεις στο ελληνικό συνδικαλιστικό κίνημα, με ισχυρή παρουσία σε όργανα πρωτοβάθμιων σωματείων, ομοσπονδιών και συνομοσπονδιών. Η δε Δημοκρατική Ανεξάρτητη Κίνηση Εργαζομένων ΓΕΝΟΠ ΔΕΗ αποτελεί τα τελευταία χρόνια την πλειοψηφούσα δύναμη, έχοντας κερδίσει την ηγεσία μιας Ομοσπονδίας με καθοριστικό ρόλο στα ενεργειακά, εργασιακά αλλά και κοινωνικά τεκταινόμενα.

Οι αγώνες και οι διεκδικήσεις της διαχρονικοί, επίμονοι και πάντα με την προϋπόθεση να διασφαλιστεί το καλύτερο για αυτούς που εκπροσωπούμε. Να αναφέρω επιγραμματικά, όπως προανέφερα, για την οικονομία του χρόνου, την υπογραφή των επιχειρησιακών συλλογικών συμβάσεων εργασίας τις ΕΣΣΕ, όπου η ΔΑΚΕ πρωτοστάτησε και έβαλε τη σφραγίδα της στις διαπραγματεύσεις για την υπογραφή των νέων ΕΣΣΕ, οι οποίες διασφαλίζουν τα εργασιακά κερημένα, τις αποδοχές και την ασφάλεια των εργαζομένων εν μέσω της ιδιωτικοποίησης, μάλιστα και την ώρα που σε άλλους τομείς, όχι απλά δεν επιτεύχθηκε κάτι ανάλογο αλλά υπήρξαν σφοδρές περικοπές.

Να αναφέρω την αταλάντευτη πρόθεση και επιδίωξη της παράταξης για να προστατευθεί το προσωπικό, κατά τη διαδικασία της αποεπένδυσης τότε, απολιγνιτοποίησης τώρα. Ο αγώνας ήταν πάντα προς την κατεύθυνση να υπάρξει ομαλή μετάβαση και διασφάλιση του προσωπικού των μονάδων των ορυχείων και οτιδήποτε άλλο έχει ενταχθεί σε αυτή την... πως να την χαρακτηρίσει κάποιος... καταραμένη λέξη και κατάσταση για ορισμένους πολύ καταραμένη, αλλά και η δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, ώστε να καταπολεμηθούν δραστικά τα κενά από τις συνταξιοδοτήσεις που προκύπτουν, υπερεργασίες και μέρος από τις αρνητικές επιπτώσεις που υπέφερε η συρρίκνωση της λιγνιτικής παραγωγής. Να αναφέρω τους αγώνες που δώσαμε για τη διασφάλιση της υγείας και ασφάλειας του προσωπικού, με την εφαρμογή και τήρηση των μέτρων και του κώδικα ασφάλειας προσωπικού, αλλά και τη λειτουργία των ελεγκτικών μηχανισμών ή και με τη δημιουργία νέων μηχανισμών.

Αμέτρητες πραγματικά οι παρεμβάσεις για την ενίσχυση των μέτρων ασφαλείας, εστιάζοντας σε δράσεις και διεκδικήσεις για την μείωση των εργατικών ατυχημάτων, που δυστυχώς υπήρξαν εποχές που αποτελούσαν τον τρόπο της καθημερινότητας. Ευτυχώς όμως με την επιμονή και τη βοήθεια της τεχνολογίας, αλλά και την αφύπνιση των συναδέλφων, ώστε να ξεπεραστεί αυτό που λέμε υπερβάλλον ζήλος, υπερβαίνω τον εαυτό, πολύ συχνό φαινόμενο στα ατυχήματα να συνέβαιναν, να τα γράφουμε στις αναφορές μας, το οποίο δεν θέλουμε να ισχύει, όταν υπάρχουν επισφαλείς συνθήκες εργασίας. Καταφέραμε λοιπόν δόξα τω Θεώ να βελτιώσουμε τα πράγματα και να μειώσουμε τον αριθμό και τα ποσοστά των ατυχημάτων.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι η παράταξη της ΔΑΚΕ, όπως και όλες οι παρατάξεις, πρόκειται σε έναν συγκεκριμένο πολιτικό χώρο. Αυτό όμως ουδέποτε αποτέλεσε πρόσχωμα στις διεκδικήσεις της παράταξης. Πάνω και πρώτα απ' όλα ήταν το συμφέρον των εργαζόμενων, της επιχείρησης και του Έλληνα καταναλωτή.

Αθανάσιος Μάστορας

Συνέχεια από την σελ. 25

Πάνω και πρώτα απ' όλα ήταν να εντοπίσουμε το πρόβλημα, να εστιάσουμε στη λύση του, όχι στη συντήρησή του για να μπορούμε να έχουμε ένα βήμα και να είμαστε στην επικαιρότητα. Πάνω και πρώτα απ' όλα ήταν να αφήσουμε στην άκρη τις κομματικές μας ταυτότητες, ώστε την κάθε διεκδίκηση και το αποτέλεσμά της να τα καταφέρουμε απαλλαγμένοι από το βάρος που μπορεί να προσθέσει μια κομματική ταυτότητα. Πάνω και πρώτα απ' όλα ήταν και είναι, εννοείται, η διαύγεια θέσεων και κινήσεων.

Δεν φοβηθήκαμε την πρόκληση, το διάλογο, τη σύγκρουση, ακόμα και τη ρήξη. Αρκεί να φτάναμε στο στόχο με το γνώμονα που ανέφερα παραπάνω. Ναι, φυσικά υπήρξαν και εκείνες οι στιγμές που χρειάστηκε να ρίξουμε νερό στο κρασί μας, άλλοτε περισσότερο, άλλοτε λιγότερο, αλλιώς η εξίσωση δεν βγαίνει αγαπητοί συνάδελφοι και γνωρίζετε όλοι πολύ καλά πως οι εξισώσεις που κληθήκαμε να λύσουμε όλο αυτό το διάστημα είχαν πολύ υψηλό δείκτη δυσκολίας.

Μέλημα πάντα της παράταξης στα όσα είχε να διαχειριστεί και στα όσα συμμετείχε ήταν να υπάρξουν οι μικρότερες δυνατές, παράπλευρες απώλειες. Δεν είναι καλή η έκφραση, αλλά δεν βρήκα καλύτερη να βάλω αυτή τη στιγμή, δεν μου αρέσει και τόσο, αλλά δεν μπορώ να μην τη χρησιμοποιήσω. Και μάλιστα σε μια εποχή όπου αυτές οι απώλειες θεωρούνταν δεδομένες και αναπόφευκτες. Ωστόσο δώσαμε τον αγώνα μας τίμια και με αξιοπρέπεια. Η ιστορία αποδεικνύει πως καταφέραμε αρκετά και μάλιστα πολύ σημαντικά. Αγαπητοί μου φίλοι οι ιστορικοί αγώνες, οι πρωτίες της ΔΑΚΕ, το πως κατάφερε να συμβάλλει στην εξέλιξη καταστάσεων ή στη διαμόρφωση πολιτικών και στάσεων από τρίτους, αποτελούν μεγάλο βάρος, καλό βάρος, επιθυμητό βάρος στους ώμους μας. Αποτελούν παρακαταθήκη και οδηγό για τις επόμενες γενιές και εννοείται ότι κατ' ανάγκη για τις γενιές που θα ενταχθούν στην παράταξη.

Αποτελούν περγαμνή που μπορεί να αξιοποιηθεί από όλους, όποτε το κρίνουν απαραίτητο και πιστέψτε με είναι πολύ συγκινητικό να σε προσεγγίζουν νέα παιδιά, που επικαλούνται γεγονότα στα οποία πρωτοστάτησε η παράταξη και τα χρησιμοποιούν παραδειγματικά κυρίως στην επαγγελματική τους ζωή και εξέλιξη και στην επιχείρηση και εκτός. Αυτή η προσέγγιση αποτελεί και την καλύτερη απόδειξη ότι η ΔΑΚΕ υπηρετεί τον σκοπό της και ουσιαστικά και αντικειμενικά, όχι για να επιβεβαιώνονται άνθρωποι, όχι για να εξυπηρετούνται προσωπικά συμφέροντα, όχι για να ικανοποιούνται πολιτικές σκοπιμότητες, όχι με τρόπο που θα φέρει τα στελέχη και τους εκφραστές του στο προσκήνιο για ένα φεγγάρι, αλλά με τον τρόπο που θα τους κατατάξει στις αγωνιστικές και ένδοξες σελίδες της ιστορίας.

Ο κύκλος της ΔΑΚΕ είναι ένας κύκλος πολύ μεγάλος, είναι ένας κύκλος που δεν έχει κλείσει και εννοείται πως θα εξακολουθεί να διαγράφει την τροχιά του.

Ο δικός μου κύκλος από την άλλη είναι ένας κύκλος που φτάνει στο σημείο που δεν... όπου θα έχει διαγράψει την πλήρη πορεία του και μάλιστα δόξα τω Θεώ υπό απολύτως φυσιολογικές και αναμενόμενες συνθήκες. Επιτρέψτε μου ένα λεπτό μία αναφορά σε αυτά που τόσα χρόνια νομίζω ότι μπορώ να καταθέσω ενώπιόν σας.

Από τις 11/9/1981 έχω το πρώτο μεροκάματο στα Μεταλλεία Αμιάντου Βορείου Ελλάδας. Επιτρέψτε μου την συγκίνηση. Εννέα χρόνια στην ΜΑΒΕ. Στις 29/8/1992 ως 2μηνίτης έκανα το πρώτο μου απογευματινό στον ΑΗΣ Αγίου Δημητρίου και δεν το χώνεψα καθόλου, αυτό το απογευματινό δεν μου άρεσε καθόλου, μα ντιπ που λέμε εμείς εκεί στην περιοχή μας. Στις 23/9/1993 τακτικός στον Άγιο Δημήτριο έως σήμερα, να μην θυμίσω ή να θυμίσω και στους παλιότερους όλους εκείνους τους αγώνες που κάναμε μία φουρνιά ανθρώπων συναδέλφων που έχω και την τιμή να τους έχω φίλους και τους βλέπω πολλούς μπροστά μου, για το τι σημαίνει να αγωνίζεσαι για ένα μεροκάματο, για να μπει σε μία επιχείρηση που τη θεωρούσες σημαντική και έγινε ο θεμέλιος λίθος της οικογένειάς σου.

Τριάντα τρία χρόνια στη ΔΕΗ. Το 1996 ιδρύεται ο Σπάρτακος, εκλεγμένος από την πρώτη διοίκηση έως σήμερα. Από το 2010 στη θέση του Γραμματέα του Σπάρτακου και Προέδρου της παράταξης της ΔΑΚΕ του Σπάρτακου, από το 1996 σύνεδρος στη ΓΕΝΟΠ ανελλιπώς. Από το 31ο Συνέδριο που έγινε στην Πτολεμαΐδα είχα την τιμή να συμμετέχω στη διοίκηση της ΓΕΝΟΠ ΔΕΗ.

Ο κύκλος έκλεισε...

Με ιδιαίτερη συγκίνηση και σεβασμό στεκόμαστε στην πρόσφατη συνταξιοδότηση του συναδέλφου Σάκη Μάστορα, Οργανωτικού Γραμματέα της ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ-ΚΗΕ και επί σειρά ετών Γενικού Γραμματέα του «Σπάρτακου».

Ο Σάκης Μάστορας υπηρέτησε με συνέπεια, ήθος και αγωνιστικότητα το συνδικαλιστικό κίνημα στον χώρο της ενέργειας, αφήνοντας ισχυρό αποτύπωμα με τη μακρόχρονη παρουσία και προσφορά του. Με σταθερή προσήλωση στα δικαιώματα των εργαζομένων, στη συλλογικότητα και στην υπεράσπιση του δημόσιου και κοινωνικού ρόλου της ηλεκτρικής ενέργειας, στάθηκε πάντοτε παρών στους αγώνες, στις διεκδικήσεις και στις κρίσιμες στιγμές του κλάδου. Του ευχόμαστε από καρδιάς υγεία, δύναμη και κάθε καλό στη νέα αυτή περίοδο της ζωής του.

Η Συντακτική Επιτροπή του «e-Palmos»

Λευτέρης Αδάμ: «Η ενότητα είναι αυτή που δίνει τη δύναμη σε ένα συνδικάτο»

Ομιλία του Λευτέρη Αδάμ, Προέδρου του 40ού Εκλογοαπολογιστικού Συνεδρίου ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ-ΚΗΕ, Μέλους Δ.Σ. ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ-ΚΗΕ και Προέδρου του Εργατικού Κέντρου Κοζάνης

Συνάδελφοι να σας χαιρετίσω και εγώ, γιατί πολύ πιθανόν και για εμένα είναι το τελευταίο Συνέδριο, αυτό το οποίο γίνεται σήμερα, το 40ό. Και ήταν ιδιαίτερη τιμή για εμένα, που ήμουνα σήμερα ο Πρόεδρος αυτού του Συνεδρίου. Άκουσα πολύ προσεκτικά όλες τις τοποθετήσεις όλων των συναδέλφων. Υπήρξαν τοποθετήσεις με πολιτικά χαρακτηριστικά. Υπήρξαν τοποθετήσεις με εργασιακά χαρακτηριστικά. Υπήρξαν όμως και τοποθετήσεις με κομματικά χαρακτηριστικά.

Αυτές, γιατί ακούστηκε σήμερα εδώ πέρα ότι μπορούσε μέσα από αυτό το Συνέδριο να λυθεί το πρόβλημα του πολέμου ή το πρόβλημα της εξωτερικής πολιτικής της χώρας, αν η χώρα έστειλε μια φρεγάτα για να υπερασπίσει Έλληνες στην Κύπρο, αν έπρεπε να το κάνει ή δεν έπρεπε. Συνάδελφοι θεωρώ ότι υπάρχουν άνθρωποι οι οποίοι σκέφτονται και ... ανάλογα για τέτοιες περιπτώσεις, οι οποίοι είναι και εξειδικευμένοι και δεν μπορούμε εμείς να λύσουμε αυτά τα προβλήματα. Και ειδικά όταν έρχονται από το κόμμα ζητήματα σε ένα Συνέδριο, αυτό είναι ό,τι χειρότερο μπορεί να προκύψει. Είναι όπως είναι ο εργοδοτικός συνδικαλισμός, είναι και ο κομματικός συνδικαλισμός. Και δεν... και αναρωτιόμαστε ύστερα, γιατί οι εργαζόμενοι δεν έρχονται και συσπειρώνονται δίπλα μας. Όταν εμείς φέρνουμε τη Βουλή μέσα στα συνδικάτα.

Η Βουλή συνάδελφοι πρέπει να μείνει στη Βουλή, καλά είναι να κάνει τη δουλειά της εκεί και εμείς πρέπει να κάνουμε τη δουλειά μας εδώ, να υπερασπιστούμε τους εργαζόμενους και την επιχείρηση. Αυτό είναι ο υπεύθυνος συνδικαλισμός. Και έναν τέτοιο υπεύθυνο συνδικαλισμό έκανε η ΓΕΝΟΠ ΔΕΗ τα προηγούμενα τρία χρόνια. Κοίταξε στα μάτια τους εργαζόμενους, υπέγραψε συλλογικές συμβάσεις, έδωσε λύση στα προβλήματα εθελουσίας εξόδου, με αρκετά χρήματα σε αυτούς που φεύγουν.

Να σας θυμίσω ότι πριν από κάποια χρόνια επί Παναγιωτάκη αυτοί που φεύγανε παίρνανε 5.000 ευρώ. Αυτοί που φεύγουν τώρα παίρνουν μέχρι 110.000. Έλυσε ζητήματα που είχαν να κάνουν με εργασιακά θέματα.

Ακούμπησε την απολιγνιτοποίηση, απολιγνιτοποίηση σίγουρα που δεν ξεκίνησε ξαφνικά ένα βράδυ. Όλοι θυμόσατε πως έγινε το 2010 με την υπογραφή της συνθήκης των Παρισίων. Εγώ θυμάμαι μάλλον και πολύ καλά και την Μπιρμπίλη που ήρθε και πάτησε το πρώτο κουμπί πάνω στο κλείσιμο του ΑΗΣ Πτολεμαΐδας. Και θυμάμαι πολύ καλά και τον Γιώργο τον Παπανδρέου για την πράσινη ανάπτυξη που έλεγε τότε.

Οπότε δεν ήτανε τωρινό φαινόμενο, ήταν ένα φαινόμενο που ξεκίνησε πολύ παλιά. Όποιος εδώ μέσα σε αυτή την αίθουσα πει ότι δεν γνώριζε ή δεν ήξερε, θα είναι ψεύτης. Λοιπόν και γνωρίζαμε και ξέραμε και ξέρουμε το που θα πάει όλη αυτή η διαδικασία. Αυτό που πρέπει να κάνουμε εμείς σήμερα είναι να δούμε με αυτή τη διαδικασία και με αυτή την ευκαιρία, θα το πω εγώ, με τον πόλεμο τον οποίο γίνεται σήμερα και με τα καύσιμα, που φτάσανε εκεί που φτάσανε, αν μπορούμε να πείσουμε τους πολιτικούς να κρατήσουν τουλάχιστον την Πτολεμαΐδα 5 παραπίσω, έτσι ώστε να είναι μία μονάδα ασφάλειας για την ασφάλεια της ηλεκτροδότησης της χώρας, για τις συγκεκριμένες κατευθύνσεις που θα χρειαστεί. Από εκεί και ύστερα, αυτό που δεν έγινε σαν περιοχή, που ξεκίνησε το 2019, με το σχέδιο της δίκαιης αναπτυξιακής μετάβασης, είναι ότι ως περιοχή που είμαστε δεν άνοιξαν νέες θέσεις εργασίας.

Το πρόβλημα είναι εκεί και να εκεί μπορούμε να κατηγορήσουμε και την κυβέρνηση και όλους αυτούς που εδράζουν γύρω – γύρω από αυτήν, έτσι ώστε να ανοίξουν θέσεις εργασίας για την περιοχή της Δυτικής Μακεδονίας, για να μην φεύγουν οι νέοι άνθρωποι από εκεί και να μην μεταναστεύουν σε άλλες περιοχές, που το έχουν κάνει για πολύ χρονικό διάστημα.

Πότε κερδίσαμε συνάδελφοι περισσότερα πράγματα για τους εργαζόμενους της επιχείρησης; Όταν κάναμε απεργία 20 μέρες; Όταν κάναμε απεργία 15 μέρες; Όταν κάναμε απεργία 10 μέρες; Ή χωρίς να κάνουμε απεργία τότε; Πώς είναι καλύτερα; Πώς πρέπει να γίνονται κάποια πράγματα; Σίγουρα χωρίς να βάζουμε τους εργαζόμενους σε περιπέτειες. Όλα δεν κερδίζονται το να κάνεις μία απεργία. Ένας αγώνας είναι και όταν μπορείς να διαπραγματευτείς σωστά με τον εργοδότη σου, για να δίνεις αυτά που πρέπει να δίνεις στους εργαζόμενους. Και αυτή η ΓΕΝΟΠ, αυτό το συνδικάτο, αυτό έκανε το προηγούμενο χρονικό διάστημα. Ενότητα.

Σήμερα γίνεται το Συνέδριο, μπορεί σήμερα να μαλώνουμε όλοι αναμεταξύ μας. Γιατί; Γιατί πρέπει να υπερασπιστούμε τις παρατάξεις μας, να πάρουμε το καλύτερο αποτέλεσμα για τις παρατάξεις μας, αλλά η επόμενη ημέρα πρέπει να βρει το συνδικάτο ενωμένο, έξω και πέρα, όπως είπα από κομματικές ταυτότητες και έξω και πέρα ακόμα και από παρατάξεις, όταν πρόκειται να εκπροσωπούμε, όταν πρόκειται να υπερασπιζόμαστε τα συμφέροντα των εργαζομένων. Και όχι να βρισκόμαστε σε χώρια πλατείες, όταν κάνουμε συγκεντρώσεις.

Οι συγκεντρώσεις πρέπει να γίνονται μαζικά, να δίνουν κοινό στίγμα και πάντοτε να έχουν γνώμονα το συμφέρον των εργαζομένων. Η ενότητα είναι αυτή που δίνει τη δύναμη σε ένα συνδικάτο. Και αυτό θα πρέπει να γίνει κόρη οφθαλμού το επόμενο χρονικό διάστημα. Κλείνοντας άφησα κάτι πολύ σημαντικό για εμένα στο τέλος. Κάποια στιγμή πριν από πολλά χρόνια, όταν νεαρός περνούσα την πύλη του Αγίου Δημητρίου, συνάντησα έναν άλλον νεαρό άνθρωπο εκεί στην πύλη. Ποιος θα μου έλεγε ότι με αυτό τον άνθρωπο θα συμπορευόμασταν τουλάχιστον 40 χρόνια, 35 χρόνια μαζί, υπερασπιζόμενοι τον θεσμό των συνδικάτων και τους εργαζόμενους;

Αυτός ο άνθρωπος ήταν ο Σάκης ο Μάστορας. Ευχαριστώ Σάκη για όλα ό,τι περάσαμε μαζί. Σου εύχομαι από εδώ και πέρα σε ό,τι κάνεις στη ζωή σου να είναι ευχάριστο, να είσαι ευτυχισμένος και ό,τι θέλεις να κάνεις, να το κάνεις με πολύ μεγάλη επιτυχία.

Σας ευχαριστώ συνάδελφοί μου.

Νίκος Φωτόπουλος: «Πολλές φορές όλοι μαζί, με τους αγώνες που δώσαμε καταφέραμε να καθυστερήσουμε τα σχέδια πολλών κυβερνήσεων, για την ιδιωτικοποίηση της επιχείρησης»

Νίκος Φωτόπουλος, π. πρόεδρος ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ, Μέλος Δ.Σ. ΔΕΗ Εκπρόσωπος των εργαζομένων, π. Γ. Γραμματέας ΓΣΕΕ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι ειλικρινά πιστέψτε με, δεν είναι σχήμα λόγου, δεν είναι υπερβολή, αλλά λόγια που βγαίνουν από την καρδιά, χαίρομαι ιδιαίτερα που τώρα τούτη εδώ τη στιγμή είμαι εδώ, μέσα σε αυτή την αίθουσα μαζί σας. Χαίρομαι ιδιαίτερα γιατί είμαι στο βήμα διαλόγου του Συνεδρίου της Ομοσπονδίας, που είχα την τιμή να την υπηρετήσω από τη θέση του Προέδρου επί επτά χρόνια. Χαίρομαι ιδιαίτερα, γιατί έχω μπροστά μου γνώριμες φάτσες, έχουμε μπροστά μου πολλούς φίλους, συναδέλφους, συντρόφους, συναγωνιστές, που όλοι μαζί τα προηγούμενα χρόνια δώσαμε μάχες και μάχες, προκειμένου να προασπίσουμε τα συμφέροντα της επιχείρησης του ελληνικού λαού. Η ιστορία βέβαια θα γράψει, αλλά κατά την άποψή μου όλοι μαζί σε πάρα πολλές περιπτώσεις, κατορθώσαμε με τους αγώνες μας να χαλάσουμε μια σειρά δουλειές εκλεκτών κυρίων κρατικοδίαιτων επενδυτών, το «επενδυτών», που με την ανοχή της πολιτικής ξεδίπλωναν τα σχέδιά τους σε βάρος της επιχείρησης του ελληνικού λαού.

Πολλές φορές όλοι μαζί, με τους αγώνες που δώσαμε καταφέραμε να καθυστερήσουμε τα σχέδια πολλών κυβερνήσεων, για την ιδιωτικοποίηση της επιχείρησης. Δεν καταφέραμε βέβαια στο τέλος να τους τα ακυρώσουμε. Πέρασαν τα σχέδιά τους. Και επειδή πέρασαν, εκείνο το οποίο εγώ θέλω να πω είναι ότι ανεξάρτητα το αν το κατάφεραν να ιδιωτικοποιήσουν την επιχείρηση, εμείς έχοντας την εμπειρία και από το ότι έχει συμβεί μετά την ιδιωτικοποίηση εδώ στη χώρα μας, αλλά και από το τι έχει συμβεί με την ιδιωτικοποίηση του αγαθού της ηλεκτρικής ενέργειας, αδιάκοπα και ασταμάτητα πρέπει να εξακολουθούμε να παλεύουμε, όσο δύσκολο κι αν φαίνεται.

Τίποτα όμως δεν είναι ακατόρθωτο και το έχει δείξει η εμπειρία των αγώνων του εργατικού κινήματος και στη χώρα μας και παγκόσμια, πρέπει να παλεύουμε, να συνεχίσουμε να παλεύουμε το αγαθό της ηλεκτρικής ενέργειας να ανήκει σε επιχειρήσεις που το δημόσιο θα έχει τον αποκλειστικό έλεγχο τους. Θα πρέπει να συνεχίσουμε να παλεύουμε η ΔΕΗ να επιστρέψει κατά 100% στην ιδιοκτησία αυτού που την έκτισε, στα χέρια του ελληνικού λαού δηλαδή. Γιατί μόνο τότε, μόνο τότε αυτό το αγαθό θα μπορεί να αντιμετωπίζεται έτσι ως αγαθό και όχι ως ένα οποιοδήποτε προϊόν μέσω του οποίου θα βγαίνει κέρδος. Μόνο έτσι, μόνο τότε θα μπορεί να απολαμβάνει την ηλεκτρική ενέργεια και ο πιο φτωχός συνάνθρωπός μας και αυτό είναι χρέος όλων μας. Θέλω να πω λίγο παρακάτω τη σκέψη μου, σε κάποια άλλα ζητήματα.

Επειδή η ΓΕΝΟΠ ΔΕΗ ποτέ δεν ήταν ένα συνδικάτο που αγωνιζόταν μόνο για τα συμφέροντα των εργαζομένων της, επειδή η ΓΕΝΟΠ ΔΕΗ πάντα είχε κουλτούρα κοινωνίας και όχι συντεχνίας. Και επειδή σε λιγότερο από ένα μήνα έχουμε μπροστά μας το Συνέδριο της ΓΣΕΕ, θα ήθελα να σταθώ στο υπ' αριθμ. ένα πρόβλημα που έχουμε ως συνδικαλιστικό κίνημα, που έχουμε ως συνδικαλιστές. Πριν αναφερθώ στο ποιο είναι αυτό το πρόβλημα, θα ήθελα έτσι εν τάχει να δώσω την εικόνα της κατάστασης που βιώνει σήμερα το εργατικό κίνημα, ο κόσμος της εργασίας, που βιώνουμε όλοι μας, εμείς, τα παιδιά μας, οι γυναίκες μας, οι συγγενείς μας, οι φίλοι μας, ο κόσμος της εργασίας. Αγαπητοί συνάδελφοι, σύμφωνα με τα τελευταία στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ, το 26,1% των συνανθρώπων μας, 742.000 νοικοκυριά δηλαδή, 2.658.000 συνάνθρωποι μας ζουν κάτω από το όριο φτώχειας. Είμαι σίγουρος ότι το γνωρίζετε. Όπως επίσης γνωρίζετε ότι ο μισθός στα σπίτια εκατοντάδων χιλιάδων εργαζομένων, εκατοντάδων χιλιάδων συνανθρώπων μας τελειώνει στις 10 και 15 μέρες. Κοντά σε αυτά τα δύο στοιχεία θέλω να προσθέσω κάτι ακόμα, που έχει συμβεί σε βάρος μας, τα χρόνια που πέρασαν, η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, δεν απαλλάσσει και τις προηγούμενες από τις δικές τους ευθύνες, αλλά πράγματι αυτό που συμβαίνει τα τελευταία χρόνια δεν έχει προηγούμενο.

Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας μας έκλεψε το 8ωρο, μας έκλεψε το 5θήμερο, μας μείωσε την αποζημίωση από την υπερωριακή απασχόληση, μας έβαλε σπαστό ωράριο ακόμα και στην μερική απασχόληση, μας έκλεψε τις Ζετίες, ποινικοποίησε τη συνδικαλιστική δράση, ψήφισε και επέβαλλε το κατάπτυστο 13ωρο, έδωσε τη δυνατότητα στα αφεντικά, στους εργοδότες να μπορούν να μας κρατάνε στη δουλειά θέλουμε, δεν θέλουμε, μέχρι 13 ώρες.

Υποβάθμισε στην αρχή και μετά στην ουσία διέλυσε το ΣΕΠΕ, κάνοντάς το ανεξάρτητη αρχή χωρίς τη συμμετοχή των εργαζομένων, με αποτέλεσμα να μην γίνονται οι έλεγχοι που πρέπει και επιβάλλεται και έτσι τα θανατηφόρα ατυχήματα δεν είναι τυχαία, να έχουν ξεπεράσει κάθε προηγούμενο. Και για μισθό σε εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενους πετάει ένα ξεροκόμματο, που όπως είπα και όπως καλά γνωρίζετε τελειώνει στις 10 ημέρες και για τις υπόλοιπες στα σπίτια αυτών των συνανθρώπων μας δεν υπάρχει σεντ παρά μονάχα απόγνωση, αδιέξοδα και απελπισία.

Αυτή είναι η εικόνα που βιώνουμε, που βιώνει ο συνάνθρωπός μας, οι φίλοι μας, οι συγγενείς μας. Και το τονίζω αυτό γιατί εμείς είμαστε σε μια καλύτερη μοίρα συγκριτικά με τους άλλους συνανθρώπους μας, αλλά ποτέ εδώ, σε αυτό το συνδικάτο δεν κοιτάγαμε μόνο τον εαυτό μας. Και όταν πάμε να αντιδράσουμε ως εργατικό κίνημα για όλα όσα έχουν συμβεί σε βάρος μας, από πάνω μας δίνουν και μία κλωτσιά και μας απολύουν. Δεκάδες οι απολύσεις συνδικαλιστών, ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια, μετά την ποινικοποίηση της συνδικαλιστικής δράσης. Και εδώ λοιπόν τίθεται το μεγάλο ερώτημα, γιατί μας συμβαίνουν όλα αυτά; Γιατί έχουν περάσει όλα αυτά σε βάρος μας;

Και η απάντηση όσο σκληρή, όσο οδυνηρή και αν είναι, είναι γιατί δυστυχώς είμαστε αδύναμοι ως εργατικό, ως συνδικαλιστικό κίνημα. Η απάντηση είναι, είμαστε αδύναμοι γιατί ο κόσμος, ο κόσμος που εμείς εκπροσωπούμε, μας έχει γυρίσει την πλάτη. Αυτή είναι η πραγματικότητα, μας αρέσει, δεν μας αρέσει. Καταντήσαμε στρατηγικοί χωρίς στρατό, για αυτό και η κυβέρνηση κατάφερε και πέρασε όλα όσα πέρασε. Αυτό είναι το πρόβλημά μας λοιπόν, το ότι ο κόσμος μας γύρισε την πλάτη. Και πάμε λίγο να δούμε συνάδελφοι, γιατί δεν αρκεί κανείς να εντοπίζει ποιο είναι το πρόβλημα, πρέπει να ψάξει να δει και τι έφταξε και συνέβη αυτό, ποια είναι η αιτία. Πάμε να δούμε λοιπόν γιατί δεν συμμετέχει ο κόσμος; Εάν ρωτήσετε κάποιους συνδικαλιστές, δεν δίνουνε όλοι τις ίδιες απαντήσεις και αυτό πρέπει να το προσέξετε.

Αν ρωτήσετε κάποιους συνδικαλιστές πως το απαντάτε αυτό, γιατί ο κόσμος δεν συμμετέχει, η απάντηση που θα δώσουν και είναι ντροπή για όσους δίνουν αυτή την απάντηση, είναι τι το φάχνεις; Ο κόσμος είναι ασυνείδητος, για αυτό δεν συμμετέχει. Δεν βλέπουν καμία ευθύνη στη δική τους δράση και στάση. Είναι έτσι; Είναι ασυνείδητος; Όχι, μόνο ασυνείδητος δεν είναι ο κόσμος. Και σε αυτούς που λένε ότι δεν συμμετέχει και εξηγούν κατά αυτό τον τρόπο το ότι ο κόσμος δεν ακολουθεί, θέλω να τους πω, πριν από λίγα χρόνια που συμμετείχε κατά εκατοντάδες χιλιάδες, δεν ήταν ασυνείδητος;

Συνέχεια από την σελ. 28

Τώρα ξαφνικά έγινε ασυνείδητος; Δεν πάνε πολλά χρόνια που στις απεργίες τα ποσοστά ήτανε πάρα πολύ μεγάλα και στις συγκεντρώσεις σε όλους τους δρόμους, σε όλες τις πόλεις της χώρας μαζεύονταν δεκάδες και εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενοι.

Άλλωστε σε όσους λένε ότι για αυτό το λόγο δεν συμμετείχε ο κόσμος και ότι είναι ασυνείδητοι, ας ρίξουμε μια ματιά πόσα εκατομμύρια του λαού μας, των συνανθρώπων μας βγήκανε για το έγκλημα των Τεμπών στους δρόμους. Αυτό απέδειξε ότι μόνο ασυνείδητος δεν είναι ο κόσμος. Έχει και ευαισθησίες και φιλότιμο και τσίπα. Μία άλλη απάντηση που δίνουν οι ίδιοι της ίδιας κατηγορίας συνδικαλιστές, για να εξηγήσουν το ότι δεν συμμετέχει ο κόσμος και για να κρύψουν τις δικές τους τις ευθύνες είναι, αυτή κι αν είναι για γέλια η απάντηση που δίνουν, η εξήγηση που δίνουν, είναι τι το ψάχνεις; Είναι βολεμένος, εκτός από ασυνείδητος, είναι και βολεμένος. Εδώ πραγματικά είναι για γέλια αυτή η απάντηση, γιατί εγώ δεν ξέρω κανέναν εργαζόμενο βολεμένο, ξέρω εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενους και το γνωρίζετε κι εσείς οι ίδιοι, που είναι χρεωμένοι έως εδώ, ως το λαιμό.

Βολεμένους δεν ξέρω. Ο λόγος που δεν συμμετέχει ο κόσμος, κατά την ταπεινή μου άποψη και η άποψή μου κρίνεται από όλους σας, είναι άλλος και έχει να κάνει με το ότι ο κόσμος δεν συμμετέχει γιατί έχει χάσει την εκτίμηση και την εμπιστοσύνη του στα πρόσωπά μας, αυτή είναι η πραγματικότητα, στα πρόσωπα ημών των συνδικαλιστών. Και αναφέρομαι κυρίως στους συνδικαλιστές που βρίσκονται στο τριτοβάθμιο όργανο, στη ΓΣΕΕ, αλλά και σε αρκετούς, σε Ομοσπονδίες, Εργατικά Κέντρα και σε σωματεία. Αυτός είναι ο βασικός λόγος και όχι τυχαία έχασε την εκτίμηση και την εμπιστοσύνη του, έχασε την εκτίμηση και την εμπιστοσύνη του γιατί δεν είναι μία, δεν είναι δύο, δεν είναι τρεις, είναι δυστυχώς 113 και είναι θλιβερό, είναι λυπηρό, είναι ντροπή οι περιπτώσεις που δεν σταθήκαμε στο ύψος των περιστάσεων και των ευθυνών. Δύο παραδείγματα και τα λέω με λύπη και ντροπή, από τα δεκάδες που θα μπορούσα να πω. Πριν από δύο χρόνια η κυβέρνηση μας έκλεψε το 5ήμερο, έδωσε τη δυνατότητα στα αφεντικά να μπορούν να μας φωνάζουν για δουλειά, θέλουμε, δεν θέλουμε, χωρίς να μπορούμε να αντιδράσουμε, γιατί αν αντιδράσεις σε απολύει και δη ημέρα εργασίας.

Η ΓΣΕΕ δυστυχώς όχι απεργία δεν έκανε, όχι στάση εργασίας δεν έκανε, ούτε καν, ούτε καν, τι ντροπή, ούτε ανακοίνωση δεν έβγαλε. Είναι ή δεν είναι προδοσία αυτό; Ναι είναι προδοσία, κανένας δεν είναι χαζός, κανένας δεν είναι αφελής, όλοι καταλαβαίνουν τι έγινε, όλοι μπορούν να καταλάβουν αν θέλεις να αγωνιστείς και αν θέλεις να αντισταθείς, τι είδους αγώνα πρέπει να δώσεις. Δεύτερο παράδειγμα, το 13ωρο, το κατάπτυστο 13ωρο που ψηφισαν πριν από λίγους μήνες, δίνοντας τη δυνατότητα στο αφεντικό να μπορεί να σε κρατά, ξαναλέω θες δεν θες, 13 ώρες στη δουλειά... Κάναμε μία απεργία, την 1η του Οκτώβρη, που τελικά αποδείχθηκε, υποτιθέεται για να μην περάσει, το 13ωρο και τελικά αποδείχθηκε ότι ήταν για τα μάτια. Και γιατί λέω αποδείχθηκε ότι ήταν για τα μάτια; Γιατί δυστυχώς ενώ το νομοσχέδιο αυτό, η κατάπτυστη αυτή διάταξη δεν ψηφίστηκε την 1η Οκτώβρη, ψηφίστηκε μετά από 14 μέρες και επί 14 μέρες γινότανε μάχη στη Βουλή, με όλα τα κόμματα της αντιπολίτευσης, για να μην περάσει αυτή η κατάπτυστη διάταξη, η ΓΣΕΕ ήταν απούσα, καθόταν με σταυρωμένα χέρια και παρακολουθούσε χωρίς να κάνει τίποτα, το να γίνεται η συζήτηση αυτή και να ψηφίζεται το κατάπτυστο αυτό 13ωρο.

Η ιστορία έγραψε για εκείνη την ημέρα ότι όταν ψηφίζοταν αυτό, η ΓΣΕΕ ήταν απούσα, η ΓΣΕΕ κοιμόταν. Να λοιπόν ποιος είναι ο πραγματικός λόγος για τον οποίο δεν συμμετέχει ο κόσμος, γιατί δεν σταθήκαμε στο ύψος των περιστάσεων και των ευθυνών. Αυτό είναι το νούμερο 1 πρόβλημα μας και μετά ακολουθούν από κοντά και άλλα, που έχουν να κάνουν με το ότι πέρασε στην ψυχή του κόσμου η καταστροφική αντίληψη της αναποτελεσματικότητας των αγώνων, που έχουν να κάνουν με το ότι πέρασε η μαύρη προπαγάνδα του συστήματος και εδώ έχουμε ευθύνη σαν συνδικαλιστικό κίνημα, γιατί δεν την αποκρούσαμε, ότι δεν υπήρχαν δήθεν άλλες πολιτικές και ότι οι εφαρμοζόμενες πολιτικές ήταν μονόδρομος.

Ναι παίζουν κι αυτά το ρόλο τους, αλλά η πρώτη ευθύνη είναι ότι γιατί εμείς δεν σταθήκαμε στο ύψος των ευθυνών και των περιστάσεων.

Για αυτό λοιπόν, αν θέλουμε να αλλάξουμε την κατάσταση, αν θέλουμε να σταματήσουμε να πηγαίνουμε από ήττα σε ήττα, κάθε ημέρα να μας παίρνουνε και κάτι από ό,τι έχουμε κατακτήσει στις προηγούμενες δεκαετίες με αίμα, θυσίες και αγώνες, το πρώτο που πρέπει να κοιτάσουμε είναι πως θα ξανακερδίσουμε την εκτίμηση και την εμπιστοσύνη του κόσμου. Και αυτό κοιτάτε να δείτε, δεν κερδίζετε χτυπώντας κάποιο πληκτρολόγιο στο κομπιούτερ, αυτό κερδίζετε όταν βγαίνεις σαν συνδικαλιστής μπροστά, με σθένος, με ψυχή, με πάθος, δίνοντας αγώνα απέναντι σε όλες τις κυβερνήσεις, όταν οι πολιτικές τους είναι αντεργατικές. Αυτό δεν κερδίζεται κάνοντας συνδικαλισμό του καναπέ και των δημοσίων σχέσεων. Αυτό δεν κερδίζεται με συνδικαλισμό μέσα από το γραφείο. Αυτό κερδίζεται με συνδικαλισμό μάχης στο δρόμο, αυτό λοιπόν είναι που πρέπει να γίνει.

Για αυτό και επειδή σε λιγότερο όπως είπα, από ένα μήνα έχουμε το Συνέδριο της ΓΣΕΕ, ακούστε φίλοι, ακούστε συναγωνιστές που μαζί, όπως είπα, έχουμε δώσει πολλούς αγώνες. Έχει πολύ μεγάλη αξία κάθε φορά το που επενδύουμε την ψήφο μας, ποιους στηρίζουμε, γιατί ο καθένας έχει τη δική του ιστορία και τη δική του διαδρομή και ο καθένας μας κρίνεται κάθε ημέρα. Ο συνδικαλισμός δεν είναι απλή υπόθεση, ο συνδικαλισμός είναι πολύ σοβαρή υπόθεση και όποιος σηκώνει το χέρι του και βάζει υποψηφιότητα για να εκλεγεί κάπου, όταν τον τιμούν οι εργαζόμενοι και κλαίγεται, γιατί είναι τιμή να σε ψηφίζουν οι εργαζόμενοι, αναλαμβάνει μεγάλες ευθύνες.

Ας μην το ξεχνάει κανένας σας. Με αυτά τα λόγια θέλω να σας χαιρετίσω και να ευχηθώ να είσατε όλοι καλά, να έχετε υγεία και χαρά στις καρδιές και τα σπίτια σας.

Εμένα είναι η τελευταία ομιλία μου, γιατί θα πάρω σύνταξη το επόμενο διάστημα, θα τον κλείσω τον κύκλο μου, δεν θα αφήσω να πάω 70 χρονών και να φωνάζει ο κόσμος, γιατί δικαιολογημένα φωνάζει όταν έχεις φτάσει 70 ετών και εσύ δεν το αντιλαμβάνεσαι ότι πρέπει να κάνεις τόπο στα νιάτα.

Λοιπόν θα φύγω λοιπόν σε λίγο διάστημα. Εδώ λοιπόν από αυτό το βήμα έχω μιλήσει πολλές φορές, αυτή είναι η τελευταία ομιλία. Για αυτό λοιπόν σας χαιρετώ, παρά τις διαφωνίες μας, παρά τις συγκρούσεις μας, απλώνω το χέρι μου και σφίγγω το χέρι του καθενός σας, σας αγκαλιάζω και σας λέω καλούς αγώνες και πάνω από όλα τα συμφέροντα του κόσμου της εργασίας συνάδελφοί μου.

Να είσατε όλοι καλά.

Παναγιώτης Καμπισιούλης: «Στη δυσκολία της απολιγνιτοποίησης η Ομοσπονδία και τα σωματεία-μέλη της στάθηκαν στο ύψος των περιστάσεων και κατάφερε ο κόσμος της εργασίας να νοιώσει εργασιακή ασφάλεια»

Καμπισιούλης Παναγιώτης, μέλος Δ.Σ. ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ-ΚΗΕ

Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε. Συνάδελφοι, σύνεδροι χαιρετίζω με τη σειρά μου τις εργασίες του 40ού Εκλογοαπολογιστικού Συνεδρίου. Βρισκόμαστε σήμερα στην 2η ημέρα και ως απερχόμενο μέλος του προηγούμενου Διοικητικού Συμβουλίου, γιατί με κάποιες τοποθετήσεις εδώ πέρα θα ξεχάσουμε κι αυτά που κάναμε, αισθάνομαι την ανάγκη απολογιστικά, αν και αυτό το κάνατε με την ψηφοφορία που ήταν ηχηρό το μήνυμα της κάλπης όσον αφορά την έγκριση και του προγράμματος δράσης της επόμενης Ζετίας, αλλά όσον αφορά και απολογιστικά για την προηγούμενη Ζετία.

Εδώ θα ξεχάσουμε και αυτά που κάναμε και τους στόχους που είχαμε βάλει, πριν ακριβώς από τρία χρόνια στην ίδια αίθουσα. Ξεκινώντας λοιπόν τότε είχαμε θέσει πέρα από τα μικρά και μεγάλα προβλήματα που υπάρχουν σε όλη αυτή την πανσπερμία των επιχειρήσεων που έχουν αλλάξει, γιατί κάποιος έχει μείνει στη ΔΕΗ του 1970, του 1980, αλλά η πραγματικότητα λέει ότι είμαστε στο 2026, βαδίζουμε σε μια άλλη δεκαετία, έχοντας περάσει δεκαετίες και δεκαετίες με τρομακτικές αλλαγές.

Οι στόχοι λοιπόν που είχαμε θέσει, ξεκάθαροι τρεις στόχοι, ήταν οι εξής. Ήταν οι προσλήψεις, ανανέωση του προσωπικού, γιατί είναι γεγονός ότι την προηγούμενη δεκαετία με μνημόνια κι αυτά είχαμε πάρα πολύ πίσω, ήταν η υπογραφή της συλλογικής σύμβασης εργασίας και ήταν και το μεγάλο στοίχημα της απολιγνιτοποίησης, να μπορέσουμε να το φέρουμε εις πέρας, μιας και οι καιροί, οι πολιτικές όλες, γιατί όλα αυτά δεν ξεκίνησαν ξαφνικά το '19, είχαν ξεκινήσει νωρίτερα. Θυμάμαι κυνήγαγα κάποτε τον Πρόεδρο του ΣΥΡΙΖΑ, τον σημερινό τον Σωκράτη τον Φάμελο, στην Μεγαλόπολη το 2017-2018, με την πώληση των μονάδων. Πάμε λοιπόν ένα – ένα. Προσλήψεις. Ακούσαμε και χθες από τις διοικήσεις, αλλά το γνωρίζουμε και οι ίδιοι εδώ πέρα, ότι στον ΔΕΔΔΗΕ, στον ΑΔΜΗΕ, στον ΑΔΜΗΕ λιγότερο, στην ΔΕΗ περισσότερο και στο ΔΕΔΔΗΕ, ήδη έχει ανανεωθεί το προσωπικό και απ' ό,τι ακούστηκε από τα στελέχη, έχει φτάσει σε ένα ποσοστό της τάξης του 30%, που σημαίνει ότι και μεταλαμπαδεύεται η τεχνογνωσία, δεν υπάρχουν αυτά τα κενά που λέγαμε ότι θα πρέπει και οι καινούργιοι συνάδελφοι να μάθουν, να έχουν και την κουλτούρα, αλλά να μάθουν και να ξέρουν να είναι στο πεδίο. Είναι κάτι που επιτεύχθηκε με την προσπάθειά μας, με την πίεσή μας, άλλαξε το προσωπικό και θα συνεχίσουμε να πιέζουμε και στην επόμενη θητεία, αλλά και τα επόμενα χρόνια, γιατί αναγκαστικά πρέπει να αλλάξει, γιατί δεν μπορούμε να μένουμε με τις προσλήψεις του '80, του '90, του 2000. Αυτό όπως καταλαβαίνετε και με τις νέες τεχνολογίες πρέπει να έρχονται και νέοι συνάδελφοι, που μπορούν να υπηρετήσουν σε όλες τις εταιρείες του Ομίλου, τα καινούργια δεδομένα που έχουμε μπροστά μας. Άρα λοιπόν ένας στόχος και στο μέτρο που μπορούσαμε εμείς και με την πίεση που είχαμε, επιτεύχθηκε.

Η συλλογική σύμβαση. Ακούσαμε χθες από τον εκπρόσωπο της ΓΣΕΕ ότι σήμερα υπάρχει ένα ποσοστό της τάξης του 25% ότι έχουνε συλλογικές συμβάσεις σήμερα. Εμείς έχουμε υπογράψει πριν δύο χρόνια συλλογικές συμβάσεις. Δεν θα πρέπει να ξεχνάει κανένας την τελευταία συλλογική σύμβαση που υπογράψαμε ότι τότε δεν υπέγραφε σχεδόν κανένας, καμία Ομοσπονδία, ελάχιστες, πλην ελάχιστων εξαιρέσεων. Καταφέραμε όλοι μαζί με τις αντιρρήσεις που μπορεί να υπήρχανε, να υπογράψουμε μία συλλογική σύμβαση, όχι απλά με ένα θετικό πρόσημο μικρό. Κατά την εκτίμησή μου είναι μεγάλο. Γιατί αυτό το μεγάλο θετικό πρόσημο και όσον αφορά την αύξηση των μισθών, ήρθε μετά από 15, 17 χρόνια συνάδελφοι.

Αυτό δεν πρέπει να το ξεχνάμε. Και δεν καταφέραμε, επειδή χωρίζουμε κεφάλαιο Α και κεφάλαιο Β, καταφέραμε και προσπαθήσαμε να κάνουμε το καλύτερο δυνατό για όλους τους εργαζόμενους, κι αυτός θα είναι ο στόχος και την επόμενη Ζετία.

Όμως εδώ, γιατί δεν θα πρέπει να ξεχνάμε και το νομικό πλαίσιο που υπάρχει στη χώρα, γιατί αυτό είναι δυστυχώς, εμείς δεν ψηφίζουμε νόμους, οι κυβερνήσεις είναι αυτές που κάνουν τους νόμους, εμείς παλεύουμε, αντιπαλεύουμε. Καταφέραμε τους νέους συναδέλφους, αυτό που λέμε «οι νέοι συνάδελφοι», να τους συμπεριλάβουμε και να τρυπήσουμε στην ουσία το νόμο και να κάνουμε ένα μεγάλο πρώτο βήμα. Στο χέρι μας είναι και αυτή την Ζετία αλλά και τις επόμενες Ζετίες, να κάνουμε μεγαλύτερα βήματα και να είναι όλος ο κόσμος της εργασίας στον Όμιλό μας να είναι ικανοποιημένος και να ικανοποιείται συνεχώς και να λαμβάνει αυτή την μερίμνα των κερδών της εταιρείας, κάτι που έγινε το προηγούμενο διάστημα και θα γίνει και τα επόμενα διαστήματα, αφού η επιχείρηση ευημερεί και προχωράει. Θα μπορούμε και εμείς μέσα σε αυτό το πλαίσιο, γιατί κάποτε θα θυμάστε, δεν μπορούσαμε να κάνουμε κάτι, γιατί το οικονομικό περιβάλλον της εταιρείας δεν ήταν σταθερό. Σήμερα λοιπόν που είναι σταθερό και συνεχώς αναπτύσσεται και αυξάνεται, ιδού πεδίο δόξης λαμπρό να ζητήσουμε και περισσότερα, αλλά χωρίς να δηλητηριάζουμε τον κόσμο, το προσωπικό.

Δεν υπάρχουν διαφορές μεταξύ μας, γιατί όλοι μαζί βαδίζουμε ένα δρόμο.

Συνέχεια από την σελ. 31

Να έχουμε μία εταιρεία που να αναπτύσσεται και να έχει κέρδη, για να μπορεί να έχει και εργαζόμενους ευχαριστημένους, ικανοποιημένους οικονομικά, όλους τους εργαζόμενους, εδώ δεν χωράνε οι συνάδελφοι παραταξιακά, η τσέπη δεν έχει χρώματα, ούτε κόκκινα, ούτε πράσινα, ούτε μπλε. Αυτό πρέπει να κάνουμε.

Το τρίτο κομμάτι λοιπόν και το πιο δύσκολο, αν θέλετε, ήταν αυτή η αλλαγή που έχει έρθει στην εταιρεία εδώ και χρόνια και αφορά την απολιγνιτοποίηση. Δυστυχώς είδαμε την Μεγαλόπολη να σβήνει, αλλά η απολιγνιτοποίηση δεν είχε ξεκινήσει, δεν ξεκίνησε το '19, είχε ξεκινήσει από το 2011-2012 στην Μεγαλόπολη κλείνοντας οι πρώτες μονάδες, όταν είχε γίνει η μονάδα του αερίου και εξελίσσεται, συνεχίζεται στην Δυτική Μακεδονία αυτή τη στιγμή. Δυστυχώς οι αποφάσεις και της κυβέρνησης και της εταιρείας είναι η στροφή προς την πράσινη ανάπτυξη. Εμείς ως Διοικητικό Συμβούλιο, ως σωματεία πρωτοβάθμια μέλη, δεν ασχοληθήκαμε με τους συναδέλφους;

Δεν έκανε η ΓΕΝΟΠ ΔΕΗ παρεμβάσεις για τον κόσμο, στον κόσμο της εργασίας, να βρεθούν θέσεις εργασίας αντίστοιχες, ανάλογα με τα προσόντα, με τα εφόδια, ακόμα μέχρι και σχολείο θα μπορούσαν να πάνε κάποιιοι να εκπαιδευτούν συνάδελφοι και να πάνε σε καινούργιες ειδικότητες, μέχρι και αυτό έγινε. Και στο τέλος εκεί που λέγαμε να ικανοποιήσουμε ένα Χ αριθμό εργαζομένων, στο λεκανοπέδιο Μεγαλόπολης, γιατί στη Δυτική Μακεδονία εξελίσσεται αυτή η κατάσταση αυτή τη στιγμή, καταφέραμε να ικανοποιήσουμε στην Αρκαδία ένα σημαντικό μέρος αρκετά μεγάλο εργαζομένων και να έχουν θέση εργασίας. Αυτό δεν είναι μεγάλο πράγμα; Δηλαδή να μην χαθεί η εργασία;

Γιατί κάποτε, πριν... και αυτό δεν είναι πάρα πολύ μακριά, έρχονταν χαρτάκια και λέγανε εσύ θα πας εκεί, εσύ θα πας εκεί, χωρίς να ρωτάνε κανέναν. Τώρα δίνεται η δυνατότητα να υπάρχει επιλογή και βάσει προσόντων, βάσει κριτηρίων που θέτονται και καλώς θέτονται από την εταιρεία, «βολεύεται» ο κόσμος και δεν χάνει ο κόσμος τη δουλειά του. Γιατί παλιότερα υπήρχαν κι αυτά, αυτά αλλάζανε. Θυμάστε η οικονομικότητα των μονάδων, το ένα, το άλλο. Τώρα όμως σε αυτό το βίαιο πράγμα που δεν είναι απόφαση δική μας, γιατί εδώ πέρα έχουμε συνεδριακές αποφάσεις που δεσμεύουν όλους. Εδώ σε αυτή την αίθουσα δεν λέει κανένας ότι είναι κατά του λιγνίτη. Όλοι υπέρ του λιγνίτη, υπέρμαχοι είμαστε. Αλλά τι να κάνουμε τώρα; Υπάρχει και μία πραγματικότητα συνάδελφοι και η πραγματικότητα λέει ότι εκεί που ο λιγνίτης κάποτε είχε 80% συμμετοχή και 85 παλαιότερα, αυτή τη στιγμή έχει φτάσει στο 5%.

Γιατί έφτασε εκεί πέρα; Γιατί ήτανε οι πολιτικές τέτοιες, όλες οι πολιτικές, από το 2010 και μετά, με την πράσινη ανάπτυξη, με την άναρχη πράσινη ανάπτυξη, με τα target model, με τόσα που έχουμε περάσει με μικρή – μεγάλη ΔΕΗ, με πώληση λιγνιτικών μονάδων και τώρα φτάσανε κι αυτές σε ένα όριο ηλικίας, που αφού ο λιγνίτης κατέστη μη οικονομικά βιώσιμος, να υστερεί των άλλων καυσίμων, αναγκαστικά δεν μπορεί να συνεχίσει να είναι στην παραγωγή. Αυτό μας λυπεί. Γιατί εκεί ήτανε ο χώρος μας εργασίας επί δεκαετίες. Όμως πάνω σε αυτή τη δυσκολία η Ομοσπονδία και τα σωματεία – μέλη της στάθηκαν στο ύψος των περιστάσεων και κατάφερε ο κόσμος της εργασίας να νοιώσει μια εργασιακή ασφάλεια, ο κόσμος, τα μέλη μας που εκπροσωπούμε.

Τώρα το τι θα κάνει η πολιτεία, οι Δήμοι, οι Περιφέρειες και αυτά, αυτό είναι μια άλλη ουσία για την ανάπτυξη της περιοχής, αλλά βλέπω ότι γίνονται σημαντικά πράγματα, τα οποία βέβαια το καλό είναι ότι έγινε αυτό που λέγαμε, εμάς δεν μας άκουγαν, γιατί έγιναν όλα αυτά βίαια. Λέγαμε να πάει λίγο πιο πίσω, που ίσως θα έπρεπε να γίνει έτσι, όμως οι καιροί άλλαξαν. Και βλέπετε τι γίνεται με τις ΑΠΕ και τι θα ακολουθήσει τα επόμενα χρόνια, έχουμε κι άλλα μπροστά μας να δούμε.

Κλείνοντας και απολογιστικά, όπως σας είπα, θεωρώ και είμαι χαρούμενος που μετείχα στο προηγούμενο Διοικητικό Συμβούλιο και αισθάνομαι ικανοποιημένος γιατί αυτοί οι τρεις στόχοι επιτεύχθηκαν, με αγώνες, με μάχες, με διαφωνίες, με γκρίνιες, αλλά στο τέλος επικράτησε η λογική και ελπίζω η ίδια λογική να επικρατήσει και την επόμενη Ζετία. Γιατί όλοι οι συνάδελφοι μπορεί να έχουμε διαφορές εδώ πέρα, ο στόχος μας όμως θα είναι ένας. Και μέσα από το διάλογο, τη συζήτηση, τη συνεργασία και την ενότητα που θα πρέπει να σφυρηλατηθεί, θα πρέπει να πάρουμε αποφάσεις τέτοιες για να ικανοποιήσουν τον κόσμο της εργασίας, τον κόσμο που εκπροσωπούμε και είμαστε εδώ πέρα και μιλάμε σήμερα.

Σας ευχαριστώ.

Γρηγόρης Μπαρμπαγιάννης: «Είναι δυνατόν να μιλάμε για ενότητα, όταν έχουμε τέτοιου είδους εσωστρέφεια κομματική και παραταξιακή;»

Γρηγόρης Μπαρμπαγιάννης

Πρόεδρος του Συλλόγου Διπλωματούχων Μηχανικών Ομίλου ΔΕΗ/Ενέργειας και Δικτύων & Μέλος Δ.Σ.ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ-ΚΗΕ

Συναδέλφισσες και συναδέλφοι γεια σας, χαιρόμαι ιδιαίτερα που ξανά μετά από τρία χρόνια στο 40^ο Συνέδριο συναντιόμαστε, στην ολομέλεια. Κατ' ιδίαν έχουμε συναντηθεί πολλές φορές αρκετοί από εμάς. Θα επαναλάβω κάποιες τοποθετήσεις που είχα βάλει και το 2023 και θα προσθέσω και κάποιες καινούργιες που στο μεσοδιάστημα παρουσιάστηκαν. Θέλω να ρωτήσω τους συναδέλφους από τη Δυτική Μακεδονία, για το λιγνίτη τα είπαμε, τα ξαναείπαμε, τα ξέρουμε, τα έχουμε θέσει. Βάζω ένα ερώτημα. Φυσικό αέριο γιατί δεν έχει η Δυτική Μακεδονία, ενώ έχει η Μεγαλόπολη, το Λαύριο, το Αλιβέρι, η Αλεξανδρούπολη, η Κομοτηνή.

Γιατί η βαριά βιομηχανία της ενεργειακής παραγωγής έχει μείνει έξω από τη βιομηχανική ανάπτυξη του φυσικού αερίου, που είναι η μετάβαση από τον λιγνίτη στα ΑΠΕ; Σαν σωματείο από το '19 έως το '21 είχαμε κάνει πάρα πολύ μεγάλη προσπάθεια να στηρίξουμε δυο μονάδες των 660 με χαμηλό κόστος, με υψηλή απόδοση... που θα μπορούσαν να δώσουν τηλεθέρμανση στις τρεις μεγάλες πόλεις της Δυτικής Μακεδονίας. Το γνωρίζετε, το είχαμε ξαναπεί, που ήταν μέσα στο ΕΣΕΚ και της προηγούμενης κυβέρνησης και της σημερινής της σύγχρονης. Δέχθηκα τη μήνη και τα βέλη του προηγούμενου Προέδρου του συνδικάτου, στις επιτροπές που συμμετείχα στη Δυτική Μακεδονία για τη δίκαιη μετάβαση, ως εκπρόσωπος του Τεχνικού Επιμελητηρίου, ως εκπρόσωπος του Συλλόγου Διπλωματούχων Μηχανικών. Και έλεγε ή λιγνίτη ή τίποτα. Τώρα φτάσαμε στο τίποτα.

Όταν λέμε ή λιγνίτη ή τίποτα, γενικά όταν ζητάμε ή όλα ή τίποτα, έχουμε ή τα όλα ή το τίποτα. Γιατί ένας δεν τοποθετείται πάνω σε αυτό; Γιατί σήμερα έχουν νεκρώσει οι μονάδες και στο σχέδιο είχαν νεκρώσει και μεγάλοι, η Πτολεμαΐδα 5. Γιατί στην μελέτη μας μέσα είχαμε και τη βιωσιμότητα μέχρι το 2035 και της Πτολεμαΐδας 5, ήταν μέσα. Γιατί τηλεθερμαίνεται όλο αυτό το διάστημα η Δυτική Μακεδονία με ηλεκτρομπόιλερ, με θερμοσίφωνες. Γιατί δεν μιλάει κανείς για αυτά; Δεν είναι πραγματικότητα, είπα κάτι λάθος; Διορθώστε με. Τελειώνει. Ήρθε ένας άνθρωπος ο οποίος πριν 15 χρόνια λέει σηκώνων την ΔΕΗ στην πλάτη μου. Θέλω ένα κολοσσό ευρωπαϊκό και προχωράμε. Το συνδικάτο σύσσωμο τον χτύπησε κατακέφαλα, ξήλωσε πεζοδρόμια, ξήλωσε γραφεία. Έτσι δεν είναι;

Ο σύλλογός μας προσπάθησε να τον στηρίξει, κατέβασε τον Νίκο τον Γιωτόπουλο, τον παλιό γνώριμό σας συντοπίτη σας του αριστερού χώρου, έναν άνθρωπο μελετημένο, φιλοσοφημένο και έφερε τις προτάσεις του, όλη την μελέτη που είχε κάνει το 1996, 1997 όταν την είχε βάλει ψυγείο το ΠΑΣΟΚ τότε, γιατί είχε απολύσει τους εργαζόμενους επί Μητσοτάκη και λοιπά και λοιπά, οι υπάλληλοι τα ξέρουν όλα αυτά καλά. Και όχι μόνο αυτό, ήρθε και στα 60 χρόνια που γιόρτασε ο σύλλογός μας, το 2016, στο Τεχνικό Επιμελητήριο και μπροστά στον τότε Διοικητή τον Μανώλη τον Παναγιωτάκη, του λέει σύντροφε Μανώλη τι κάνουμε σήμερα; Την κηδεία; Το μνημόσυνο κάνουμε, του λέει. Είναι καταγεγραμμένα αυτά. Και τώρα εγώ θα έλεγα ότι πέρασε το 40ήμερο μνημόσυνο και κάνουμε τα δύο, τα τρία, τα πέντε χρόνια μνημόσυνο. Εκεί έχουμε φτάσει και ο δρόμος δεν έχει γυρισμό σε αυτό το κομμάτι. Και έχει ευθύνες και το συνδικάτο και οι παρατάξεις ... και αν κάνω λάθος διορθώστε με.

Φτάνουμε σήμερα 2026, μιλάμε για ενότητα.

Όμορφα λόγια και από το νέο συνάδελφο τον Τάσο και από την Γιώτα την συναδέλφισσα. Είναι δυνατόν να προκηρύσω Γενική Συνέλευση και εκλογές σαν απερχόμενος Πρόεδρος, να σηκώνω στην πλάτη μου διαίτησία για το ΔΕΔΔΗΕ στον ΟΜΕΔ, για το προσάρτημα της σύμβασης εργασίας που ζητάνε από τους διευθυντές περιοχών, να απεμπολήσουν όλα τους τα εργασιακά, μέσα από τον κανονισμό και από τις συλλογικές. Και όταν λέμε διευθυντές περιοχών, τομεάρχες δεύτερο επίπεδο, τρίτο, τρίτο επίπεδο. Και οι άνθρωποι αυτοί να μην έχουν Σαββατοκύριακο, να μην έχουν υπερωρίες και να είναι στη διάθεση της υπηρεσίας σε όλο το 24ωρο; Με ένα εκατοστάρικο επιπλέον; Μεταβλητά ξέρετε τι σημαίνουν όλοι σας, από τον τεχνικό κόσμο προέρχαστε. Και ταυτόχρονα εκείνη τη στιγμή να μου κάνει εξώδικο η συναδέλφισσα γιατί προσδιορίζω τη Γενική Συνέλευση καθαρή Τετάρτη και όχι καθαρή Τρίτη;

Μία ημέρα μετά την Καθαρά Δευτέρα; Και γιατί τη βάζω 8:00 η ώρα το πρωί; Γιατί από τις 8:00 η ώρα τελειώσαμε 9:00 η ώρα το βράδυ. Αν την έβαζα 3:00 η ώρα το μεσημέρι θα τελειώναμε τα ξημερώματα. Είναι δυνατόν να μιλάμε για ενότητα, όταν έχουμε τέτοιου είδους εσωστρέφεια κομματική και παραταξιακή; Είμαι πλειοψηφών της ΔΑΚΕ, είμαι Πρόεδρος έκτρη μου θητεία. Δεν έχω βάλει ποτέ τη ΔΑΚΕ μπροστά, έχω βάλει τον σύλλογο μπροστά. Και ο σύλλογος εκπροσωπείται μέσω της ΔΑΚΕ, η ΔΑΚΕ μέσω του συλλόγου, αλλά πάντα με την πλειοψηφία σε συνεργασία και με τις άλλες παρατάξεις και αυτό συμβαίνει παντού.

Ο συνάδελφος ο Τάσος, το '23 ήταν από τα πρώτα άτομα εκείνης της σειράς, που τον υποδέχθηκα μαζί με τους νέους συναδέλφους του στη Δ.Δ. στην Συγγρού 24 και τους μίλησα για το σύλλογο και το συνδικάτο, σε μια αίθουσα με 25 νέους. Το θυμάσαι Τάσο καλά. Τι μου είπατε; Θα γραφτούμε σε σύλλογο στελεχών; Και την άλλη ημέρα ήρθες και γράφτηκες, γιατί βρήκες από εδώ ένα πέρασμα. Ο σύλλογός μας συμπλήρωσε τα 70 χρόνια βιωσιμότητας, Φεβρουάριο του 1956, Φεβρουάριο του 2026. Στα 60 χρόνια κάναμε την ημερίδα μας το 2016 στο Τ.Ε.Ε., στα 70 θα την κάνουμε και θα είσατε και όλοι καλεσμένοι.

Στα 60 χρόνια μίλησε ο Μιχάλης ο Παπαδόπουλος, ο καθηγητής του Μετσοβείου Πολυτεχνείου, σήμερα θα είναι πάνω από 85 χρονών, που κατά τύχη βρεθήκαμε, γνωριστήκαμε και μου είπε ότι το 1966 ήταν Ταμίας του συλλόγου, προερχόταν μέσα από το σύλλογο, πριν ιδρυθεί η ΓΕΝΟΠ, η ΓΕΝΟΠ ιδρύθηκε το 1972 αν δεν κάνω λάθος έτσι. Ένα από τα πέντε ιδρυτικά σωματεία ήταν ο Σύλλογος Διπλωματούχων Μηχανικών. Και μίλησε για όλη την ιστορία που υπήρχε από το 1950, από την ίδρυση της κραταιάς ΔΕΗ, την εξαγορά που έκανε των 400 εταιρειών και έξι χρόνο νωρίτερα της, ο Κωνσταντίνος Καραμανλής. Και τι είπε; Σαν σωματείο πέρασαμε τα κλιμάκια ανά Ζετία. Εγώ διαφωνούσα, αλλά τα πέρασαμε. Αυτά τα κλιμάκια ανά Ζετία που ισχύουν μέχρι σήμερα, που τα έπαιρνε όλο το προσωπικό εκτός από τα στελέχη που είχαν πλαφονάρι για δέκα χρόνια, μεταξύ των οποίων και εγώ, για δέκα χρόνια είχαμε μείνει στάσιμοι και η μεγαλύτερη μάζα του εργατικού και του διοικητικού προσωπικού των εταιρειών εξελισσόταν. Αυτό ήταν κεκτημένο του Συλλόγου Διπλωματούχων Μηχανικών τη δεκαετία του '60 κύριοι. Όπως το προσοτολόγιο, όπως ό,τι υπήρχε μέσα μέχρι εκείνη την περίοδο. Ερχόμαστε τώρα στο σήμερα και λέει ο συνάδελφος ο Τάσος μα εμείς δεν μπήκαμε στα κλιμάκια ούτε τα χρονοεπιδόματα.

Ναι δεν μπήκατε, γιατί το ξέρατε από τις συμβάσεις που είχατε υπογράψει όταν προσληφθήκατε. Το ξέρατε από τις προκηρύξεις που πήγατε και βάλατε υποψηφιότητες.

Συνέχεια από την σελ. 33

Εδώ έρχομαι και λέω ότι το συνδικάτο και σύσσωμα όλα τα σωματεία κάνανε μεγάλο αγώνα, συμμετείχαν και σε αυτές τις επιτροπές, μπορεί να μην ικανοποιήθηκαν όλα τα αιτήματα του συλλόγου μας, αλλά αν τα βάλουμε οριζόντια, ικανοποιήθηκαν πολύ περισσότερα απ' ό,τι ήτανε οι προσδοκίες μας τρία χρόνια πριν, γιατί τρία χρόνια πριν λέγαμε ότι δεν θα υπογραφεί ξανά συλλογική σύμβαση εργασίας και όχι μόνο υπογράφηκε, αλλά υπογράφηκε για τους νέους που είχαν ατομικές συμβάσεις. Πού μένει κενό σήμερα; Σήμερα μένει κενό στον ΑΔΜΗΕ.

Οι νέοι συνάδελφοι που προσληφθήκανε δεν έχουν συλλογική σύμβαση, ούτε μέρος Α, ούτε μέρος Β. Αν τώρα έπρεπε να υπάρχει ένα μέρος, αυτό είναι ένα άλλο θέμα που θα τεθεί πιστεύω μπροστά στις επόμενες συλλογικές συμβάσεις, το οποίο όμως δεν είναι εύκολο. Και δεν είναι εύκολο γιατί; Γιατί όντως άνοιξε τρύπα με το 4643 το νόμο Χατζηδάκη το 2019. Το 2019 λοιπόν όταν βγήκε στη διαβούλευση ο νόμος, πόσοι ανεβήκανε να σχολιάσουνε το νόμο; Είναι κανείς από την αίθουσα μέσα που ανέβηκε να σχολιάσει; Ερωτώ. Εγώ ανέβηκα και το σχολίασα. Και όχι μόνο ανέβηκα, πήρα τον Γιάννη τον Παναγιωτίδη που ήταν Γραμματέας του συλλόγου και πήγαμε στον Γιώργο τον Στάση και του λέμε Πρόεδρε είναι λάθος αυτός ο νόμος, να εξαιρεθεί από το πλαφόν το επίδομα ευθύνης, τα μεταβλητά, γιατί αυτό πόναγε τότε τους εσωτερικούς υψηλά ιστάμενους στη διοίκηση, που ήταν σύμβουλοι της διοίκησης και του Υπουργού.

Και λένε αυτό δεν γίνεται γιατί θα ανοίξει πολύ το οικονομικό πεδίο και θα πάμε σε ρύθμιση. Ποια ήταν η ρύθμιση; Ο 4643. Τι έφερε ο 4643; Ατομικές συμβάσεις στους νέους, οποιοσδήποτε μέσα σε διευθυντικά στελέχη και γενικούς διευθυντές, χωρίς κριτήρια, χωρίς προϋπηρεσίες, χωρίς αξιολόγηση. Προϋπηρεσία μπορεί να έχουν κάπου αλλού, δεν ξέρουμε που, αλλά μηδενική στην εταιρεία. Δεν υπήρχαν αξιόλογα στελέχη μέσα στην εταιρεία; Δεν είχανε ένα σωρό βιογραφικά χτίσει; Αυτοί μηδενιστήκανε σε μια στιγμή... 80-20 στους... και τους βοηθούς διευθυντές. Το 80-20 ισχύει σήμερα; 20% εξωτερικοί και βοηθοί διευθυντές ή έχει γίνει 50-50; Είναι ερώτημα. Και ρωτάμε και ρωτάμε και ζητάμε από την Ομοσπονδία να βρει ποιο είναι το ποσοστό που ισχύει βάσει του νόμου Χατζηδάκη σήμερα στις προσλήψεις βοηθών διευθυντών και ... απ' έξω τους εξωτερικούς;

Πάμε στο επόμενο βήμα, ΔΕΔΔΗΕ. Τι γίνεται στο ΔΕΔΔΗΕ; Μια εξυπηρέτηση πελατών, η οποία έχει εξαφανιστεί, έχει διαλυθεί. Φύγανε από τις περιοχές, φύγανε στα κεντρικά, καθέννας καταναλωτής και πελάτης περιμένει κάτι μήνες για να βγει το αίτημά του. Ρωτά και ξαναρωτά και η απάντηση είναι ξανά ανεβάστε την ιδέα και ξανά ανεβάστε και ξανά ανεβάστε. Δεν υπάρχει καν ιστορικό, όπως υπάρχει στο Κτηματολόγιο, όπως υπάρχει στην ΑΑΔΕ, οποιαδήποτε. Κάθε φορά ο ταλαίπωρος ο καταναλωτής είναι υποχρεωμένος να ξανά ανεβάσει ξανά από την αρχή και να περιμένει να λυθεί το πρόβλημά του. Προσλήψεις; Ελάχιστες.

Όσοι μπήκανε οι συνάδελφοι αυτοί που μπήκανε, οι περιοχές αγκομαχούν. Φτιαχτήκανε ένα σωρό κεντρικές υπηρεσίες, έγινε ένα δέντρο το οποίο δεν μπορεί να το παρακολουθήσει κανείς, ούτε στη ΔΕΗ, ούτε στον ΔΕΔΔΗΕ και από κάτω οι μονάδες της πρώτης γραμμής υποφέρουν. Επίδομα επαγγελματικής ευθύνης. Το έχουμε σηκώσει επί σειρά ετών, έχουμε πάρει πολλές υποσχέσεις και από τη διοίκηση και από το συνδικάτο, δεν έχουμε βρει αντίκρισμα. Τι σημαίνει το επίδομα επαγγελματικής ευθύνης συνάδελφοι, που δουλεύετε στην πρώτη γραμμή; Σημαίνει ότι κάθε συνάδελφος εντεταλμένος μηχανικός, στο τέταρτο επίπεδο και ακόμα και υπεύθυνος κλιμακίου, ούτε καν στο τέταρτο, έχει πάνω από 5 με 10 αυτόφωρα πάνω του.

Είχαμε τον Παναγιώτη τον Κατσιγιάννη, τον αναπληρωτή του Πύργου στο συμβούλιο και ο άνθρωπος κάθε που ερχόταν ξανάφευγε, γιατί έπρεπε να πάει σε δικαστήριο. Όλοι οι συνάδελφοι των περιοχών είναι φορτωμένοι από πέντε έως δέκα ποινικά πάνω τους, ακόμη και όταν φεύγουν σε σύνταξη. Κάτι πρέπει να γίνει και ζητάμε τη συνδρομή και της Ομοσπονδίας εδώ. Όχι ότι δόθηκε επίδομα επαγγελματικής ευθύνης στους τομάρχες διευθυντές περιοχών, με αντάλλαγμα το προσάρτημα διαφοροποίησης της σύμβασης εργασίας. Δεν έχει καμία σχέση, οι διευθυντές περιοχών, οι μόνοι που κουβαλάνε είναι αυτοί που κουβαλάνε τα ποινικά τους από τότε που ήταν εντεταλμένοι μηχανικοί. Σαν διευθυντές δεν έχουνε τέτοια θέματα, ούτε ο κλαδάρχης, ούτε ο διευθυντής, ούτε ο γενικός. Τα έχουμε πει και στο Γενικό στον κύριο τα έχουμε πει και στον Διοικητή και σε όλη την ιεραρχία.

Πάμε ΑΔΜΗΕ. Τι έχουμε στον ΑΔΜΗΕ; Έχουμε πλαφόν. Μπήκανε μέσω της συλλογικής σύμβασης θετικά τα οποία τα διεκδικούσαμε χρόνια τουλάχιστον, μηχανικοί, μπήκε επίδομα μεταπτυχιακού, διδακτορικού, ξένων γλωσσών έτσι, επίδομα μηχανικού. Πολύ δυνατά και μπράβο και συγχαίρουμε και την Ομοσπονδία σε αυτό το έργο. Γιατί τα ζητάμε χρόνια και δεν έχουν μπει πουθενά αλλού. Αλλά κατά 80% κόβονται στο πλαφόν. Και λένε οι συνάδελφοι ναι τα πήραμε, αλλά αφού δεν τα έχουμε δει. Έχουμε λοιπόν πλαφόν το οποίο πρέπει να συνεχίσει με κάθε τρόπο το συνδικάτο να το διεκδικεί, το άνοιγμα του πλαφόν, τουλάχιστον την εξαίρεση του επιδόματος ευθύνης από εκεί. Και από την άλλη σύμβαση για όλους τους νέους συνάδελφους που προσλαμβάνονται και είναι στον αέρα. Αυτά ήθελα να πω. Εύχομαι ό,τι καλύτερο στο συνδικάτο, ενωμένο να προχωρήσει, μακριά από κομματικές και παραταξιακές αγκυλώσεις και την Ζετία που έρχεται μπροστά να φέρει στην αγκαλιά του όλους τους νέους συναδέλφους.

Γιατί η αλήθεια είναι ότι ο νέος πληθυσμός είναι έξω και από τα πρωτοβάθμια σωματεία και από το συνδικάτο. Από την μία έχουν το παράπονό τους και την αμφιβολία τους, από την άλλη σπέρνεται διχόνοια και από την τρίτη φάση βέβαια, να το πω κι αυτό και να τελειώσω, είναι μια άλλη κατάσταση διαφορετική από την κατάσταση που είδα εγώ το '91 με τους συναδέλφους μου.

Προσληφθήκαμε 14 συνάδελφοι στο Ρουφ, σήμερα κάποιος είναι διευθυντής, κάποιος γενικός διευθυντής, κάποιος συνταξιούχος, αλλά μέσα στην πρώτη εβδομάδα πήγαμε και γραφήκαμε όλοι στο σύλλογο, χωρίς να ξέρει κανείς τι πρεσβεύει ο διπλανός του πολιτικά, παραταξιακά, αλλά το θεωρούσαμε δεδομένο, πηγαίναμε και γραφόμαστε την πρώτη εβδομάδα.

Σήμερα πρέπει να παρακαλέσεις και να κυνηγήσεις βήμα – βήμα εκατό φορές έναν για να γραφτεί, να σου κάνει χίλια παζάρια, τι θα κερδίσω, τι θα κάνω, τι θα δείξω και αν γραφτεί να σου ζητάει άλλα τόσα.

Λοιπόν αυτή η αντίληψη πρέπει να αλλάξει σαν κουλτούρα. Πρέπει να αναπτυχθεί η κουλτούρα της συλλογικότητας, της ομόνοιας και η Ομοσπονδία έχει πρωτεύοντα ρόλο από την πλευρά του σωματείου, γιατί πάλι εκλέχτηκα πλειοψηφών, δεν ξέρω ποιος θα είναι και... το επόμενο συμβούλιο, υπόσχομαι προς αυτή την κατεύθυνση θα συνεχίσω να λειτουργώ.

Ευχαριστώ, καλή συνέχεια.

Κώστας Γεωργίου: «Το συνδικάτο, όπως και να έχει, πάντα αντιπολίτευση θα είναι, γιατί πάντα θα διεκδικεί»

Κώστας Γεωργίου, Α' Αντιπρόεδρος ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ-ΚΗΕ
& Γ.Γ. Συλλόγου Πτυχιούχων Μηχανικών Τ.Ε./Ομίλου ΔΕΗ

Καταρχάς σας χαιρετίζω και εγώ. Είναι το 40ό Συνέδριο της Ομοσπονδίας μας, μάλιστα. Περιβάλλον; Χάλια. Εταιρείες; Όπως είπα και οι διευθύνοντες σε έναν αστρικό κόσμο. Ή εμείς χάσαμε τα αστέρια ή δεν ξέρω τι συμβαίνει τριγύρω μας. Μίλησε ο κύριος Μάνος ιδιαίτερα, με έναν ιδιαίτερο ρομαντισμό, ότι ο ΔΕΔΔΗΕ πάει revolver.

Εμείς βλέπουμε λιανοντούφεκο και μάλιστα όχι απλώς... ούτε μπορούμε να φανταστούμε πως είναι. Ο κοσμάκης έξω υποφέρει και αυτοί δεν έχουν πάρει χαμπάρι. Ο κόσμος δεν μπορεί να έχει επικοινωνία με τους εργαζόμενους στις εταιρείες να κάνει τη δουλειά του, μια απλή σύνδεση, αλλά χρειάζεται να έχει γνωστό που να πρέπει να απευθυνθεί στο φίλο του Σωτήρη, μήπως και ο Σωτήρης, ο κάθε Σωτήρης του κάνει τη χάρη και έχει το αγαθό της ηλεκτρενέργειας στο σπίτι του. Ρεύμα φθινό, ΔΕΗ για το λαό. Κατσαρές, για να ξέρουμε τι λέμε. Εντάξει; Εμείς τώρα οι εργαζόμενοι, άκουσα εδώ πέρα επαναστατικά πράγματα, δε βάλαμε πλάτη για το ένα, δε βάλαμε πλάτη για το άλλο, δεν βάλαμε και λίγο παραπέρα. Εγώ είχα κάνει μια πρόταση στο φίλο μου εδώ τον Βαγγέλη ότι θα κάνουμε μια τροποποίηση στο καταστατικό, να γράψουμε νοσοκόμες, κομμώτριες, αισθητικούς. Μου είπαν «Άντε σύνελθε ρε». Και προσέξτε γιατί το λέω αυτό. Εμείς η απερχόμενη ΓΕΝΟΠ και οι σύλλογοι δεν στάθηκαν στο ύψος των περιστάσεων.

Και μάλιστα δημιούργησαν μέσα από συλλογική σύμβαση εργασίας προσωπικό δύο ταχυτήτων, οι νέοι και οι παλιοί. Δεν θυμάμαι να πέρασε καθόλου Υπουργός, πώς θα τον λέγανε, αλλά είναι ο Χατζηδάκης. Δεν ήμουνα εγώ που έκανα το νόμο, ούτε ο Κώστας ο Μανιάτης, για να ξέρουμε για τι μιλάμε. Έπρεπε να θωρακίσουμε τους συναδέλφους, μέσα στο περιβάλλον του νόμου. Γιατί δεν είδα κανέναν να ξεκινάει καμιά επανάσταση.

Ή μήπως η επανάσταση είναι σαν τη γραμμή του μετρώ, που θα μπορούσαμε να την ονομάσουμε βαθύ μπορντό, Ομόνοια, Σταδίου, Σύνταγμα, Πανεπιστημίου, Ομόνοια, τους ζυγούς λύσατε. Για να ξέρουμε τι αγώνες... Τι αγώνες; Που καθόμαστε στην πλατεία στη γωνία με σημαία στα Τέμπη; Αυτό το πράγμα όταν το ακούω και έχουμε παιδιά, ερχόμαστε με σημαία στα Τέμπη; Ήτανε επαναστατική διαδικασία τα Τέμπη; Μικρά παιδιά μωρέ ήτανε. Θα μπορούσε να ήταν το δικό μου, το δικό της, το δικό του. Τι είναι αυτή;

Πήγαμε, δεν είδε τη ΓΕΝΟΠ. Ποια ΓΕΝΟΠ δεν είδε; Εγώ γιατί είδα τους συναδέλφους με τις γυναίκες τους και τα παιδάκια τους; Ποιοι ήταν αυτοί που γέμισαν το Σύνταγμα και έφτασε μέχρι η Πανεπιστημίου και η Σταδίου μέχρι την Ομόνοια; Μέχρι το Μοναστηράκι; Μέχρι το Caravel; Ποιοι ήταν αυτοί; Δεν ήταν σημαϊάκηδες, είδα απλό κόσμο. Αυτός ήτανε. Γιατί αναφέρουμε στις αγωνιστικές κινητοποιήσεις τα Τέμπη; Αυτοί οι τενεκέδες που πήγανε και ψήφισαν, δεν με ενδιαφέρει ποιος ευθύνεται απόλυτα. Τον Υπουργό που ανέλαβε και την πολιτική ευθύνη, με 20.000 σταυρούς και ο δεύτερος βγήκε, με δεύτερο από το ίδιο κόμμα, αυτός ο κόσμος δεν έχει καμία ευθύνη;

Ψήφισε το ίδιο κόμμα, δεν λέω χριστιανέ μου. Ψήφισε τον Σάκη τον Μάστορα. Είναι ανάγκη; Τον Γεωργίου; Από πού και ως πού;

Αλλά όλα στο όνομα του λαού. Ποιανού λαού; Που μιλάς στους συναδέλφους τους καινούργιους και τους λες ελάτε στο συνδικάτο παιδιά, να βελτιώσουμε τα πράγματα; Προς όφελός σας, φεύγουμε εμείς ρε, φεύγουμε. Η φίλη μου η Γιώτα λέει, μας κοιτάνε με απαξίωση οι καινούργιοι που έρχονται απ' έξω. Αλήθεια είναι, αλήθεια είναι.

Θέλουν να δημιουργήσουν ένα νέο περιβάλλον, που θα είναι... Αυτό είναι. Αλλά δεν έρχονται οι συνάδελφοι. Και πώς να έρθουν; Όταν εσύ τους λες, κάναμε ένα πρώτο βήμα με τη συλλογική σύμβαση παιδιά, σας θέλουμε δίπλα παιδιά. Και έρχονται από πίσω κάποιοι άλλοι συνάδελφοι και μπροστά και λένε, αυτοί σας πούλησαν μωρέ οι πλειοψηφίες, ΠΑΣΚΕ, ΔΑΚΕ, ΣΑΣ, σας πούλησαν. Σιγά. Τι κάνανε αυτοί; Σας διαχωρίσανε. Να δούμε αν θα υπογράψουμε συλλογική σύμβαση την επόμενη. Ρωτώ εγώ, που είμαι ψάρι. Για ποιο λόγο να πάω... Να κάνω τι; Γιατί να μην τα βρω εγώ με τον διευθυντή μου καλύτερα και να κάνω τη δουλίτσα μου; Γιατί να πάω για αγώνες, την ώρα που εγώ σηκώθηκα από το Freddo και μπήκα σε μια εταιρεία και έχω ένα ύφος σαράντα καρδιναίων; Αυτή είναι η κοινωνία μας, μη ζούμε με αυταπάτες. Αυτά συμβαίνουν, για να ξέρουμε για τι μιλάμε, για να μην μιλάμε γενικά και αόριστα. Να βάλουμε, λέει, τους συναδέλφους. Υπάρχει κανείς εδώ μέσα που συμφωνεί με τους εργολαβικούς συναδέλφους ή με τα παιδιά που έχουν... εννοώ για το καθεστώς όχι με τα παιδιά, για να μην παρεξηγηθώ. Υπάρχει κανείς που συμφωνεί εδώ μέσα; Δεν ξέρουμε τι είναι δουλεμπόριο; Τι; Ήρθαμε, τώρα δηλαδή το ανακαλύψαμε αυτό; Εμείς δεν λέμε σαν συνδικάτο ότι ξέρετε κάτι ρε παιδιά. Πάμε, προσλήψεις ρε παιδιά στις διοικήσεις, στις ρόδινες αυτές εταιρείες. Προσλήψεις ρε παιδιά δεν λέμε; Γιατί κουνάμε το δάχτυλο στο συνδικάτο μονίμως; Αγαπητοί μου συνάδελφοι επειδή άκουσα για την απολιγνιτοποίηση. Αλήθεια, εδώ μέσα δεν πιστεύω ότι υπάρχει κανείς που είναι κατά του λιγνίτη στις περιοχές, όπως ήτανε και τα λοιπά και τα λοιπά και τα λοιπά. Πιστεύει κανείς ότι είχε βιωσιμότητα σήμερα η λιγνιτική παραγωγή; Με όλα αυτά τα μπιχλιμπίδια, στολίδια... χρηματιστήρια ενέργειας που πατάνε στην τιμή του φυσικού αερίου και πάει λέγοντας και διαμορφώνεται η τιμή – ρεύμα φθινό, ΔΕΗ για το λαό – στα ύψη; Διαμαρτυρήθηκε κανείς από τα κόμματα; Γιατί ακούω, ναι μας έδειξαν κατανόηση ο Τσίπρας, μα ο Τσίπρας κυβερνούσε πριν πέντε χρόνια. Μας έδειξε κατανόηση και ο Ανδρουλάκης. Γιατί δεν ξεκαθαρίζει;

Συνέχεια από την σελ. 35

Όλοι τους είναι θολό τοπίο σε αυτή την ιστορία. Και επειδή πρέπει να βάλουμε, όπως λέει και ο σύντροφος Στάσης, την πράσινη ενέργεια, τα φουρφούρια που καίμε τα δάση και από natura τα αποχαρκτηρίζουμε, για να πάμε τα φουρφούρια αυτά τα οικολογικά. Όταν στον κάμπο της Κωπαΐδας, να οι καθρέφτες που παλιά σπέρναμε σιτηρά, δεν τρέχει τίποτα.

Εδώ λοιπόν τώρα, ακούστε κάτι συνάδελφοι. Και τώρα αυτό θα το πω για το φίλο μου τον Μπάμπη κυρίως. Επειδή χιουμοριστικά πριν, έτσι μιλάγαμε και για λίγο κομματικά και τέτοια, είπαμε ότι το εκσυγχρονιστικό ΠΑΣΟΚ ίσως σήμερα βρίσκεται σε θέσεις Υπουργών, σήμερα. Γυρνάει και μου λέει ξέρω ότι αυτό το πράγμα επεκτείνεται και αλλού. Μάλιστα. Αγαπητέ μου φίλε Μπάμπη, ούτε σου επιτρέπω να κρίνεις την κομματική μου και την πολιτική μου ταυτότητα...

Εγώ την ενότητα στο ψηφοδέλτιο στο σύλλογό μου την έχουμε κάνει από το '15, όταν το '12 οι ηγεσίες των τότε ψηφοδελτίων ξεχωριστών, αριστερών, δεξιών, κεντρώων, είχαν αποφασίσει τα κεφάλια, είχαν πάρει απόφαση, ομονοούσαν τα κεφάλια κάποιων ανθρώπων από το σύλλογο έπρεπε να βρεθούν στον ντάκο.

Εγώ δεν χρειάζεται λοιπόν να πάω σε κανένα αριστερό ψηφοδέλτιο ή σοσιαλίζον, εγώ θα συνεργαστώ με εκείνους τους ανθρώπους και πιστεύω ότι θα ανοίξει ο δρόμος, γιατί κανένας έξω δεν ασχολείται αν είσαι ΠΑΣΚΕ, ΔΑΚΕ, ΣΑΣ, ξέρει και μιλάει στον Στέφανο, στον Κώστα, στον Κώστα και στον Κώστα και στον αδελφό εδώ και ζαμανφού σε κόμμα είσαι φίλε μου. Κάποια στιγμή πρέπει να το καταλάβουμε, να το κάνουμε πράξη, να προχωρήσουμε ενωμένοι για αυτό που θέλουμε να κάνουμε. Το συνδικάτο, όπως και να έχει, πάντα αντιπολίτευση θα είναι, γιατί πάντα θα διεκδικεί. Έτσι λοιπόν πιστεύω εγώ στο τελείωμα μου έκανα αυτή την κίνηση. Δεν είχα πρόβλημα αν θα εκλεγώ ή όχι κανένα.

Στο τελείωμα μου ξεκινάμε και κάνουμε το πρώτο βήμα. Εύχομαι να συνεχιστεί και πραγματικά να συνεχίσουν αυτό το ωραίο ταξίδι νέοι συνάδελφοι, μέσα από... Είδα το φίλο μου τον Γιάννη τον Φασίδη πως συγκινήθηκε και μίλησε για τη συνεργασία με το φίλο τον Σάκη. Γιατί αυτό λοιπόν πρέπει να διαφοροποιεί; Συνεργάστηκαν.

Κλείνοντας αγαπητέ φίλε Σάκη χάρηκα πολύ που σε γνώρισα, σου εύχομαι καλή συνέχεια στο ταξίδι της ζωής, να είσαι γερός εσύ, η οικογένεια και τα παιδιά και έτσι να μαθαίνουμε πάντα νέα σου και να ξέρουμε ότι είσαι καλά.

Γιάννης Φασίδης: «Είμαστε σε αυτούς που θα κάνουν τα πράγματα να συμβούν, γιατί έχουμε και αυτογνωσία και θέληση να τα αλλάξουμε τα πράγματα»

Γιάννης Φασίδης, Πρόεδρος του Σωματίου Παραγωγής Ηλεκτρικής Ενέργειας ΔΕΗ «Σπάρτακος»

Πριν ξεκινήσω θέλω να πω δυο κουβέντες για το φίλο μου και συνεργάτη τον Σάκη τον Μάστορα. Ως Πρόεδρος με Γραμματέα και Γραμματέας με Πρόεδρο είχαμε μια άριστη συνεργασία όλο αυτό το χρονικό διάστημα που κάναμε μαζί.

Οφείλω να ομολογήσω ότι εγώ έχω κερδίσει από τον Σάκη τον Μάστορα, διότι είχε την εμπειρία που χρειαζόταν να έχει για να διαχειριστούμε δύσκολες καταστάσεις. Διαχειριστήκαμε πολύ δύσκολες καταστάσεις εγώ και ο Σάκης ο Μάστορας. Και δεν ξέρω αν δεν τον είχα δίπλα μου το τι κατάληξη θα μπορούσε να έχει το συνδικάτο μας. Και οι περισσότεροι καταλαβαίνετε. Σάκη επειδή ανέφερε ότι το πρώτο σου ένσημο ήταν το 1981, εγώ θέλω να σου πω ότι εγώ το '81 γεννήθηκα, ιστορική χρονιά, καταλαβαίνεις γιατί. Έχεις τόσα πολλά χρόνια στο συνδικάτο. Εγώ από καρδιάς θέλω να σε ευχαριστήσω, ειλικρινά από καρδιάς θέλω να σε ευχαριστήσω, γιατί σε είχα δίπλα μου στις δύσκολες στιγμές, δίπλα στη διοίκηση. Και θα το πω εδώ μπροστά σε όλους, ότι ο Γραμματέας μου που είναι σε μια άλλη παράταξη, όταν ήμασταν δίπλα στο διευθύνων σύμβουλο και Πρόεδρο τον κύριο Στάση, το ανέφερε ότι κοιτάξε να δεις από εδώ και μπρος με αυτό το νέο θα έχεις να κάνεις. Και αυτό Σάκη σε τιμά. Ευχαριστώ πολύ και σου εύχομαι ό,τι καλύτερο.

Θα συνεχίσουμε συνάδελφοι και θα είμαι σύντομος Θόδωρε. Εγώ θα ξεκινήσω από την περιοχή μου, από τη Δυτική Μακεδονία, όπου θα μου επιτρέψετε, λόγω του ότι είναι και της μόδας πλέον τα βιβλία, τα μυθιστορήματα, οι αυτοβιογραφίες, να αναφερθώ και εγώ σε ένα μυθιστόρημα, το οποίο λέγεται «Τα καινούργια ρούχα του αυτοκράτορα». Έτσι θα χαρακτηρίζα αυτή τη στιγμή την κατάσταση στη Δυτική Μακεδονία, όπου ο αυτοκράτορας, εγώ βάζω την πολιτική της απολιγνιτοποίησης. Εσείς μπορείτε να τοποθετήσετε ό,τι θέλετε ή όποιο υπαρκτό πρόσωπο θέλετε, όπου δίπλα στον αυτοκράτορα που είναι γυμνός, το τονίζω, θεωρώ ότι ο αυτοκράτορας είναι η πολιτική της απολιγνιτοποίησης, ότι μία σειρά ανθρώπων οι οποίοι κατείχαν μια άλφα εξουσία, συντελούσαν και συναινούσαν σε αυτό το έγκλημα που λέγεται απολιγνιτοποίηση για εμένα. Και μόνο η αθώα ματιά ενός παιδιού μπορούσε να τους ξεμπροστιάσει.

Η αθώα ματιά ενός παιδιού, για εμένα είναι οι εργαζόμενοι και οι πολίτες της Δυτικής Μακεδονίας. Όλα ξεκίνησαν φίλες και φίλοι, συναδέλφισσες και συνάδελφοι το '19 από το βήμα του ΟΗΕ, όπου ο σημερινός Πρωθυπουργός Κυριάκος Μητσοτάκης εξήγγειλε το βίαιο κλείσιμο όλων των λιγνιτικών μονάδων, βάζοντας μας έρμαιο των διεθνών γεωπολιτικών εξελίξεων, των ραγδαίων γεωπολιτικών εξελίξεων, να είμαστε εξαρτημένοι από το εισαγόμενο φυσικό αέριο, που δυστυχώς ακόμα συνεχίζεται αυτή η πολιτική. Και γιατί λέω ότι είναι πρόχειρη, λανθασμένη και εγκληματική αυτή η πολιτική; Δεν διδαχθήκαμε συναδέλφισσες και συνάδελφοι από το παρελθόν, μην ξεχνάμε ότι βιώσαμε μια οικονομική κρίση, που αν δεν υπήρχε η λιγνιτική παραγωγή, δεν ξέρω κατά πόσο ο καταναλωτής, ο πολίτης θα είχε αυτό το αγαθό που λέγεται ενέργεια. Ακολούθησε μια ενεργειακή κρίση, πάλι το ίδιο, δεν διδαχθήκαμε. Ακολούθησε μία υγειονομική κρίση, λυπάμαι πολύ αλλά πάλι δεν διδαχθήκαμε.

Ακολούθησε μια γεωπολιτική κρίση, βλέπουμε το τι γίνεται στην Ουκρανία, βλέπουμε το τι γίνεται στη γειτονιά μας και συνεχίζεται. Βλέπουμε τι γίνεται σήμερα στο Ιράν συναδέλφισσες και συνάδελφοι, αλλά εμείς συνεχίζουμε να επιμένουμε ότι ο λιγνίτης μπορεί να μπει στο περιθώριο. Εμείς ως συνδικάτο θεωρούμε ότι ο λιγνίτης πρέπει να συνεχίσει να είναι στο μείγμα της ηλεκτροπαραγωγής, διότι μας εξασφαλίζει ενεργειακή ασφάλεια και επάρκεια. Και αυτό δεν μπορεί να το αμφισβητήσει κανείς.

Δεν σας το κρύβω ότι εμείς θα κάνουμε τις ενέργειες που χρειάζεται να κάνουμε. Θέλουμε και τη ΓΕΝΟΠ δίπλα μας, την είχαμε τη ΓΕΝΟΠ δίπλα μας, τη θέλουμε ξανά δίπλα μας τη ΓΕΝΟΠ.

Αυτό που προσπαθούμε να κάνουμε είναι να πείσουμε όσο το δυνατόν πολιτικές δυνάμεις να συνταχτούν με το δικό μας αφήγημα. Και ξέρετε κάτι συναδέλφισσες και συνάδελφοι;

Εάν κάποιος αναθεωρήσει τις απόψεις του τώρα και πει ότι ναι έχετε δίκιο, εγώ δεν θα τοποθετηθώ ούτε ως πισωγυρίσματα, εγώ θα το θεωρήσω ότι είναι μία προσεγώση με συνεπιβάτη το ρεαλισμό, έτσι ακριβώς θα το θεωρήσω, γιατί έτσι θα είναι. Υποδέχθηκα τον αρχηγό της αξιωματικής αντιπολίτευσης ως Πρόεδρος του Σπάρτακου, έξω από την Πτολεμαΐδα 5, όπου του έθεσα τους δικούς μας προβληματισμούς, ανησυχίες, αλλά και προτάσεις. Του είπα ότι είναι έγκλημα ο σταθμός Πτολεμαΐδα 5 να μην λειτουργεί ως λιγνιτικός σταθμός. Εδώ να μου επιτρέψετε, επειδή και ο Πρόεδρος και Διευθύνων Σύμβουλος μίλησε για την Πτολεμαΐδα 5 και ανέφερε για φυσικό αέριο. Εμείς ως συνδικάτο θεωρούμε ότι ό,τι επένδυση έρχεται στη Δυτική Μακεδονία, σαφέστατα και στην Μεγαλόπολη, είναι ευπρόσδεκτη.

Βέβαια εμείς θα συνεχίσουμε να διεκδικούμε να παραμείνει αυτό το λιγνιτικό κομμάτι για τους λόγους που σας είπα πριν, αλλά λέω ότι ό,τι επένδυση έρχεται στη Δυτική Μακεδονία είναι ευπρόσδεκτη. Μπορούν να έρθουν άλλοι τρεις σταθμοί οι οποίοι να καίνε φυσικό αέριο; Δεν μας πειράζει, αρκεί να τηρούν όλους τους περιβαλλοντικούς όρους και σαφέστατα τη συναίνεση της τοπικής κοινωνίας. Διότι όταν γίνονται τέτοιες μεγάλες και ραγδαίες έτσι αλλαγές σε έναν τόπο, σαφέστατα χρειάζεται και η συναίνεση της τοπικής κοινωνίας. Λέμε ότι ό,τι επένδυση έρχεται είναι ευπρόσδεκτη, χωρίς να απεμπολούμε το δικαίωμα να διεκδικούμε παράταση αυτών των λιγνιτικών μονάδων, που πραγματικά είναι απολύτως ρεαλιστικό να παραμείνουν στο σύστημα. Και πείτε μου εσείς τώρα συνάδελφοι, ενώ εμείς κλείνουμε τους λιγνιτικούς μας σταθμούς, κλείσαμε έναν σύγχρονο σταθμό τον ΑΗΣ Μελίτη, πείτε μου εσείς αν δεν υπάρχουν εδώ οι αντιφάσεις, την ίδια στιγμή να εξορίσουμε το δικό μας λιγνίτη και να τον στέλνουμε στα διπλανά Σκόπια, όπου να καίγεται σε παμπάλαιους σταθμούς, να εισάγουμε την ενέργεια μαζί με τους ρύπους.

Συνέχεια από την σελ. 37

Πείτε μου εσείς αν αυτό δεν είναι τρελό. Οι επιπτώσεις για τους εργαζόμενους; Τεράστιες. Μπορεί να λέμε ότι αυτή τη στιγμή οι εργαζόμενοι στον Άγιο Δημήτριο θα μετακινηθούν σε άλλες μονάδες στην περιοχή, όμως μην ξεχνάμε ότι υπάρχουν και μία σειρά από συμβασιούχους, υπάρχουν πολλοί εργολαβικοί, οι οποίοι πολύ φοβάμαι συναδέλφισσες και συνάδελφοι ότι θα βρεθούν στο κενό, όπως βρέθηκαν και οι συνάδελφοι εργολαβικοί και συμβασιούχοι από τον ΑΗΣ Μελίτης.

Εκεί υποτίθεται ότι θα έδινε μία λύση η πολιτεία. Αυτό προτείναμε ότι η πολιτεία θα πρέπει να αναλάβει τις ευθύνες της, έχει τεράστια ευθύνη. Οι συνάδελφοι είναι στο κενό. Και όπως σας είπα μπορεί να μετατεθούν οι συνάδελφοι από τον Άγιο Δημήτριο. Οι θέσεις όμως αυτές που ήταν στον ΑΗΣ Αγίου Δημητρίου τελειώνουν και αυτές οι θέσεις που θα πιάσουν οι συνάδελφοι από τον Άγιο Δημήτριο θα ήταν κάποιες θέσεις στις οποίες θα μπορούσαν να πάνε κάποιος άλλος να τις στελεχωθούν. Άρα καταλαβαίνετε το πόσο μεγάλο είναι το κενό σε θέσεις εργασιών. Πτολεμαΐδα 5, είναι έγκλημα, είναι έγκλημα το να κλείσει ο πιο σύγχρονος λιγνιτικός σταθμός, μάλλον να μην λειτουργεί ως λιγνιτικός σταθμός.

Ένας σταθμός ο οποίος έχει πολύ καλό βαθμό απόδοσης, ένας σταθμός ο οποίος τηρεί όλους τους περιβαλλοντικούς όρους, ένας σταθμός ο οποίος θα μπορεί να μπαίνει στο σύστημα και θα είναι με ελεγχόμενο κόστος εξόρυξης, διότι το κάρβουνο που θα τροφοδοτεί από το ορυχείο της Μαυροπηγής, είναι σχεδόν επιφανειακό. Ένας σταθμός ο οποίος κόστισε πάνω από 1,5 δις στον ελληνικό λαό. Θεωρούμε ότι μπορεί να μείνει και πρέπει να μείνει. Και εμείς θα παλέψουμε να παραμείνει αυτός ο σταθμός, ψάχνοντας συμμάχους σε όλο το πολιτικό σκηνικό, τους εργαζόμενους και τους πολίτες της ευρύτερης περιοχής.

Εδώ θα μου επιτρέψετε να κάνω μια μικρή παρένθεση. Το θεωρώ θετικό ότι ο αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης τοποθετήθηκε στην ολομέλεια της Βουλής και μίλησε για την Πτολεμαΐδα 5, ότι θα παραμείνει ως λιγνιτική. Το θεωρώ επίσης πολύ θετικό, όπου ο Αλέξης ο Τσίπρας, ο πρώην Πρωθυπουργός, σε συνομιλία που είχαμε οι δυο μας όταν ήρθε στην Κοζάνη, σε προσωπική συνομιλία, συζητήσαμε για την Πτολεμαΐδα 5 και του έθεσα όλους αυτούς τους προβληματισμούς που έχουμε και τις προτάσεις μας, όπου μετά από μερικές ώρες τοποθετήθηκε στην Ποντιακή Στέγη και μίλησε και είπε αυτά που συζητήσαμε εμείς στο τραπέζι. Και τον άκουσε όλο το πανελλήνιο, το θεωρώ θετικό, θέλουμε σύμμαχους συνάδελφοι, πολιτικούς, πολίτες, εργαζόμενους, τους χρειαζόμαστε όλους.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι έχουμε μπροστά μας να αντιμετωπίσουμε μια συλλογική σύμβαση πολύ σημαντικό. Πολλοί με ρωτάνε θα υπογράψουμε; Εννοείται ότι θα υπογράψουμε, εννοείται ότι θα υπογράψουμε συλλογική σύμβαση. Και αν είμαστε ενωμένοι όλοι μαζί, όπως ήμασταν και την προηγούμενη φορά, θεωρώ ότι όχι μόνο θα την υπογράψουμε, θα είναι και πάρα πολύ καλή. Σαφέστατα θα πρέπει να δούμε να διασφαλίζουμε τις θέσεις εργασίας στη Βόρεια Ελλάδα, αλλά και στα νησιά μας, που έχουμε το θέμα με τη διασύνδεση με το καλώδιο και με την απολιγνιτοποίηση. Σαφέστατα θα πρέπει να κοιτάξουμε να ζητήσουμε αυξήσεις, με βάση την κερδοφορία της επιχείρησης. Βλέπουμε ότι η επιχείρηση βγαίνει και λέει ότι έχουμε κέρδη, πάμε καλά. Πάνω σε αυτή την κερδοφορία θα διεκδικήσουμε κι εμείς αυξήσεις, όπως διεκδικήσαμε και την προηγούμενη φορά συναδέλφισσες και συνάδελφοι, φίλες και φίλοι.

Και σαφέστατα θα πρέπει να δείξουμε την κατάλληλη προσοχή στα θέματα υγιεινής και ασφάλειας. Να σας θυμίσω ότι πριν μερικές μέρες ο Σπάρτακος έβγαλε ένα δελτίο τύπου, τύπου ΟΣΕ, που μιλούσε για υγιεινή και ασφάλεια, το οποίο συναδέλφισσες και συνάδελφοι έφτασε μέχρι και τη Βουλή και περιμένω να το απαντήσει ο Υπουργός Ενέργειας και η Υπουργός Εργασίας. Λίγο πριν κλείσω θέλω να πω στο φίλο μου τον Γεωργακόπουλο, φίλο τον θεωρώ, ότι εντάξει πραγματικά με στενοχωρεί όταν ακούω, κάποιος μου λένε για τον ΑΗΣ Μελίτης δεν έδωσε αγώνα ο Σπάρτακος. Εγώ όταν ήμουνα ακόμα στο τοπικό, εγώ ήξερα ότι ο Σπάρτακος κυνηγούσε τους Κινέζους στα χωράφια και στα ξενοδοχεία.

Ο Σπάρτακος ήταν εκεί που φώναζε. Και μην ξεχνάμε ότι εγώ μία εβδομάδα Πρόεδρος, δίπλα μου με τον Γραμματέα τον Σάκη τον Μάστορα, εγώ τοποθετήθηκα από την κεντρική πλατεία της Φλώρινας και μίλησα για το έγκλημα της απολιγνιτοποίησης, για το έγκλημα που κλείνει ο ΑΗΣ Μελίτης, μία εβδομάδα Πρόεδρος. Με στενοχωρεί όταν ακούω ότι ναι δεν κάνετε τίποτα. Και νομίζω ότι το να κάνουμε σε ένα καφενείο μία επιτροπή αγώνα ή στο βουνό, χωρίς να έχει μια νομική υπόσταση, δεν ξέρω κατά πόσο μπορεί να έχει βάση αυτό.

Εν πάση περιπτώσει, κλείνοντας φίλες και φίλοι, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, πολιτικοσυνδικαλιστικοί σύντροφοι, θέλω να κλείσω με μία φράση που διάβασα σε έναν αγαπημένο μου συγγραφέα και καθηγητή τον Δημήτρη τον Μπουραντά, όπου έλεγε: Υπάρχουν τρεις κατηγορίες άνθρωποι. Μία κατηγορία είναι αυτοί που κάνουν τα πράγματα να συμβούν, άλλη μία κατηγορία είναι αυτή που παρατηρούν τα πράγματα να συμβαίνουν. Και άλλη μία κατηγορία ανθρώπων είναι αυτοί που αναρωτιούνται το τι συνέβη. Με ποια κατηγορία ανθρώπων, ξέρουμε πολύ καλά που είμαστε και τι κάνουμε. Είμαστε σε αυτούς που θα κάνουν τα πράγματα να συμβούν, γιατί έχουμε και αυτογνωσία και θέληση να τα αλλάξουμε τα πράγματα.

Ευχαριστώ πολύ.

Παναγιώτα Σταθά: «Πάλη για φτηνό ρεύμα για όλους, για να μπορεί να είναι τα κοινωνικά αγαθά προσβάσιμα σε όλη την κοινωνία, για να έχουμε μία κοινωνία που λειτουργεί»

Παναγιώτα Σταθά - Ηλεκτρολόγος μηχανικός, Μέλος Συλλόγου Διπλωματούχων Μηχανικών Ομίλου ΔΕΗ/Ενέργειας και Δικτύων

Καλησπέρα σε όλους. Βρισκόμαστε σε μία περίοδο τρομερής αβεβαιότητας, δεν ξέρω αν το αισθάνεστε κι εσείς. Οι συνάδελφοί μας και όλοι αισθανόμαστε το βάρος μίας αλλαγής, ενός μετασχηματισμού από το δημόσιο στον ιδιωτικό τομέα και αυτό συνοδεύεται από μια τεράστια εργασιακή ανασφάλεια, από τρομερή πίεση, εντατικοποίηση και ρυθμούς που αλλάζουν χωρίς να σέβονται ούτε την ισορροπία της οικογενειακής και της επαγγελματικής ζωής, αλλά πολύ συχνά βιάζοντας ακόμα και κατά της αξιοπρέπειας των ίδιων των συναδέλφων, μέσα στο χώρο εργασίας.

Βιώνουμε στιγμές εργασιακού management, το οποίο επί της ουσίας παραπέμπει και ελπίζω να μην γίνει στην πράξη, σε αυτά που βίωσε κάποτε η France Telecom, μόνο που αυτό οδήγησε σε πολύ οδυνηρές καταστάσεις, από τις οποίες μάλλον μόνο ο ήλιος μας γλιτώνει για όποιον ξέρει την ιστορία. Ταυτόχρονα σε ένα περιβάλλον στο οποίο αρχίζουμε να αναρωτιόμαστε τι μέλλον παραδίδουμε στα παιδιά μας. Πολλές φορές σκεφτόμαστε καλά ζήσαμε με όλες τις δυσκολίες. Τα παιδιά μας πως θα ζήσουν και πού θα ζήσουν; Έχουμε την ευθύνη ως συνδικάτο, όχι μόνο να υπερασπιζόμαστε τα εργασιακά δικαιώματα όλων μας, όχι μόνο να πρεσβεύουμε αυτό το οποίο είναι η δικαιοσύνη στην εργασία και η ασφάλεια στην εργασία, αλλά να μπορούμε να αποδίδουμε στην κοινωνία, με τη δύναμη που οφείλει να έχει ένα συνδικάτο, τη δυνατότητα να αλλάξει και να παρέμβει στα πράγματα.

Το κάναμε; Μιλήσαμε στο συλλογικό συνειδητό όλο αυτό το χρονικό διάστημα; Ήμασταν εκεί να πάρουμε το βάρος που μας αντιστοιχούσε όταν η λαϊκή αντίδραση ήταν αυτή που ήταν για τα Τέμπη; Μιλήσαμε για τα 200 εργατικά ατυχήματα και τους εκατοντάδες τραυματίες της περασμένης χρονιάς και ότι αυτό συμβαίνει στους χώρους εργασίας και το πως έχει κασιχύσει η εργοδοτική αυθαιρεσία; Μπήκαμε στη διαδικασία να υπερασπιστούμε αυτό που είναι το κεκτημένο της κοινωνίας και να μπορέσουμε να δώσουμε ένα όραμα που θα είναι παραπάνω από αυτό που αντιστοιχεί στο συντεχνιασμό μας; Όχι. Υπερασπιστήκαμε όμως ακόμα και αυτό το συντεχνιασμό; Την υποχρέωσή μας απέναντι στην ίδια την κοινωνία για αυτό που αφορά την ενεργειακή μετάβαση και τον ενεργειακό μετασχηματισμό της χώρας;

Βιώσαμε την απολιγνιτοποίηση με ένα εξαιρετικά βάρβαρο τρόπο για όλους τους συναδέλφους μας πάνω στη Δυτική Μακεδονία και την Μεγαλόπολη. Και την ίδια ακριβώς ώρα έχουμε μπροστά μας, για την ίδια τη χώρα, μία ενεργειακή επισφάλεια που θα τη βρούμε με πολύ επώδυνο τρόπο. Επιτρέψτε μου, στο επιχειρηματικό κεφάλαιο και στις επιταγές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ήρθε να κάνει μία απολιγνιτοποίηση με έναν μη προγραμματισμένο τρόπο, αυξάνοντας δραματικά την εξάρτησή μας από το φυσικό αέριο. Τι σημαίνει αυτό τώρα που έχουμε πόλεμο; Έχουμε πόλεμο, δεν έχουν πόλεμο. Καλό είναι να μην καθόμαστε και αντιδρούμε, όπως οι Ευρωπαίοι το 1938, που πίστευαν ότι όλα θα είναι μακριά και μετά εμπλάκηκαν μέσα στη δίνη του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου. Πιστεύετε ειλικρινά ότι ο πόλεμος είναι μακριά; Πιστεύετε ότι δεν αφορά τα παιδιά μας, δεν αφορά εμάς τους ίδιους; Πιστεύετε ότι θα μπορούμε να πληρώνουμε το ηλεκτρικό ρεύμα μετά από ένα μήνα;

Ακόμα και εμείς, με αυτό το δήθεν προνομιακό τιμολόγιο που είναι πιο πάνω από όλους τους υπόλοιπους παρόχους. Αυτό ακούγεται εξαιρετικά ήσσοнос σημασίας μπροστά σε αυτά που βιώνουμε.

Πιστεύετε ότι θα έχουμε ακόμα και αυτή τη συλλογική σύμβαση εργασίας που θα έχουμε μετά από τρία χρόνια; Ας τα πάρουμε λίγο τα πράγματα με τη σειρά. Όταν η ΓΕΝΟΠ έρχεται και λέει ότι ήτανε μία μεγάλη νίκη το ότι καταφέραμε να έχουμε μια συλλογική σύμβαση εργασίας και για τις τρεις εταιρείες.

Ναι, με τη διαφορά ότι αυτή η συλλογική σύμβαση εργασίας εδραίωσε τους δύο ταχυτήτων εργαζομένων τουλάχιστον και σε ένα δεύτερο πλαίσιο απεμπόλησε βασικά εργασιακά δικαιώματα, που έκαναν την ΔΕΗ να είναι θελκτική για τους εργαζόμενους.

Ποια είναι η διαφορά; Πόσα χάσανε οι ... μόνιμοι υπάλληλοι από το ΚΚΠ; Τι έμεινε μόνο; Οι ασθένειες; Έμειναν μόνο οι δύο μέρες, όπως λέει ο κανονισμός αδειοδοτήσεων της άδειας συμπάρτασης; Και όχι οι τέσσερις που είχανε πριν; Έμεινε τι; Οι βάρδιες λίγο παραπάνω; Το εκτός έδρας λίγο παραπάνω; Τίποτα άλλο. Από τα εργασιακά δικαιώματα τα οποία αντιστοιχούσαν στον κανονισμό προσωπικού έτσι. Αυτό το οποίο εδραιώθηκε ήταν οι δύο ταχύτητες.

Και πόσες ταχύτητες έχουμε ακόμα; Έχουμε πάρα πολλούς εργαζόμενους οι οποίοι είναι ενοικιαζόμενοι μέσω εταιρειών, για να παίρνουν και οι εταιρείες το καπιτί τους. Το σχήμα οξύμωρο είναι ότι ο ΑΔΜΗΕ που είναι αμιγώς δημόσιο έχει 1.200 και πλέον συμβασιούχους με δελτίο παροχής υπηρεσιών, χωρίς εταιρείες και με ατομικές συμβάσεις. Διανοείστε το νούμερο; Είναι περισσότεροι από τους μόνιμους υπαλλήλους του ΑΔΜΗΕ. Διανοείστε για το τι σημαίνει για το συνδικάτο να αποστρέφει το βλέμμα και να θεωρεί ότι ο εργαζόμενος που είναι δίπλα του για χρόνια, με Ζετείς και Ζετείς συμβάσεις, επειδή πληρώνεται με δελτίο παροχής υπηρεσιών, δεν πληρώνεται σε καμία άλλη εταιρεία, εργάζεται μόνο στον ΑΔΜΗΕ, εργάζεται μόνο στη ΔΕΗ. Γιατί και οι σταθμοί παραγωγής με αυτόν τον τρόπο καλύπτουν τις ανάγκες τους. Το να απεμπολήσεις αυτόν τον αριθμό των εργαζομένων, τι σημαίνει για τη δύναμη του συνδικάτου; Έχει αλλάξει κάτι; Η δύναμη του συνδικάτου δεν είναι η συσπείρωση; Δεν είναι η ενότητα; Δεν είναι η αριθμητική υπεροχή; Εάν απεμπολείς, όπως προσπαθήθηκε να γίνει και στο Σύλλογο των Διπλωματούχων Μηχανικών και απεμπολείς όλους αυτούς τους εργαζόμενους και τους κάνεις εργαζόμενους δεύτερης κατηγορίας, να είναι στο συνδικάτο, στο σωματείο χωρίς το εκλέγειν και εκλέγεσθαι. Τι ακριβώς έχεις καταφέρει; Να απομειώσεις την δύναμή σου; Εθελουφλούμε; Δεν καταλαβαίνουμε που πάει το πράγμα; Έχουμε Ζετείς συμβάσεις, έχουμε εργαζόμενους ενοικιαζόμενους, έχουμε δελτίο παροχής υπηρεσιών.

Συνέχεια από την σελ. 39

Έχουμε θμηνήτες, έχουμε ό,τι να είναι. Πώς ακριβώς θα συστειρώσεις όλους αυτούς τους εργαζόμενους; Και να πούμε τα καλύτερα από όλα; Νομίζουμε ότι η πραγματικότητα που έχουμε σήμερα είναι αυτή και δεν θα αλλάξει και κάπως θα αναπαράξουμε και την ΕΣΣΕ η οποία υπήρχε. Ναι; Αυτό που έγινε με τους τομάρχες περιοχών και που έγινε στο ΔΕΔΔΗΕ, με περισσό θράσος, που ζητήθηκε από τους τομάρχες, διευθυντές περιοχών, τομάρχες λέω γιατί αυτής της στάθμης είναι, να πάνε και να απεμπολήσουν με μία ατομική σύμβαση, παίρνοντας ένα 100άρικο τα εργασιακά τους δικαιώματα, τούτέστιν το 50ήμερο, οι υπερωρίες, η υπερεργασία και την άδειά τους, που η θρασύτατη ατομική σύμβαση έγραφε ότι η εταιρεία παρέχει οικειοθελώς στον εργαζόμενο την άδειά του, εφόσον βέβαια αυτό, παρότι δεν υπάρχει νομοθετική πρόβλεψη, εφόσον αυτό εξυπηρετεί τις επιχειρησιακές της ανάγκες.

Αυτό θεωρείτε ότι αφορά μόνο τους προϊσταμένους; Με βάση την υπουργική απόφαση του 2022, εάν δεν κάνω λάθος, έχω τον αριθμό δεν το θυμάμαι απ' έξω τώρα, στέλεχος θεωρείται όποιος παίρνει τέσσερις φορές μεικτά το βασικό μισθό, τούτέστιν 3.500 μεικτά. Για σκεφθείτε λίγο ο καθένας από τη θέση του; Εφόσον έχει μια οποιαδήποτε θέση ευθύνης, ακόμα και αν είναι project manager. Εάν δεν έχει καμία θέση ευθύνης, τότε στέλεχος που σημαίνει ότι η εταιρεία έχει το δικαίωμα να του ζητήσει να απεμπολήσει με ατομική σύμβαση τα εργασιακά του δικαιώματα, έχει όποιος μπορεί να θεωρηθεί, όποιος έχει έξι φορές το βασικό μισθό. Για κάντε τον υπολογισμό, να δείτε πόσους συναδέλφους οι οποίοι έχουνε βάρδιες και το ένα και το άλλο μπορεί να τους αφορά.

Ποια είναι η πραγματικότητα των συλλογικών συμβάσεων, με βάση το σχεδιασμό της κυβέρνησης, αλλά και της συμφωνίας της ΓΣΕΕ με τη ΓΣΕΒΕΕ, με τον ΣΕΒ; Ο σχεδιασμός είναι ότι αν είσαι εργαζόμενος εντάξει, χωρίς κάποια άλλη δεξιότητα ή χωρίς κάποια άλλη θέση ευθύνης μπορεί να έχεις και συλλογική σύμβαση εργασίας, μπορεί να πληρώνεσαι και υπερωρίες, μπορεί να έχεις και άδεια. Για οτιδήποτε άλλο, εάν χρειάζεσαι κάτι το οποίο θα σου δώσει τη δυνατότητα να θρέψεις τα παιδιά σου και να τα σπουδάσεις, τότε θα είσαι στέλεχος και μπορείς να απεμπολήσεις μόνος σου τα εργασιακά δικαιώματα, για να υποκύψεις στον όποιον εκβιασμό που θα λεί «θες το καπιτίς σου;

Ξέχνα τη συλλογική σύμβαση, βγαίνεις έξω από αυτήν». Θα ισχύει για εσένα μόνο σε ό,τι αφορά τις ασθένειες. Αυτή είναι η πραγματικότητα του σχεδιασμού τους.

Θέλετε να εθελουφλούμε ή θέλετε να τα αντιμετωπίσουμε; Και πως το αντιμετωπίζουμε αυτό; Το αντιμετωπίζουμε έχοντας μία σύμπλευση με τη διοίκηση; Το αντιμετωπίζουμε έχοντας μία λογική συνενόησης η οποία μας φέρνει σε αυτό το πλαίσιο που είμαστε σήμερα; Το αντιμετωπίζουμε με το διαχωρισμό ή το αντιμετωπίζουμε με αλλαγή ρότας και την ενότητα;

Έχουμε μία επιδρομή στην εργασιακή μας αξιοπρέπεια. Έχουμε μία επιδρομή στη δυνατότά μας να ζούμε ελεύθεροι υπό συνθήκες ειρήνης, έχουμε μία κοινωνική αναταραχή στην οποία οφείλουμε να δείξουμε τις αντιστάσεις μας. Εάν λοιπόν δεν αλλάξουμε αυτή τη ρότα δεν θα μπορέσουμε να υπερασπιστούμε ούτε τους συμβασιούχους συναδέλφους μας, ούτε τους άλλους οι οποίοι είναι χωρίς σύμβαση, γιατί πρόσφατα προσλήφθηκαν στον ΑΔΜΗΕ και δεν έχουνε καμία πρόβλεψη σύμβασης για αυτούς, έχουνε μία κατάπτυστη που είναι χειρότερη από οποιαδήποτε σύμβαση των ιδιωτικών εταιρειών.

Ούτε θα υπερασπιστούμε και συναδέλφους οι οποίοι περιέργως προσλήφθηκαν όλων των κατηγοριών στη ΔΕΗ και σας έχω ενημερώσει για αυτό, με συμβάσεις οι οποίες μετά την υπογραφή της συλλογικής σύμβασης εργασίας είναι εκτός συλλογικής σύμβασης. Αυτό δεν είναι παρατυπία;

Αυτό δεν είναι μία πραγματικά απόλυτη παραβίαση και απόλυτη – πως να το πω – παραβίαση των συλλογικών συμβάσεων ναι, αλλά την ίδια ώρα απαξίωση του ίδιου του συνδικάτου και των συλλογικών συμβάσεων που υπογράφει; Αλλά πολύ περισσότερο η μη δυνατότά μας να υπερασπιζόμαστε τους συναδέλφους μας; Δεν θέλω να μακρηγορήσω. Θα τελειώσω λέγοντας μόνο ότι οι συνθήκες που ζούμε είναι κρίσιμες και είναι εκείνες οι οποίες θα ορίσουν όχι το μέλλον του καθενός ξεχωριστά και το πως στέκεται μέσα στην εργασία μόνο, αλλά τη δυνατότητα αυτής της κοινωνίας να μπορεί να υπάρχει, να μπορεί να υπάρχει με όρους που θα είναι όροι σύμπνοιας και θα είναι όροι οι οποίοι θα διασφαλίζουν ένα στοιχειώδη, αξιοπρεπή τρόπο διαβίωσης. Έχουμε μπροστά μας έναν πόλεμο, έχουμε μία συνολική αλλαγή.

Θα πρέπει να ανασκουμπωθούμε και να απαντήσουμε στα πραγματικά ερωτήματα, πέρα και έξω από τις επιταγές που μπορεί να θέτουν άλλοι για εμάς, είτε είναι η Αμερική, είτε είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση, πέρα και έξω από τις επιταγές που μπορεί να θέτει ο κάθε Μυτιληναίος ή η κάθε Ενεργειακός Κολοσσός, που καρπώνεται τα κέρδη από τις ίδιες τις στέπες μας, από τους μισθούς, από τους λογαριασμούς των καταναλωτών, για να μπορεί να μιλάει για το success story, που αυτό το success story δεν αντιστοιχεί όμως στις δικές μας ζωές. Πρέπει εμείς να σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων, για να διασφαλίσουμε τη δυνατότητα επιβίωσης, επιβίωσης στην παρούσα φάση. Ας αναλογιστεί ο καθένας λοιπόν τις ευθύνες του εδώ μέσα και ας μπορέσουμε συλλογικά να διεκδικήσουμε κάτι το οποίο θα μπορεί να επιφέρει ένα καλύτερο μέλλον και όχι την δυστοπία, η οποία αρχίζει και μας κυκλώνει. Εμείς με όποιον τρόπο μπορούμε, με την προσωπική στάση του καθενός και συλλογικά, μέσα στην Αγωνιστική Συσπείρωση και για αυτό το οποίο προσβέουμε, δεν μπορεί να μας καταλογίσει κανένας τίποτα.

Τίποτα για τον τρόπο με τον οποίο στεκόμαστε μέσα στην εταιρεία, τίποτα για τον τρόπο με τον οποίο δουλεύουμε και τίποτα για αυτό το οποίο θέλουμε να υπερασπιστούμε. Και αυτό το οποίο θέλουμε να υπερασπιστούμε είναι τα πραγματικά δικαιώματα, είναι αυτό το οποίο ορίζει την αξιοπρέπεία μας, είναι όχι ο διαχωρισμός του παλιού από το νέο εργαζόμενο, αλλά η ενότητά τους μέσα στο πλαίσιο των ίδιων συμφερόντων.

Όχι το να έχουμε μία λογική ότι όλους τους παλιούς θα τους πάρουμε να τους βυθίσουμε σε ένα καράβι έξω από την Πύλο, αλλά ότι μπορούμε όλοι μαζί να λειτουργήσουμε για τα συμφέροντα των εργαζομένων και όχι της διοίκησης και τα συμφέροντα της κοινωνίας. Και η κοινωνία αυτή τη στιγμή χρειάζεται ενότητα, πάλη ενάντια σε έναν πόλεμο που είναι εδώ και είμαστε εδώ και συμμετέχουμε σε αυτόν, με όλες τις πράξεις της κυβέρνησης. Πάλη για φτηνό ρεύμα για όλους, για να μπορεί να είναι τα κοινωνικά αγαθά προσβάσιμα σε όλη την κοινωνία, για να έχουμε μία κοινωνία που λειτουργεί.

Ευχαριστώ.

Βασίλης Καμουτσής: «Η οπαδική σκέψη που οδηγεί σε τυφλή υπακοή και κοινωνικό διχασμό, είναι ένας κίνδυνος και απαιτεί προσοχή»

Βασίλης Καμουτσής, Μέλος Δ.Σ. ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ-ΚΗΕ, Ε.Τ.Ε.

Συναδέλφωι καλημέρα σας, είναι η πρώτη φορά που είμαι σύνεδρος στην ΓΕΝΟΠ, προέρχομαι από την ΕΤΕ. Και θα ήθελα να σας καταθέσω την κομματική μου ταυτότητα, που λέει κάρτα συνέδρου και αυτό θα εκπροσωπήσω. Χαίρομαι που υπάρχουν άνθρωποι που υπερασπίζονται πολιτικούς φορείς, αλλά κυρίαρχο ζήτημα είναι η υπεράσπιση των εργαζομένων που είμαι και εγώ. Συναδέλφισσες και συναδέλφωι η ιστορία συχνά εκδικείται τις προβλέψεις των οραματιστών, μετατρέποντας χθεσινά σύμβολα της πρόοδου σε σημερινό εργαλείο κερδοσκοπίας. Ο Τόμας Έντισον, όπως είδαμε στο βιντεάκι χθες, προέβλεπε ότι κάποτε ο ηλεκτρισμός θα γινόταν τόσο προσιτός και κοινός, ώστε η χρήση των κεριών για φωτισμό θα αποτελούσε ένδειξη πολυτέλειας. Σήμερα, αν και ο Νίκολα Τέσλα κέρδισε τελικά τον πόλεμο των ρευμάτων, επιβάλλοντας την πατέντα του ως παγκόσμιο πρότυπο, η κοινωνική πραγματικότητα διέψευσε την αφρονιά. Ο ηλεκτρισμός από θεμελιώδες κοινωνικό αγαθό μεταλλάχθηκε σε ένα πανάκριβο χρηματιστηριακό είδος, ενώ η Tesla των δισεκατομμυρίων και οι σύγχρονες ενεργειακές στρατηγικές, μας επέστρεψαν βίαια στην εποχή των κεριών, τα οποία πλέον δεν μπορούν να τα αγοράσουν οι οικονομικά ασθενέστεροι, όχι μόνο οι πλούσιοι. Τονίζω ότι η τεχνολογική πρόοδος αντί να απελευθερώσει τον άνθρωπο, συχνά τον αιχμαλωτίζει από τους μηχανισμούς της αγοράς. Αυτή η θεσμική κατάλυση αντανακλάται έντονα και στην ενεργειακή μας στρατηγική, όπως συνέβη με το λιγνίτη. Είδαμε πολιτικές και στρατηγικές οργανώσεις, που κάποτε μας ξεσήκωναν ενάντια στην πυρηνική ενέργεια ή για την προστασία των περιοχών Natura.

Και βλέπουμε να εξαφανίζονται μυστηριωδώς μόλις το αφήγημα άλλαξε. Σήμερα αναρωτιέται κανείς τι απέγιναν όλοι αυτοί, ενώ οι φωνές στο συνδικάτο στην ΕΤΕ, στο Σπάρτακο και σε άλλα σωματεία, παραμένουν οι μόνοι σταθεροί υποστηρικτές της λογικής, ότι ο λιγνίτης μπορεί και πρέπει να λειτουργήσει ως γέφυρα. Μία γέφυρα που θα εξασφαλίσει την εθνική στρατηγική και την ενεργειακή ασφάλεια οδηγώντας σε μια μετάβαση δίκαιη και κοινωνικά υπεύθυνη, μακριά από τον κυνισμό των αγορών. Η διαπραγμάτευση άλλωστε είναι ένας διαρκής αγώνας και αυτό πρέπει να εμπεδωθεί σε όλα τα επίπεδα. Προσυπογράφω κάθε θέση που ακούστηκε και που θα ακουστεί για δράση, για ενότητα και συλλογική οργάνωση. Οφείλουμε να αναγνωρίσουμε ότι ο στόχος μας είναι ένας, να σηκώσουμε επιτέλους από την προκρούστεια κλίνη, όπως και ειπώθηκε.

Συναδέλφισσες και συναδέλφωι θα υπερασπίζομαι μέχρι θανάτου το δικαίωμα του καθενός να εκφράζει τη διαφωνία του, κανένας όμως δεν έχει το δικαίωμα να υποδεικνύει τι θα ειπωθεί και από ποιον. Θυμίζω πως όταν κάποιος από εμάς βάζαμε στις ανακοινώσεις μας το αίτημα για το 35ωρο και την 4ήμερη εργασία, χωρίς περιοχές μισθών, προοδευτικοί κομματικοί φορείς και οι εκπρόσωποι τους κοίταζαν και κοιτάζον τα νύχια τους αμήχανοι, μπροστά στην ανάγκη για πραγματική πρόοδο των εργαζομένων. Είναι κρίμα με στρεβλές αλήθειες να δημιουργούνται εντυπώσεις, να ξεχνούν την μητρότητα, το δημογραφικό, τα όρια συνταξιοδότησης και πολλά άλλα που μας αφορούν άμεσα, γιατί ασχολούνται διχαστικά και με την καμπούρα του γείτονα. Η οπαδική σκέψη που οδηγεί σε τυφλή υπακοή και κοινωνικό διχασμό δεν θεωρώ ότι είναι κάτι απλό, είναι ένας κίνδυνος και απαιτεί προσοχή.

Αντίθετα εκτιμώ ότι οι δεύτερες και οι τρίτες σκέψεις, οι προβληματισμοί και η ανησυχία δεν είναι αδυναμία, είναι δείγμα πολιτικής και κοινωνικής ωριμότητας, είναι ένδειξη προοδευτικού πνεύματος.

Κομβικό στοιχείο ορθής διεκδίκησης μέσα στην αίθουσα του Συνεδρίου θα πρέπει να παραμείνει η υγεία και η ασφάλεια στην εργασία. Είναι ένα ζήτημα που το ακούμε κάθε φορά, είναι γνωστό, που συχνά αναφέρεται, αλλά παράλληλα και προσπερνάται. Έχουμε όμως την σκληρή αλήθεια των αριθμών, που δείχνει ότι τα περισσότερα ατυχήματα συμβαίνουν προς το τέλος της βάρδιας, συνήθως μετά την έκτη ώρα εργασίας.

Η ασφάλεια λοιπόν απαιτεί νέες προσλήψεις και ανθρώπινα ωράρια, μακριά από την εξαντλητική υπερεργασία, με μισθούς που να ανταποκρίνονται στις πραγματικές, οικογενειακές ανάγκες. Αυτό καθιστά και το αίτημα για το 35ωρο και την 4ήμερη εργασία, όχι απλώς οικονομικό, αλλά ζήτημα επιβίωσης με την υποστήριξη επιστημονικών και οικονομικών φορέων, μετά από μελέτες που διεθνώς υιοθετούνται και εφαρμόζονται. Δεν θα αναφερθώ για τις εργολαβίες, γιατί είναι ένα θέμα ολόκληρου Συνεδρίου.

Δεν θα αναφερθώ στα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε ως Όμιλος στην εύρεση προσωπικού που ή δεν έρχονται καθόλου ή έρχονται και φεύγουν, γιατί κι αυτό είναι ένα θέμα, ένα κεφάλαιο που απαιτεί βαθιά συζήτηση και πρέπει να προβληματίσει και το συνδικάτο και τις ηγεσίες των Ομίλων, για να αντιμετωπιστεί. Αναζητούμε όμως ξανά εκείνη την φωνή των εργαζομένων, όπως την είχαμε με άποψη και έγκυρη ενημέρωση, όπως τότε που το σήμα του κεραυνού συμβόλιζε κάτι παραπάνω από μια εταιρεία, συμβόλιζε μια κοινή πορεία, ένα κοινό όραμα, με χαρούμενους, ικανοποιημένους εργαζόμενους, που σήμερα μοιάζει να έχει εξαφανιστεί. Υποστηρίζουμε καθετί θετικό και αντιστεκόμαστε σθεναρά σε οτιδήποτε δυσχεραίνει τις εργασιακές σχέσεις, χωρίς όμως να παραβλέπουμε το νομικό περιβάλλον και τις απώλειες κεκτημένων, όπως έχει αυτό διαμορφωθεί.

Όπως η Ομοσπονδία έχει δημιουργήσει ιστορικά τις βάσεις των διεκδικήσεων, έτσι και εμείς σήμερα έχουμε την ευθύνη να κρατήσουμε την ενότητα, να πάρουμε τη σκυτάλη, αλλά να διατηρήσουμε και την ιστορικότητα. Γιατί το φως δεν παράγεται από τους αλγόριθμους των αγορών, αλλά από το μόχθο και την ψυχή μας, πάνω από τις μηχανές και πάνω στα δίκτυα. Δεν διεκδικούμε απλά, διεκδικούμε το δικαίωμα να ορίζουμε το μέλλον μας. Στο τέλος τέλος η αξιοπιστία δεν κληρονομείται, ούτε χαρίζεται. Κρίνεται από το έργο μας. Θυμίζω όμως και τη ρήση που είσαι αυτό που πράττεις και όχι αυτό που λες πως θέλεις να πράξεις. Με όλο το σεβασμό θεωρώ ότι τα Συνεδριά μας πρέπει να ανταποκρίνονται στις ανάγκες των εργαζομένων με ό,τι αυτό συνεπάγεται.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

Χαράλαμπος Κωνσταντής: «Έχουμε τη δύναμη; Την έχουν και οι λαοί και οι εργάτες, αρκεί να το θέλουμε»

Χαράλαμπος Κωνσταντής, Α' Αντιπρόεδρος ΕΤΕ/Ομίλου ΔΕΗ

Δεν πιστεύω κανείς από εμάς εδώ που είμαστε στην αίθουσα να νομίζει ότι αυτό είναι Συνέδριο εργαζομένων. Κατά την άποψή μας και θα επιχειρηματολογήσω πάνω σε αυτό, είναι Συνέδριο της διοίκησης. Και θα σας πω κάτι συνάδελφοι, ψεκάστε, σκουπίστε, τελειώσατε. Έχουμε έρθει οι συνάδελφοι οι σύνεδροι με εκτός έδρας, πληρωμένοι από τη διοίκηση. Είδαμε τα οικονομικά του σωματείου, τα οικονομικά του είναι πολύ εντάξει. Υπάρχουν χρήματα και για αυτό υπάρχουν αυτά τα χρήματα, για αυτό δίνονται οι συνδρομές, για να γίνονται τέτοιου είδους Συνέδρια, Συνέδρια εργαζομένων, που θα παίρνονται αποφάσεις, θα υπάρχουν τριβές, με επιχειρηματολογία από την μία ένθεν κακείθεν και να πάμε, όπως λένε και οι της πλειοψηφίας, με ενότητα. Με ενότητα συνάδελφοι. Ποιος δεν θέλει την ενότητα; Εσείς θεωρείτε ότι εμείς δεν θέλουμε να πάμε όλοι μαζί και να διεκδικήσουμε; Έχετε αυτή την εντύπωση; Ειλικρινά πραγματικά, το πιστεύει κανείς αυτό για εμάς, για την Αγωνιστική Συνεργασία; Κάποτε δεν είχαμε αυτά τα φαντεζί ξενοδοχεία για να κάνουμε Συνέδρια και συγκεντρώσεις, ούτε καν αίθουσες συγκεντρώσεων δεν είχαμε. Μιλάγαμε πάνω στα βαρέλια με το λάδι, το θυμάστε οι παλιότεροι. Λίγο δεν μας ταρακουνάει αυτό το πράγμα; Και ειλικρινά, όταν μας λένε για εργατική αριστοκρατία, μας πειράζει; Δεν πρέπει να τα βλέπουμε αυτά; Είδαμε κάτι sports στην αρχή του Συνεδρίου, sports της διοίκησης, πέρα από το δικό μας, το οποίο ούτε λίγο, ούτε πολύ δεν υπήρξε συνάδελφοι, μιλήσαμε για τον Αριστοτέλη, τον Θαλή τον Μιλήσιο, όλους αυτούς που ξεκίνησε ο ηλεκτρισμός και όταν έφτασε η δουλειά στο λιγνίτη, μούγκα, τίποτα. Θέλουν να αλλάξουν δηλαδή την ιστορία. Μα συνάδελφοι, λέει μα ο λιγνίτης είναι επιβλαβές για το περιβάλλον και τα λοιπά. Συνάδελφοι για την ιστορία λέω, δεν πηγαίνουν ακόμα τα παιδιά στα λιγνιτικά εργοστάσια, στα ορυχεία που πηγαίνανε κάποτε εκδρομές για να δουν πως γινόταν η παραγωγή του ηλεκτρικού ρεύματος. Πώς οι άνθρωποι εκεί μέσα στην μουτζούρα και μέσα στην μαυρίλα, πώς οι τοπικές κοινωνίες πεθαίνουν πριν ακόμα φτάσουν τα εξήντα τους από καρκίνους. Πόσοι συνάδελφοί μας με το παίρνανε τη σύνταξη χανότανε. Ειλικρινά θλιβομαι όταν και εγώ δεν προέρχομαι από εκεί, αλλά έχω μια... έχω ευαισθητοποιηθεί πάνω σε αυτή την κατάσταση.

Δεν νοείται συνάδελφοι αυτό το πράγμα, ειλικρινά δεν είναι αυτό Συνέδριο εργαζομένων. Ενότητα, με ενότητα, ένα Συνέδριο που λέμε ότι θα πάμε να διεκδικήσουμε καινούργιες συλλογικές συμβάσεις. Εδώ δεν πρέπει να συζητήσουμε τι θα κάνουμε, πώς θα πάμε; Είπε ο Πρόεδρος, κατά τα άλλα φίλος μου, ότι αρχίζει και φθίνει ο δρόμος, ο δρόμος αρχίζει και φθίνει, με την έννοια ότι δεν μπορούμε να κερδίσουμε μόνο με τους δρόμους. Υπάρχουν διαπραγματεύσεις σκληρές και τα δικαστήρια. Εγώ θα μπω στη λογική των διαπραγματεύσεων. Να σας πω κάτι συνάδελφοι; Όταν μέσα είναι το Προεδρείο της ΓΕΝΟΠ και διαπραγματεύεται συλλογική σύμβαση και δεν νοιώθει η διοίκηση απ' έξω από την πόρτα, την ανάσα των εργαζομένων... λοιπόν και δεν νοιώθει την ανάσα των εργαζομένων, είναι δυνατόν να κάνει πίσω; Θα δώσει λίγο, θα πάρει λίγο και θα κάνουμε το επόμενο βήμα. Αλλά βλέπετε έχουμε και αυτή την κοινωνική συμμαχία, δηλαδή εργοδοσία, συνδικάτα και κυβέρνηση υπογράψαμε κι αυτό εργασιακή ειρήνη. Συνάδελφοι έχουμε πολέμους γύρω μας, φλέγεται η Μέση Ανατολή, για τα κέρδη και τους δρόμους ενέργειας, για τους ανταγωνισμούς των μεγάλων. Και από την άλλη εμείς λέμε κοινωνική συμμαχία.

Όχι συνάδελφοι έχουμε πόλεμο, αυτό λέω εγώ, έχουμε πόλεμο και εδώ. Και ο πόλεμος είναι ανάμεσα στους εργαζόμενους, στην εργοδοσία και στην κυβέρνηση που φέρνει αυτούς τους κατάπτυστους νόμους, 13ωρα, ελαστικές μορφές εργασίας και ούτω καθεξής. Πόλεμο έχουμε, κι όσο δεν το καταλαβαίνουμε, μέσα σε παρένθεση και κάνουμε πως δεν βλέπουμε, πως δεν ακούμε και λέμε ότι ναι μωρέ εντάξει ας καθίσω εγώ εκεί στον καναπέ μου, θα πάει ο Μπάμπης να διεκδικήσει, θα κλειστεί πίσω από ένα γραφείο, θα δει τον Μανουσάκη, τον Μάνο, τον Στάση που μας κάνανε εδώ αναλύσεις χρηματιστηριακές, εδώ μέσα, εδώ μέσα. Πόσο πολύ μας υποτιμούν σαν εργαζόμενους συνάδελφοι; Ειλικρινά. Εγώ νοιώθω απέχθεια, απέχθεια πραγματικά. Κάποια στιγμή πρέπει να αλλάξουμε βηματισμό συνάδελφοι, πρέπει να αλλάξουμε βηματισμό, γιατί εμείς το λέγαμε και σαν Αγωνιστική Συνεργασία και σαν ΠΑΜΕ, όλα αυτά τα χρόνια, τα χρόνια της κρίσης, πριν με το ασφαλιστικό, με το διαχωρισμό, το θυμάστε πολύ καλά, γίνονταν μάχες, μάχες. Και μάλιστα για να περάσει ο διαχωρισμός, ένα συγκεκριμένο Συνέδριο στο Imperial που ήτανε, αν θυμάμαι καλά, κάποια παράταξη είχε κάνει τέσσερα 2ωρα για να πει στον κόσμο να ψηφίσει για το διαχωρισμό, η ηγεσία της παράταξης.

Και αυτοί βγαίνουν τώρα και λένε ότι ναι, όχι όλα καλά. Πού είναι η ΓΣΕΕ συνάδελφοι; Εγώ δεν θα πω για αυτά που ακούγονται, αυτά ας τα βρούνε τα δικαστήρια, συνδικαλιστικά μιλάω. Πού είναι η ΓΣΕΕ όλα αυτά τα χρόνια; Αύριο είναι το Συνέδριο της ΓΣΕΕ και θα ψηφίσετε εδώ για εκπροσώπους στην ΓΣΕΕ. Θα ψηφίσετε για εκπρόσωπο στη ΓΣΕΕ. Θέλετε να αλλάξει αυτό το πράγμα; Θέλετε να σπάσει αυτό το απόστημα ή δεν θέλετε; Θέλετε τα παιδιά μας να έχουν αύριο μέλλον ή δεν θέλετε; Κάποια πράγματα πρέπει να τα βλέπουμε από τη σωστή τους οπτική γωνία, να ξεχωρίζουμε και να λέμε ότι από εδώ είμαστε εμείς που είμαστε εργαζόμενοι και από εκεί είναι η εργοδοσία, η κυβέρνηση, αυτοί που σκοτώνουν ανθρώπους για να κερδίσουν ένα δολάριο. Βλέπετε εδώ έχουμε καινούργιους καουμπόηδες, σερίφηδες, ισοπεδώνουν τα πάντα, μα τα πάντα και δεν κουνιέται φύλλο.

Και εμείς αντιμετωπίζουμε αυτούς ως φίλους. Και για να μην το ξεχάσω, να αναφέρουμε και λίγο... τι γίνεται με την Κύπρο; Γιατί κολλάω το ένα με το άλλο. Έχουμε πάει στο μόνιμο, στη μόνιμη διχοτόμηση. Λέει η κυβέρνηση διάφορα. Πού είναι τώρα; Οι Τούρκοι πήγαν F-16 εκεί στα κατεχόμενα. Αυτό δεν σας προβληματίζει; Τι νομίζετε ότι το Αιγαίο τι; Θα μας προστατέψει το NATO; Στο NATO είναι και η Τουρκία, έτσι βάζω ερωτηματικά, ρητορικές είναι για προβληματισμό περισσότερο. Για πάμε συνάδελφοι, κλείσανε τους λιγνίτες, μονάδα 5 στην Πτολεμαίδα, 1,5 δις στοίχισε, 1,5 δις από τη φορολογία του ελληνικού λαού, από λεφτά δικά μας, 1,5 δις. Και λέει κλειστή, κλειστή. Και δεν αντιδράμε, η τεράστια η Ομοσπονδία, η ΓΕΝΟΠ δεν αντιδράμε. Άκουσα ότι δεν ακολουθεί ο κόσμος. Συνάδελφοι όταν τον κόσμο από τα νιάτα του του μάθεις, όταν πρωτοέρχεται στην εργασία ότι πρέπει για να κερδίσει να διεκδικήσει, πρέπει να βγει μπροστά και δεν του λες ότι εσύ κάτσε μέσα και θα στο λύσω εγώ το πρόβλημα, δεν πρόκειται. Κάποτε κάποιιοι λέγανε, όταν όλα πουλιόνταν εντάξει μωρέ μην κάνεις απεργία, αλλά έλα στη συγκέντρωση, μπες μέσα στο λεωφορείο. Και έβλεπε η διοίκηση απεργία που 2%, 5%, 10%, ούτε 10, όταν γινότανε χαλασμός, όταν γινότανε χαλασμός.

Πάνε πια τα απεμπολήσαμε λιγνίτες, τα πάντα. Τώρα τι έχουμε; Τους νταβατζήδες, τους νταβατζήδες. Έγινε ο πόλεμος στην Ουκρανία και φυσικό αέριο, κουβαλάγαμε LNG με τα καράβια τους και όλως τυχαία κάποιοι εφοπλιστές είχανε έτοιμα τα τάνκερ για υγροποιημένο αέριο, έτοιμα τα είχανε, ξέρανε ότι θα γίνει ο πόλεμος, όπως τώρα γίνεται αντίστοιχα. Άρα λοιπόν συνάδελφοι για το κέρδος του κεφαλαίου, εμάς δεν μας υπολογίζουν. Έχουμε τη δύναμη; Την έχουν και οι λαοί και οι εργάτες, αρκεί να το θέλουμε. Συλλογικές συμβάσεις, άλφα, βήτα μισθολόγιο. Λέει δεν μπορούσαμε να κάνουμε τίποτα άλλο, ήταν ο νόμος Χατζηδάκη, ήτανε βέβαια και ο νόμος Γεωργιάδη, είναι και μετά το 13ωρο, είναι και ο νόμος Κεραμέως. Σε όλους αυτούς τους νόμους λοιπόν η πλειοψηφία έχει δώσει χείρα βοήθειας, έχει δώσει χείρα βοήθειας σε όλους αυτούς τους νόμους, έβαλε πλάτη συνάδελφοι, έβαλε πλάτη. Και ιδού το αποτέλεσμα.

Συνέχεια από την σελ. 42

Τι θέλουν νομίζετε; Θέλουν να πηγαίνουμε για δουλειά όποτε θέλουν αυτοί, θέλουν να φεύγουν όποτε θέλουν αυτοί, θέλουν να μας απολύουν όποτε θέλουν αυτοί και μιλάω για το κεφάλαιο και την εργοδοσία και κατά τα άλλα κοινωνική συμμαχία. Αυτή είναι η ιστορία. Εμείς λοιπόν τι θα κάνουμε; Θα βγούμε... από αυτό το τέλμα; Εγώ ξέρω, εγώ ξέρω σε τι ακροατήριο μιλάω, το γνωρίζω πολύ καλά. Ένας φίλος μου μεταλλειολόγος παλιός, καλή του ώρα, ξέρετε τι μου έλεγε; Βράχος, το ξέρω, ότι βράχος εδώ, βράχος εκεί. Αλλά μου λέει και ο βράχος σπάει, όταν χτυπήσεις εκεί που έχει τη ρωγμή, με το που θα χτυπήσεις δις τη ρωγμή θα ανοίξει. Εγώ πιστεύω ότι όλοι μας συνάδελφοι έχουμε ευαισθησίες, αλλά παρασυρόμαστε πολλές φορές από πράγματα.

Δεν νομίζω ότι υπάρχει συνάδελφος που να μην σκέφτεται για το μέλλον των παιδιών του. Και δεν είναι θέμα αν είναι ΚΚΕ, ΠΑΜΕ και δεν ξέρω εγώ τι. Το ζήτημα λέτε όλοι ενότητα. Ναι ενότητα όμως να προχωρήσουμε μπροστά, να διεκδικήσουμε. Και δεν γίνεται διεκδίκηση με αυτό τον τρόπο συνάδελφοι. Δεν γίνεται διεκδίκηση να μας πληρώνει η διοίκηση το Συνέδριό μας. Δεν γίνεται, πώς θα το κάνουμε δηλαδή; Πρέπει κάποια στιγμή να καταλάβουμε ότι εδώ μέσα είμαστε συνδικαλιστές, έχουμε ταχθεί και αυτός είναι ο ρόλος μας, να υπερασπιζόμαστε τα δικαιώματα των εργαζομένων με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, όχι να βάζουμε φρένο στις διεκδικήσεις. Και να είμαστε καθαροί απέναντί του. Να ... στα ίσια και δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα άλλο ρε φίλε, δεν μπορούσαμε να μην κλείσουν οι λιγνίτες, ναι αλλά δεν κάναμε τίποτα για να τους ανακόψουμε. Δεν μπορούσαμε να υπογράψουμε άλλη καλύτερη συλλογική σύμβαση, δεν μας δίνανε άλλα, ναι ξεκάθαρα όμως στους εργαζόμενους, να πάμε μπροστά, να προχωρήσουμε να διεκδικήσουμε; Όχι μωρέ αλλά είναι καλή η συλλογική σύμβαση.

Στον ΑΔΜΗΕ οι μισοί δεν έχουν πληρωθεί, δεν έχουν πάρει τίποτα, γιατί είναι το πλαφόν. Έχει αρθεί το πλαφόν; Άρα λοιπόν εμείς λέμε ότι να γίνονται ταξικά Συνέδρια, για αυτό μιλάμε για ταξικά συνδικάτα και έχουν τη σημασία τους. Και πρέπει κάποια στιγμή να μπορούμε να μιλάμε και να κοιταζόμαστε στα μάτια. Να κοιταζόμαστε στα μάτια γιατί συνάδελφοι δεν λύνεται το πρόβλημα με κάποια στιγμή που θα λύσεις το προσωπικό σου πρόβλημα, να σε κάνει εργοδηγό ή δεν ξέρω εγώ τι άλλο, αυτά τα μικρά μικρά. Και αυτά θα λύνονται, αλλά το να διεκδικούμε όμως είναι άλλο επίπεδο. Γιατί και οι νέοι αν μάθουν έτσι χαθήκαν. Δεν θα μείνει τίποτα, απολύτως τίποτα δεν θα μείνει, ειλικρινά. Φτάσαμε τώρα να είμαστε είκοσι άνθρωποι και να μιλάμε εδώ σε ένα Συνέδριο που... fast track, ψεκάστε, σκουπίστε, τελειώσατε. Λοιπόν εγώ αυτά είχα να πω και από την πλευρά μας θα είμαστε πάντα, μα πάντα και θα διεκδικούμε και θα διεκδικούμε για καλύτερες συλλογικές συμβάσεις, για τις καινούργιες συμβάσεις, επαναφορά δηλαδή να μην υπάρχει άλφα, βήτα μισθολόγιο.

Θα είμαστε κατά των πολέμων απ' όπου κι αν προέρχονται, ανεξάρτητα αν κάτι δημοσιογράφοι, παπαγάλοι κάθε ημέρα λένε ότι αν είσαι ενάντια στον πόλεμο είσαι με τους Ιρανούς ή με τους άλλους. Όχι συνάδελφοι, τα επιχειρήματα που βάζουν για τους πολέμους ούτε μια τρύπια δεκάρα δεν αξίζουν, γιατί την μία βρήκανε όπλα καταστροφής στο Ιράν, το ισοπεδώσανε, λοιπόν μετά με τη Λιβύη την ισοπεδώσανε, στη Συρία με το ISIS και τώρα είναι εταίροι τους. Αυτά να σκέφτεστε, αυτά να σκέφτεστε. Πώς λειτουργεί αυτό το σύστημα; Να σας προβληματίσει λίγο. Και εμείς δίνουμε γη και ύδωρ σε αυτούς τους συμμάχους, που αύριο – μεθαύριο θα έρθουν μέσα στα σπίτια μας. Συνάδελφοι εγώ τελείωσα, είχα γράψει να πω, αλλά πήρα το λόγο γιατί στο τέλος δεν θαμίλαγε και κανείς, για να πούμε δυο πράγματα, μπας και τονωθεί λίγο αυτό το... και να καταγραφεί και στα πρακτικά, για το τι Συνέδριο κάναμε και τα αποτελέσματα του Συνεδρίου να δούμε, γιατί τα μόνα αποτελέσματα θα είναι οι εκλογές.

Ευχαριστώ.

Κωνσταντίνος Μασούρας: «Το μετρήσιμο είναι η αποτελεσματικότητα. Όποιος είναι αποτελεσματικός θα πάει ψηλά και ο κόσμος ξέρει και το στηρίζει αυτό»

Κωνσταντίνος Μασούρας, Μέλος Δ.Σ. ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ-ΚΗΕ, π. Εκπρόσωπος των εργαζομένων, Μέλος του Δ.Σ. ΔΕΔΔΗΕ

Λοιπόν καλημέρα συνάδελφοι, βέβαια λίγοι είμαστε αλλά δεν πειράζει θα τα πούμε, θα τα ακούσουμε. Καλό είναι να ακούμε πράγματα, καλό είναι να ανταλλάσσουμε απόψεις. Λοιπόν να πω και εγώ τις δικές μου απόψεις. Χθες πραγματικά ήταν και οι τρεις Διευθύνοντες Σύμβουλοι, ο κάθε ένας μας είπε για τα έργα που έχουμε στο μέλλον να κάνουμε.

Εγώ θα περιοριστώ στον ΔΕΔΔΗΕ τώρα, γιατί για τη ΔΕΗ υπάρχουν πιο κατάλληλοι από εμένα να μιλήσουνε, για τον ΑΔΜΗΕ κάποιος μιλήσανε αλλά θα ήθελα να πω και για τον ΑΔΜΗΕ. Όσοι συνάδελφοι είναι από τον ΑΔΜΗΕ καλό είναι να πούνε ότι ναι ρε παιδιά έχουμε όλο μπλοκάκια. Και εμείς ζητάμε προσλήψεις τακτικού προσωπικού. Μην αποφεύγετε και πάτε την κριτική στον ΔΕΔΔΗΕ, όσοι είστε από τον ΑΔΜΗΕ στο ΔΕΔΔΗΕ και στη ΔΕΗ. Πείτε το και εσείς, να καταγραφεί ότι θέλετε σταθερές σχέσεις εργασίας. Το αποφεύγετε να το λέτε.

Λέτε να έχουμε μπλοκάκια, όλοι με μπλοκάκια, αλλά να το πείτε εσείς που εργάζεστε στο ΔΕΔΔΗΕ, δεν το λέτε. Ποιο είναι το πρόβλημα και δεν το λέτε; Εμείς στον ΔΕΔΔΗΕ θα τα πούμε τα στραβά τα δικά μας στο δικό μας Διευθύνων Σύμβουλο. Να πω τώρα για τον ΔΕΔΔΗΕ, για τον κύριο Μάνο. Πολύ έξυπνα, έχει εμπειρία τώρα, είναι αρκετά χρόνια στον ΔΕΔΔΗΕ, είπε αυτά που ήθελε να πει και απέκρυψε αυτά που πάλι θα έπρεπε να πει. Τι έπρεπε να πει για εμένα; Ναι το μέγεθος των έργων που έχουμε να κάνουμε, τα δίκτυα δηλαδή ΔΕΔΔΗΕ και ΑΔΜΗΕ, όπως ξέρετε είμαστε μονοπωλιακά, δεν έχουμε πελάτες, που επέμενε στη λέξη πελάτες, πελάτες έχει η ΔΕΗ μόνο. Τα δίκτυα είναι μονοπωλιακά και έχουμε χρήστες έτσι, δεν έχει επιλογή να πάει σε άλλο δίκτυο κανένας χρήστης ή καταναλωτής, όπως θλούμε το λέμε, το ίδιο πράγμα είναι. Επομένως το είπε και ο συνάδελφος προηγουμένως που σηκώθηκε και είπε, το είπε αλλά δεν... το πέρασε μόνο.

Λοιπόν ένα είναι αυτό και είναι και βαρύ το να μας λείει πελάτες, πελάτες, πελάτες. Όταν εμείς δουλεύουμε με ρυθμιζόμενο κέρδος, δεν μπορεί να πεις ότι είμαι πελάτης. Πελάτης είναι αυτό που έχεις να του δώσεις και κάτι παραπάνω. Η ΔΕΗ μπορεί να του δώσει και φυσικό αέριο, να του δώσει και άλλα πράγματα. Εμείς είμαστε δίκτυα. Ένα. Δεύτερον, το κομμάτι των προσλήψεων, είπε ότι κάναμε τις 1.700 προσλήψεις και θα κάνουμε κι άλλες, τρέχουν άλλες 750, συνάδελφοι που θα βγούνε προς την έξοδο. Πόσες προσλήψεις πρέπει να κάνουμε ακόμα; Ξέρουμε εμείς στον ΔΕΔΔΗΕ; Όχι. Προχθές που υπογράψανε τη νέα σύμβαση της εργολαβίας. Από εκεί θα καταλάβουμε πολλά. Τι περιγράφει μέσα; Τι δίνουν ακόμα στον εργολάβο; Λέω τώρα για εμάς που είμαστε συνδικαλιστές τώρα. Και τι πρέπει να ξέρουμε το επόμενο διάστημα και που πρέπει εκεί να πατήσουμε και να κάνουμε κριτική.

Για να ξέρουμε και τι κόσμο τελικά θα πάρουμε. Διοικητικό προσωπικό δεν έχουμε πάρει, εδώ από τη σειρά του 2017 και μετά, έχουμε στεγνώσει. Έχουμε πάρει, έχουμε πολλά παιδιά μέσω εργολάβου, που έχουνε θέσεις εργασίας, κύριες θέσεις εργασίας μέσα στην εταιρεία τη δική μας. Και δυστυχώς αυτά τα παιδιά, που είναι και κάποια από αυτά πολύ ικανά, θα βρουνε αύριο δουλειά κάπου αλλού. Και παίρνουν όλη αυτή τη γνώση που έχουν όλα αυτά τα χρόνια μαζί τους, δεν μένει κάτι. Αν δεν έχει σταθερή σχέση εργασίας κάποιος είναι πιο εύκολο να φύγει. Και ο ικανός θα ψάξει κάπου αλλού με καλύτερες απολαβές και εργασιακές σχέσεις. Είμαστε τώρα εμείς που είμαστε στον Όμιλο ΔΕΗ, συν τον ΑΔΜΗΕ θα πω έτσι, είμαστε αυτό που είχαμε παλιά, που λέγαμε brand; Είμαστε μία εταιρεία που θέλει ο κόσμος να έρθει σε εμάς; Εμείς στο ΔΕΔΔΗΕ δεν το βιώνουμε αυτό.

Η σειρά του 2017 που μπήκε ήταν εξαιρετική, με πολλά πτυχία οι νέοι συνάδελφοι αυτοί, είχαμε πολλά χρόνια να κάνει, μετά το μνημόνιο να γίνουμε προσλήψεις, ήταν η πρώτη σειρά, η πρώτη εταιρεία που έκανε διαγωνισμό και πήραμε νομίζω τον αφρό και καλά παιδιά και με πολύ καλά βιογραφικά. Αλλά σταδιακά φεύγανε. Δεν έπρεπε να ανησυχήσει αυτό, λίγο να ταρακουνήσει τη διοίκηση; Ρε παιδιά γιατί αυτοί; Για ποιο λόγο φεύγουν; Τι δεν κάνουμε καλά εμείς; Όταν τον έχεις κάποιον 3-4 χρόνια μέσα και έχει πάρει μια τεχνογνωσία, αυτή αύριο θα πάει σε εργολάβους, σε ανταγωνίστριες εταιρείες έξω. Είναι καλό για εμάς; Κάποτε η ΔΕΗ έπαιρνε ό,τι καλύτερο υπήρχε, από Πολυτεχνείο, από σχολές απλές, ό,τι καλύτερο υπήρχε το έπαιρνε. Τώρα γιατί δεν μπορούμε να το κάνουμε; Κάτι δεν πάει καλά.

Είναι μόνο το οικονομικό που είναι βασικό; Τι δεν πάει καλά; Θα σας πω και εγώ την άποψή μου. Καταρχάς τώρα πλέον μας έχουν καπελώσει οι νεοεισερχόμενοι στη δομή της ιεραρχίας, που είναι όλοι απ' έξω.

Και σου λείει ένας μηχανικός, ένας επιστήμονας, μέχρι που θα φτάσω εγώ; Αφού έρχονται όλοι απ' έξω, μια διοικητική πυραμίδα τεράστια, σου λείει δουλεύουμε για το φιλότιμο, μου λέμε. Έτσι; Επομένως, σου λείει, ποια θα είναι η εξέλιξή μου;

Να είναι σημαντικό κομμάτι, θα μιλάω τώρα για το ΔΕΔΔΗΕ, την εταιρεία που εργάζομαι έτσι, ο καθένας ξέρετε καλύτερα εσείς. Ποια θα είναι η εξέλιξή μου την επόμενη ημέρα; Άντε να γίνω τομεάρχης; Άντε να γίνω κλαδάρχης; Μετά; Πολύ δύσκολο να ανεβώ. Να ένα.

Εκεί που χτίζαμε στελέχη μέσα στην εταιρεία, που τα χτίζαμε, αυτούς που από την πρώτη γραμμή, που έχουν περάσει από την πρώτη γραμμή και μετά φτάνανε στις πάνω διοικητικές θέσεις, τώρα λείπουνε, μετρημένοι στα δάχτυλα είναι οι δικοί μας πλέον, δικοί μας εννοώ συνάδελφοι μέσα που βγήκαν μέσα από τον Όμιλο ΔΕΗ. Πολύ σοβαρό θέμα αυτό νομίζω, για εμάς, για την επόμενη ημέρα για την Ομοσπονδία. Ποιος ήταν ένας στόχος μεγάλος για εμάς; Ήταν οι δείκτες εξυπηρέτησης και ποιότητας. Το πέρασε ο κύριος Μάνος αυτό χθες αέρας. Τι γίνεται τα τελευταία 2,5 χρόνια στην εταιρεία; Όλοι, αν δεν έχεις γνωστό, δεν μπορείς να εξυπηρετηθείς στο ΔΕΔΔΗΕ.

Οι χρόνοι έχουνε γίνει, δυστυχώς δεν τα λέω εγώ, είναι στοιχεία του ΔΕΔΔΗΕ που τα έχω διαβάσει σε εφημερίδες που βγαίνουν στην αποδελτίωση έτσι, στοιχεία. Το '22 μέχρι το καλοκαίρι που ήμουνα και στο Διοικητικό Συμβούλιο και εκπροσωπούσα την εταιρεία, μια θέση που τη χάσαμε και δεν ξέρω πως μπορούμε να την πάρουμε στη ΔΕΗ και στο ΔΕΔΔΗΕ ξανά. Για να έχουμε μια εικόνα τι γίνεται μέσα στην εταιρεία, να ενημερωνόμαστε.

Συνέχεια από την σελ. 44

Το '22 για να κάνεις μια απλή παροχή, δηλαδή μελέτη – κατασκευή, λέει 23 μέρες. Το '24 γιατί το '25 δεν τα ξέρουμε, διπλασιάστηκε σε 48 για μια πιο σύνθετη παροχή, που θα έχει και έργο. Το '22, μισό λεπτό γιατί τα έχω και γραμμένα τώρα. Το '22 ήτανε 33 μέρες και έφτασε στις 102 το '24. Όμως οι managers που έρχονται εδώ πέρα και αυτή είναι η δουλειά τους, αυτό πρέπει να κάνουν, να κάνουν στη Γενική Συνέλευση των μετόχων και να πούνε εμείς φέραμε αυτά τα κέρδη. Ο ΔΕΔΔΗΕ το '22 είχε φέρει 5 εκατ. καθαρά κέρδη, που ήμουνα εγώ δηλαδή που... το '23 133. Το '24 102, 103 πάλι κέρδη, κερδοφορία. Δεν είναι πετυχημένος manager; Πώς κρίνεται ο πετυχημένος manager; Μόνο τα οικονομικά. Προσωπικό.

Για να δούμε τώρα το προσωπικό, γιατί όλοι ήρθαν και οι τρεις εδώ πέρα οι μανατζεραίοι και είπανε τα θέματα ασφάλειας στην κορυφή, πάνω τα βάζουμε. Και εμείς στον ΔΕΔΔΗΕ δυστυχώς, για δύο λόγους δυστυχώς. Γενικώς είχαμε και παλαιότερα, όταν ήταν κρατική η εταιρεία έτσι η ΔΕΗ, αλλά τότε εμείς οι ΔΕΗτζήδες, τότε ήμασταν ΔΕΗ, είχαμε πολλά ατυχήματα, αλλά είχαμε στα χέρια μας και πολλές δουλειές, είχαμε αρκετές κατασκευαστικές εργασίες, τις κρατούσαν οι μονάδες μας τις περιοχές. Και τι λέγαμε; Μία εταιρεία έτσι, που έχει, μισό λεπτάκι να έρθουν οι παλιοί συνάδελφο μέσα να μπουνε. Καλώς ήρθατε συνάδελφοι, χαιρόμαστε που σας βλέπουμε. Η κατασκευαστική αυτή εταιρεία πλέον δεν έχει προσωπικό να κατασκευάσει δίκτυα, είναι όλη η τεχνογνωσία πλέον στους εργολάβους. Όλοι μα όλοι, δηλαδή είμαστε έρμαιοι όλοι μας και εμείς οι παλαιότεροι θα φύγουμε, αλλά και οι νέοι συνάδελφοι που μπαίνουνε μέσα, στη διάθεση του εργολάβου.

Έχω καλό εργολάβο; Και πως ένας καινούργιος συνάδελφος τομέαρχης θα μπορεί να κοντράρει τον εργολάβο; Πώς; Όταν οι εργολάβοι, που είχαμε πολλούς εργολάβους και είχαμε και επιλογές να κάνουν και εκπτώσεις στα τιμολόγια, θέλουν να πληρώνονται τώρα και το έχουν επιβάλλει απολογιστικά. Και φεύγουνε όλοι οι προϋπολογισμοί στον αέρα. Ποιος μπορεί να το φρενάρει; Ο νέος, γιατί είχαμε πολλά χρόνια να πάρουμε προσωπικό. Έτσι; Και μιλάμε για νέο προσωπικό T1, T3... να μην πω με την ομάδα Β μόνο, γιατί τα παιδιά της ομάδας Β είναι τώρα πλέον, μηχανικούς θα πω, τεχνολόγους, απλό προσωπικό T4. Λοιπόν όχι, θέλω να πω τώρα αυτή τη στιγμή, τι μένει σε εμάς; Τη διεκπεραίωση κάνουμε τώρα σταδιακά μόνο; Νομίζω ότι αυτό είναι το επόμενο διάστημα που πρέπει να διεκδικήσουμε προσλήψεις σε όλες τις κατηγορίες και αντικείμενα να γυρίσουν πίσω και να δούμε πόσο κοστίζουν οι εργολάβοι τελικά; Έχουμε δει ποτέ, έχουμε μετρήσει ποτέ; Είναι μετρήσιμο αυτό; Πόσο κοστίζουν; Τι ποιότητα έργων παράγουν; Εμείς έχουμε επιβλέπων να ξέρουμε, έστω και δειγματοληπτικά, τι έργο παίρνω, παραλαμβάνω; Εφόσον δεν έχω κόσμο να τον ελέγξω.

Ο εργολάβος έχει τόσο φιλότιμο και δεν θα κοιτάξει το κέρδος του; Είναι τόσο φιλότιμος; Τι παραλαμβάνουμε; Τι πληρώνουμε; Και όλα αυτά τα λεφτά ξέρετε σε εμάς στα δίκτυα τα πληρώνουμε εμείς οι καταναλωτές, από εμάς έρχονται αυτά τα λεφτά, δηλαδή μας καίει αυτό. Λοιπόν άκουσα και χθες και σήμερα τους συναδέλφους.

Τέλος πάντων έγινε μια συζήτηση και λέω να μετά από τόσα χρόνια εμπειρίας στο συνδικάτο, δεν μπορώ να παρασύρομαι στο ιδεολογικό, μέσα σε αυτή την αίθουσα, μπορεί έξω με τον Σπύρο να πούμε και να τα συζητήσουμε στον καφέ και να πούμε ό,τι θέλουμε.

Δεν είναι σωστό. Σπύρο ό,τι θέλεις κάνεις και λες έτσι, για εμένα λέω για τον εαυτό μου λέω, κάνω την αυτοκριτική τη δική μου. Λοιπόν θα πω κάτι όμως. Εμείς σαν ΔΑΚΕ δεν είχαμε παράδοση ποτέ στο συντηνιακό και στο συνδικαλιστικό.

Και όταν μπήκα εγώ ήμασταν μια πολύ μικρή παράταξη. Τώρα όμως έχουμε γίνει μια πολύ μεγάλη παράταξη, που σημαίνει κάτι καλό κάνουμε, κάτι καλό έχει γίνει.

Λοιπόν θα πω καλούς αγώνες, καλή δύναμη και στην αποτελεσματικότητα κρίνονται άλλα, μπλα μπλα μπλα, το έχουμε ζήσει στο πετσί μας τα προηγούμενα χρόνια το μπλα μπλα και το θα θα και μας ανεβάζανε στα κεραμίδια και στις καμινάδες. Και αποτέλεσμα δεν είχαμε.

Όλα είναι μετρήσιμα πλέον και το μετρήσιμο είναι η αποτελεσματικότητα. Όποιος είναι αποτελεσματικός θα πάει ψηλά και ο κόσμος ξέρει και το στηρίζει αυτό.

Λοιπόν γεια σας και όσοι συνάδελφοι αποχωρήσουν καλή σύνταξη σε όλους.

Επίκαιρες Προκλήσεις και Άμεσοι Κίνδυνοι

Γράφει ο
Γιώργος Μπούκουρας
Μέλος Δ.Σ. ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ
Πρόεδρος Δ.Σ. ΠΑΣΥΠ-ΔΕΗ

Άλλο ένα συνέδριο της ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ ολοκληρώθηκε.

Το Δ.Σ. της, ανανεώθηκε και όπως σε κάθε εκλογική διαδικασία πραγματοποιήθηκε η καταγραφή των συνδικαλιστικών δυνάμεων.

Σε αυτό το άρθρο, δεν θα αναλυθούν αποτελέσματα, αλλά θα προβληθούν κάποιες σκέψεις που θα συνοδεύσουν τουλάχιστον τον γράφοντα, στη νέα αυτή θητεία.

Η συγκρότηση του Δ.Σ. της ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ σε σώμα, σηματοδοτεί ουσιαστικά και την έναρξη μιας θητείας κατά την οποία πρέπει να αντιμετωπισθούν από τα τεράστια ζητήματα της βίαιης απολιγνιτοποίησης και τις συνέπειές τους έως τα προβλήματα της καθημερινότητας τα οποία δυστυχώς δεν είναι λίγα. Από την ελαχιστοποίηση των εργατικών ατυχημάτων έως την υιοθέτηση της διαφάνειας ως αρχής σε κάθε διαδικασία που αφορά στους εργαζόμενους.

Παράλληλα, είναι αναγκαία, **εν' όψη υπογραφής νέας Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας, η προετοιμασία ενός διεκδικητικού πλαισίου**, προσαρμοσμένου στις εξελίξεις που αφορούν στον Όμιλο ΔΕΗ και τον ΑΔΜΗΕ, καθώς και τις μεταβολές γενικότερα του νομικού, οικονομικού και τεχνολογικού περιβάλλοντος, που να ανταποκρίνεται στις ανάγκες των εργαζομένων.

Αξιοποιώντας **κάθε** ευκαιρία που παρουσιάζεται, εξαντλώντας **κάθε** δυνατότητα, με τη δύναμη των χιλιάδων εργαζομένων, μπορούμε να αντισταθούμε στην αλαζονεία και την προχειρότητα, να καταγγείλουμε την αδυναμία και τους πειραματισμούς και να συμβάλουμε σ' ένα δικαιότερο και ασφαλέστερο αύριο για όλους μας.

Στην αλαζονεία νοοτροπιών και πολιτικών που ιεραρχούν τις ανάγκες των εργαζομένων πολύ χαμηλά (2 χρόνια χρειάστηκαν οι αρμόδιοι για να διευθετήσουν την αποζημίωση των ημερασθενειών, η χορήγηση δανείων στους εργαζόμενους της Ομάδας Β' ακόμα εκκρεμεί από τη ΔΕΗ).

Σε πειραματισμούς που κλονίζουν κάθε προοπτική ανάπτυξης των εργαζομένων (συνεχής μεταβολή των συστημάτων αξιολόγησης, πολιτικές ανάπτυξης και άλλα ευφυολογήματα, όπως η περιβόητη βαθμονόμηση, ενώ εκκρεμεί η διαδικασία μετατάξεων), γενικεύοντας την απογοήτευσή τους.

Και όλα αυτά παράλληλα με την επίμονη και συνεχή προσπάθεια ενίσχυσης του διαχωρισμού των εργαζομένων σε όσο το δυνατόν περισσότερα θέματα, απομάκρυνσης των εργαζομένων από τα κέντρα πληροφόρησης για τα θέματα που τους αφορούν, απομακρυνόμενοι συνεχώς από αρχές όπως η διαφάνεια και η αξιοκρατία.

Και για να συνοψίσω σχετικά με τους κινδύνους, ο μεγαλύτερος σχετικά με το Ανθρώπινο Δυναμικό, είναι η επικράτηση της αναποτελεσματικότητας, των πειραματισμών, της ΑΔΥΝΑΜΙΑΣ και της ΑΝΑΞΙΟΠΙΣΤΙΑΣ. Ο κίνδυνος, δηλαδή, να γίνουν τα παραπάνω κατεστημένη νοοτροπία στον Όμιλο ΔΕΗ.

Επιπρόσθετα, θα μπορούσε να επισημανθεί ο κίνδυνος ασύμμετρης ανάπτυξης των Ομίλου ΔΕΗ και ΑΔΜΗΕ και συνδικάτου!

Τα παραπάνω δεν αποτελούν αφηγήματα! Αποτελούν άξονες πάνω τους οποίους μπορούν να αναπτυχθούν προτάσεις ουσιαστικών οικονομικών και θεσμικών διεκδικήσεων, που να αξιοποιούν τις ευκαιρίες και να αντιμετωπίζουν τους κινδύνους.

Καταγράφονται οι παραπάνω σκέψεις, έτσι ώστε:

- A) Να γίνει σαφές ότι το συνδικάτο θα είναι παρόν σε κάθε περίπτωση,
- B) Να συμβάλουν στη διάψευση «σειρήνων» που διαδίδουν ότι δε θα υπογραφεί άλλη Συλλογική Σύμβαση Εργασίας.
- Γ) Να συσπειρωθούν οι εργαζόμενοι στο συνδικάτο, διεκδικώντας ό,τι τους αξίζει.

Καλή Δύναμη στο νέο Δ.Σ της ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ!

Αποτελεσματικούς Αγώνες!

«ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ: Η Δύναμη που Διαμόρφωσε τους Μισθούς και τα Δικαιώματα των Εργαζομένων»

Η ιστορία της ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την ιστορία των εργαζομένων της Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού και την ανάπτυξη του ενεργειακού τομέα της χώρας. Για δεκαετίες, η Ομοσπονδία αποτέλεσε τη βασική δύναμη διαπραγμάτευσης, προστασίας και εξέλιξης των εργασιακών δικαιωμάτων, διαμορφώνοντας ένα από τα πιο ισχυρά πλαίσια συλλογικών συμβάσεων στην Ελλάδα.

Από τις αρχές της λειτουργίας της μέχρι σήμερα, η ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ έχει υπογράψει δεκάδες Επιχειρησιακές Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας, οι οποίες καθόρισαν:

- ❖ Μισθούς και αυξήσεις
- ❖ Επίδομα και παροχές
- ❖ Ασφαλιστικά δικαιώματα
- ❖ Συνθήκες εργασίας
- ❖ Μέτρα υγιεινής και ασφάλειας
- ❖ Επαγγελματική εξέλιξη εργαζομένων

Χαρακτηριστικά παραδείγματα συλλογικών συμβάσεων που υπεγράφησαν μεταξύ ΓΕΝΟΠ και ΔΕΗ περιλαμβάνουν:

- ✓ Συλλογική Σύμβαση 2001-2002 με αυξήσεις έως 8,5% και νέες κοινωνικές παροχές
- ✓ Συλλογική Σύμβαση 2012 σε δύσκολη περίοδο οικονομικής κρίσης με στόχο τη διατήρηση θέσεων εργασίας
- ✓ Συλλογική Σύμβαση 2015-2018 με διασφάλιση μη απολύσεων και επιπλέον επιδόματα
- ✓ Συλλογική Σύμβαση 2021-2024 μεταξύ ΓΕΝΟΠ και διοίκησης ΔΕΗ με διατήρηση κερτημένων και νέες ρυθμίσεις
- ✓ Ειδικά η τελευταία τριετής σύμβαση (2021-2024) υπεγράφη μετά από πολύμηνες διαπραγματεύσεις και προέβλεπε διασφάλιση θέσεων εργασίας, θεσμικές βελτιώσεις και διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων, επιβεβαιώνοντας τον διαχρονικό ρόλο της ΓΕΝΟΠ ως βασικού διαπραγματευτή των εργαζομένων.

Συνολικά, από τη δεκαετία του 1970 έως σήμερα, η ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ έχει συμβάλει:

- Σε πάνω από 20 επιχειρησιακές συλλογικές συμβάσεις
- Σε δεκάδες συμπληρωματικές συμφωνίες και ρυθμίσεις
- Σε συμβάσεις θυγατρικών εταιρειών (ΔΕΔΔΗΕ, ΑΔΜΗΕ, λιγνιτικές μονάδες κ.λπ.)

Η σημασία αυτών των συμφωνιών δεν είναι μόνο οικονομική. Είναι κοινωνική και εθνική. Η ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ στάθηκε δίπλα στους εργαζόμενους σε περιόδους:

- Οικονομικής κρίσης
- Αναδιάρθρωσης της αγοράς ενέργειας
- Απολιγνιτοποίησης
- Ιδιωτικοποιήσεων
- Μετασχηματισμού της ενεργειακής αγοράς

Γράφει ο Αναστάσιος Παπαδόπουλος
υπ. Διδάκτωρ AI (Artificial Intelligence)
Πανεπιστημίου Πατρών
Πρόεδρος Συλλόγου Επιστημονικού
Προσωπικού (Σ.Ε.Π.) Δ.Ε.Η. – ΚΗΕ

Σε κάθε μία από αυτές τις κρίσιμες στιγμές, η ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ αποτέλεσε παράγοντα σταθερότητας, διασφαλίζοντας ότι οι εργαζόμενοι θα συνεχίσουν να αποτελούν τον βασικό πυλώνα της ενεργειακής ασφάλειας της χώρας.

Η πραγματικότητα είναι ότι πίσω από κάθε δικαίωμα, κάθε επίδομα και κάθε εργασιακή κατάκτηση των εργαζομένων της ΔΕΗ, βρίσκεται μια διαπραγμάτευση, ένας αγώνας και μια υπογραφή της ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ.

Γιατί η ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ δεν είναι απλώς μια συνδικαλιστική οργάνωση.

- ☐ Είναι η ιστορία των εργαζομένων της ΔΕΗ.
- ☐ Είναι η δύναμη που διαμόρφωσε το παρόν.
- ☐ Και αποτελεί εγγύηση για το μέλλον

Η ΔΕΗ μέσα από τα μάτια μιας νεοπροσλαμβανόμενης

«Με το παρόν καταγράφονται ορισμένες σκέψεις μιας νεοπροσλαμβανόμενης σε μία από τις πιο δυναμικές και στρατηγικά σημαντικές επιχειρήσεις στην Ελλάδα, τον Όμιλο ΔΕΗ.»

Στόχος μου ήταν να αναλάβω μία θέση εργασίας που θα ανταποκρίνεται στις προσδοκίες μου, θα μου δίνει τη δυνατότητα να αξιοποιήσω τις μέχρι τώρα γνώσεις και εμπειρία μου και θα μου προσφέρει ευκαιρίες για προσωπική και επαγγελματική εξέλιξη. Έτσι, η απόφασή μου να ενταχθώ στην ομάδα της ΔΕΗ βασίστηκε σε μία σειρά από βασικές παραμέτρους που θεωρώ κρίσιμες για το μέλλον μου.

Προσφέρει οικονομική σταθερότητα και ασφάλεια στους εργαζόμενους της λόγω της συνεχούς ανάπτυξής της και της στρατηγικής σημασίας της τόσο στην ελληνική όσο και στην ευρωπαϊκή οικονομία. Στις μέρες μας, χιλιάδες νέοι αναζητούν εργασία σε ένα ασφαλές περιβάλλον σαν αυτό, για μακροχρόνια συνεργασία, καθώς καλούνται να ανταποκρίνονται σε ολοένα και πιο αυξημένες οικονομικές απαιτήσεις, ειδικά σε μεγάλες πόλεις και προσπαθούν να κάνουν τα πρώτα τους βήματα και να δημιουργήσουν μία ανεξάρτητη ζωή.

Άλλη μία βασική και ταυτόχρονα ελκυστική παράμετρος που συνέβαλε στην επιλογή μου αφορά στο γεγονός ότι η ΔΕΗ «επενδύει» πραγματικά στους εργαζόμενους της, δίνοντας ευκαιρίες επαγγελματικής ανέλιξης. Η εταιρία φροντίζει για τη συνεχή εκπαίδευση των εργαζόμενων της και την ενίσχυση του δυναμικού της και αισθάνομαι ότι η επαγγελματική μου πορεία στον Όμιλο ΔΕΗ θα είναι γεμάτη προκλήσεις και δημιουργικές ευκαιρίες.

Επιπλέον, η ΔΕΗ εξασφαλίζει στους εργαζόμενους της παροχές εκτός μισθού, οι οποίες συνιστούν σημαντικό παράγοντα στην επιλογή εργοδότη. Οι επιπλέον παροχές (ιατροφαρμακευτική κάλυψη, οικονομικές ενισχύσεις, κάλυψη εκπαιδευτικών αναγκών, δανειοδοτήσεις, κάρτες σίτισης, ειδικές άδειες, προγράμματα για τα παιδιά κ.α) είναι κρίσιμες για την καλύτερη ισορροπία εργασίας-ζωής και συμβάλουν στην ικανοποίηση των αναγκών των εργαζόμενων, εξασφαλίζοντας οικονομική ασφάλεια.

Ωστόσο, δεν παύω να αναγνωρίζω ότι, όπως κάθε οργανισμός έτσι και η ΔΕΗ αντιμετωπίζει προκλήσεις που μπορούν να βελτιωθούν.

Ένα θέμα που με απασχόλησε πρόσφατα κατά την ένταξή μου στη ΔΕΗ, ήταν τα κριτήρια επιλογής των υποψηφίων. Ειδικότερα, αν και οι θέσεις απαιτούν ορισμένα χαρακτηριστικά υποψηφίων, δεξιότητες, εμπειρία και βαθμίδα εκπαίδευσης (πχ. πτυχίο, μεταπτυχιακό), εντούτοις η πρόσληψη και η οικονομική προσφορά εξαρτώνται από τη βαρύτητα της θέσης που προκηρύχθηκε. Συνεπώς ο υποψήφιος που έχει αντικειμενικά τα προσόντα για τη θέση – ή και περισσότερα – προσλαμβάνεται με μισθό ισοδύναμο της βαρύτητας της θέσεως, όπως αυτή κρίνεται εκάστοτε από την εταιρία. Ο υποψήφιος δεν γνωρίζει εκ των προτέρων τη βαρύτητα της θέσης για την οποία υποβάλει την αίτησή του, γεγονός που δημιουργεί ανασφάλεια για τη μετέπειτα οικονομική προσφορά και τυχόν διαπραγμάτευση με τον εργοδότη. Η μέθοδος αξιολόγησης της θέσης εργασίας και όχι του κατόχου της, ούτε της απόδοσης ή της προθυμίας του κατόχου της, δεν προάγει ένα αξιοκρατικό και δίκαιο σύστημα ένταξης στον οργανισμό.

Σε κάθε περίπτωση το κατά πόσο συμβάλει μία θέση εργασίας στον οργανισμό είναι μέγεθος μη μετρήσιμο, υποκειμενικό και ενδεικτικό.

Επιπλέον πρέπει να συνυπολογίζονται οι τυχόν επιθυμίες ή απαιτήσεις των δυνητικών υποψηφίων ώστε να δημιουργηθεί ένα πρόσφορο έδαφος για υγιή διαπραγμάτευση και επιτυχημένη συνεργασία. Θα ήταν δόκιμο να δοθεί εξίσου μεγάλη βαρύτητα και στα προσόντα του εκάστοτε υποψηφίου δεδομένου ότι η εταιρία επενδύει μακροπρόθεσμα σε αυτόν και για να μη δημιουργείται η εντύπωση σε νέους συναδέλφους ότι δεν αναγνωρίζονται τα τυπικά προσόντα ή δεν συντελούν στην επίτευξη συνεργασίας με αμοιβή αντίστοιχη των δεξιοτήτων και των προσδοκιών τους. Ως εργαζόμενη γυναίκα στην εταιρία, έχω ενημερωθεί και ασπάζομαι πλήρως την ισχύουσα πολιτική ανθρωπίνων δικαιωμάτων της εταιρίας, την απαγόρευση διακρίσεων και την ευαισθητοποίηση των υπαλλήλων και των εργαζόμενων σε αυτό το θέμα. Στο πλαίσιο αυτό, έχει μεγάλη σημασία η ενίσχυση των πολιτικών ισότητας, ώστε να διασφαλίζεται ότι οι γυναίκες έχουν τις ίδιες ευκαιρίες ανέλιξης με τους άντρες, λαμβάνουν την ίδια οικονομική ενίσχυση και υποστήριξη (πχ. ίδια επιδόματα εφόσον τα δικαιούνται και οι δύο) και αναγνωρίζεται πλήρως η συνεισφορά τους στον οργανισμό.

Στις μέρες μας, η αύξηση του πληθωρισμού και οι αυξημένες οικονομικές υποχρεώσεις έχουν προκαλέσει μεγάλη δυσφορία και η αποταμίευση γίνεται όλο και πιο δύσκολη. Οι περισσότεροι νέοι αναγκάζονται να αναζητήσουν επιπλέον πηγές εισοδήματος ή βασίζονται στην οικογένειά τους για να καλύψουν τις ανάγκες τους. Η αύξηση των αποδοχών και η παροχή αποταμιευτικών προγραμμάτων ή συνταξιοδοτικών συστημάτων θα αποτελούσε μία ενδιαφέρουσα λύση για όσους νέους συναδέλφους ανησυχούν και σκέφτονται τη μακροπρόθεσμη οικονομική τους ευημερία. Οι περισσότεροι νέοι, ειδικά μετά την πανδημία COVID, αναζητούν ευελιξία στην εργασία τους, δηλαδή υβριδικό μοντέλο εργασίας και ευέλικτο ωράριο, με σκοπό να βρουν καλύτερη ισορροπία μεταξύ επαγγελματικής και προσωπικής ζωής, να εξοικονομήσουν χρόνο και να αυξήσουν τα επίπεδα παραγωγικότητάς τους.

Συνέχεια από την σελ. 48

Η υιοθέτηση υβριδικού μοντέλου εργασίας, δηλαδή ο συνδυασμός τηλεργασίας και εργασίας στο γραφείο, επιτρέπει στους εργαζόμενους να επωφεληθούν από τα πλεονεκτήματα και των δύο μορφών εργασίας.

Η ΔΕΗ έχει ξεκινήσει την εφαρμογή της τηλεργασίας υβριδικά σε ορισμένες Διευθύνσεις και θα ήταν σημαντικό, προσαρμοζόμενη στις σύγχρονες ανάγκες των εργαζόμενων και στις βέλτιστες πρακτικές της αγοράς, να ενισχύσει τον θεσμό της τηλεργασίας (υβριδικό μοντέλο) οριζοντίως σε όλον τον οργανισμό, με σχετικές πολιτικές και μέτρα τήρησης. Εξάλλου η εταιρία παρέχει στους εργαζόμενους τον απαραίτητο εξοπλισμό για απομακρυσμένη εργασία (πχ. φορητοί υπολογιστές, εταιρικά τηλέφωνα), γεγονός που συμβάλει στην ομαλή, εύκολη και ταχύτερη εφαρμογή του θεσμού. Στην υλοποίηση του παραπάνω μοντέλου συνυπολογίζεται η εξοικείωση των νέων συναδέλφων με τα συστήματα της εταιρίας, των πλατφορμών και του διαδικτύου, η συνεχής εκπαίδευση των παλαιότερων συναδέλφων και διαρκής ενημέρωση για τον χειρισμό του εξοπλισμού και των νέων εφαρμογών καθώς και οι στρατηγικές της επιχείρησης για την ψηφιοποίηση, την ελάττωση της χρήσης του εκτυπωτή για περιβαλλοντικούς σκοπούς και την εκτέλεση των περισσότερων ενεργειών αποκλειστικά ηλεκτρονικά (πχ. συσκέψεις μέσω TEAMS, ηλεκτρονικές υπογραφές κλπ).

Τέλος, σημαντικό για μία μακροχρόνια συνεργασία με νέους συναδέλφους που θα αποδίδουν τα μέγιστα είναι η υιοθέτηση συστήματος αναγνώρισης επίδοσης και επιβράβευσης (πχ. bonus) από την πρώτη κιόλας ημέρα στην επιχείρηση. Με αυτόν τον τρόπο οι νέοι συνάδελφοι ενθαρρύνονται να συμμετέχουν σε ολοένα και περισσότερα project, αναλαμβάνουν ευκολότερα πρωτοβουλίες και τολμούν να προτείνουν νέες ιδέες προσαρμοζόμενες στο όραμα της εταιρίας, ενώ ταυτόχρονα καλλιεργείται ο υγιής ανταγωνισμός και ενισχύεται η δημιουργικότητα, η συνέπεια, η αφοσίωση και η στοχοθεσία. Επιπλέον, σταδιακά, η ολοένα και μεγαλύτερη συμμετοχή των νέων συναδέλφων στα projects, η προθυμία και ο ζήλος που θα επιδεικνύουν, θα συμβάλλουν αισθητά στη μείωση του φαινόμενου έλλειψης εμπιστοσύνης ή αντίστασης στις αλλαγές από τους παλαιότερους συναδέλφους και στο να καλλιεργηθεί σχέση αμοιβαίας εμπιστοσύνης και αλληλο-υποστήριξης.

Συνοψίζοντας τα παραπάνω, η ΔΕΗ είναι από τους καλύτερους εργοδότες στην αγορά εργασίας και φροντίζει για τις καλύτερες δυνατές συνθήκες εργασίας θέτοντας στο επίκεντρο τον εργαζόμενο και τις ανάγκες του. Ωστόσο, μία επιτυχημένη συνεργασία χρειάζεται και την ατομική προσπάθεια του κάθε εργαζόμενου και τις προτάσεις του για βελτιωτικές ενέργειες χτίζοντας μία αμοιβαία σχέση με την εταιρία και προσβλέποντας σε ένα καλύτερο, πιο ισχυρό και βιώσιμο αύριο.

Μ.Α.

- Αναζητούμε άτομα που μπορούν να προσαρμοστούν γρήγορα στις αλλαγές στον χώρο εργασίας...!

Σύγκρουση μεταξύ Επιχειρήσεων Ηλεκτρικής Ενέργειας και Επιπτώσεις της

Γράφει ο
Θεοδόσιος Απ. Κάτσενος
Α΄ Αντιπρόεδρος
ΣΕΠ/ΔΕΗ-ΚΗΕ

Η σύγκρουση έχει ανησυχητικές άμεσες και μακροπρόθεσμες οικονομικές συνέπειες. (Journal of the European Union, 2022).

Οι επιπτώσεις της σύγκρουσης για τις επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στον τομέα της ενέργειας (σημαντικοί καθαροί εξαγωγείς πετρελαίου και φυσικού αερίου), τόσο στις χώρες που εμπλέκονται στη σύγκρουση όσο και παγκοσμίως) είναι μεγάλες.

Χιλιάδες εργαζόμενοι χάνουν τη δουλειά τους. Οι αυξήσεις των τιμών της ενέργειας που προκαλούνται από τη σύγκρουση έχουν αντίκτυπο στην αλυσίδα εφοδιασμού και δημιουργούν κλίμα αβεβαιότητας και ανασφάλειας, οδηγώντας τις οικονομίες σε ανισορροπία. (Economic Chamber of Greece, 2022) & (Vergourou, 2023).

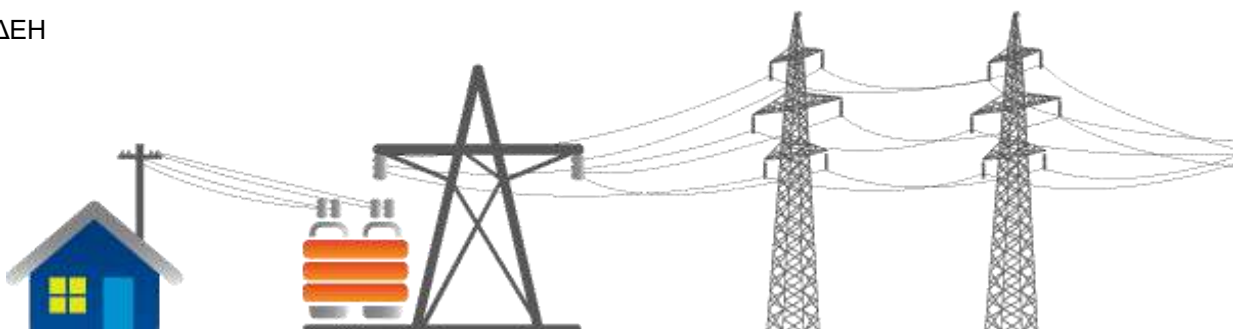
Η Ευρώπη, αλλά και ολόκληρος ο πλανήτης, βιώνουν τις μεγαλύτερες συνέπειες, καθώς η ενεργειακή εξάρτησή της από τις αντιμαχόμενες χώρες είναι ιδιαίτερα σημαντική. Οι εταιρείες ενέργειας των χωρών αναγκάζονται να προβούν σε μια άνευ προηγουμένου αύξηση των τιμών ηλεκτρικής ενέργειας και φυσικού αερίου, με αποτέλεσμα την απώλεια εισοδήματος για τους πολίτες και τις επιχειρήσεις. Το εμπορικό ισοζύγιο των χωρών κινδυνεύει και δημιουργούνται πληθωριστικές πιέσεις. Υπάρχουν επίσης βασικοί δημοσιονομικοί κίνδυνοι για την οικονομία, όσον αφορά τα φορολογικά έσοδα και τις δημόσιες δαπάνες. Οι αυξημένες τιμές ενέργειας των χωρών επηρεάζουν το κόστος παραγωγής όλων των προϊόντων και υπηρεσιών. Τα κράτη με τις παρεμβάσεις τους καλύπτουν ένα μικρό μέρος του βάρους. (Economic Chamber of Greece, 2022) & (Hellenic Energy, 2022).

Οι επιπτώσεις της σύγκρουσης για τις εταιρείες ενέργειας είναι:

1. Το εμπορικό έλλειμμα επηρεάζει την παραγωγή και την απασχόληση και διαταράσσει τη διαθεσιμότητα ενεργειακών πόρων.
2. Γεωπολιτικοί παράγοντες και ανησυχίες ενδέχεται να επηρεάσουν τον ενεργειακό εφοδιασμό.
3. Η διακοπή της παροχής Φυσικού Αερίου θα έχει σημαντικό αντίκτυπο στην ικανότητα κάλυψης των εγχώριων ενεργειακών αναγκών βραχυπρόθεσμα.
4. Τέλος, οι εταιρείες ενέργειας με υψηλές τιμές ενέργειας θα δημιουργήσουν πρόβλημα στο επίπεδο δραστηριότητας, κερδοφορίας και επενδύσεων σε άλλους τομείς (ναυτιλία, παραγωγή μεταλλικών προϊόντων, αγροτικός τομέας) που θα επηρεαστούν από το έμμεσο ενεργειακό κόστος. (Economic Chamber of Greece, 2022).

Θεοδόσιος Κάτσενος / ΔΕΗ

Τεχνικές και διαδικασίες επίλυσης της εργασιακής σύγκρουσης

Δέσποινα Κακαρίκα
Ψυχολόγος
ΔΕΗ/ΔΥΕργ/Μ.Ο.Ψ.Υ./Γρ. Θεσσαλονίκης

Η επιλογή της κατάλληλης τεχνικής εξαρτάται από την προέλευση και τη φύση της κάθε σύγκρουσης. Ανάλογα δηλαδή με τις συνθήκες που δημιουργούνται, οι συγκρούσεις είναι προτιμότερο να αποφεύγονται, να καταστέλλονται ή να αντιμετωπίζονται μ' ένα δημιουργικό τρόπο, μέσα από τη συνεργασία και την ομαδική εργασία των εμπλεκομένων με στόχο τη μείωση των δυσλειτουργιών και την ενίσχυση των θετικών επιδράσεων της σύγκρουσης, ώστε να ενισχυθεί η μάθηση και η δημιουργικότητα του προσωπικού (Barney & Griffin, 1992).

Η διαχείριση συγκρούσεων στηρίζεται σε δύο βασικές διαστάσεις:

- α) το ατομικό ενδιαφέρον (δηλ. ικανοποίηση προσωπικών στόχων) και
- β) το ενδιαφέρον για τους άλλους (δηλ. προσπάθεια κάλυψης στόχων που του έχουν τεθεί από άλλα άτομα με τα οποία συνεργάζεται)

Ο συνδυασμός αυτός οδηγεί στις ακόλουθες τεχνικές διαχείρισης (Γαπαδοπούλου, 2012):

1.- Η ενσωμάτωση στόχων ή επίλυση προβλήματος ή συνεργασία που χαρακτηρίζεται από :

Ανοικτή επικοινωνία,

- **Συνεχή ροή** πληροφοριών και
- Εξέταση των διαφωνιών - διαφορών των δύο μερών για να βρεθεί μια **κοινά αποδεκτή λύση**

Αυτή προάγει τη δημιουργικότητα, την καινοτομία και απομακρύνει τα εμπόδια με σκοπό τη μεγαλύτερη απόδοση των εργαζομένων μέσα από αμοιβαία εμπιστοσύνη, κατανόηση κι ωριμότητα.

2.- Η παραχώρηση ή εξομάλυνση/προσαρμογή ώστε να υπάρχει :

Μείωση της έντασης των διαφωνιών και

- **Εύρεση κοινών σημείων** με σκοπό την ικανοποίηση των ενδιαφερόντων του άλλου μέρους

Με τον τρόπο αυτό η κάθε ομάδα ενδιαφέρεται και ανησυχεί για τα συμφέροντα της άλλης ομάδας, ώστε να επέλθει ειρηνική διευθέτηση και αρμονική συνύπαρξη (Μαυραντζά, 2011).

3.- Η επιβολή ή χρήση της εξουσίας που χαρακτηρίζεται από :

- **Υψηλό** ενδιαφέρον για **ατομικούς στόχους** και
- **Χαμηλό** ενδιαφέρον για τους **στόχους τρίτων**

Συνέχεια από την σελ. 49

Δηλαδή, ο ισχυρότερος τείνει να επιβάλει τον τρόπο επίλυσης για να ικανοποιήσει τα συμφέροντα του αδιαφορώντας για οποιαδήποτε συνεργασία (Σαΐτης, 2002). Χρησιμοποιείται όταν κάποιος διαθέτει εξουσία προκειμένου να επιβληθεί στον πιο αδύναμο ή στον κατώτερο στην ιεραρχία

4.- Η **αποφυγή** που χαρακτηρίζεται από **χαμηλό ενδιαφέρον** τόσο για ατομικούς στόχους όσο και για τους στόχους των άλλων. Χρησιμοποιείται όταν:

- Η αντιπαράθεση είναι **ασήμαντη** ως προς τους στόχους της κάθε μεριάς
- **Δεν** υπάρχει περίπτωση να **πάρει** κάποιος αυτό που θέλει
- Η **ενδεχόμενη ζημιά της αντιμετώπισης είναι μεγαλύτερη από τα οφέλη**

5.- Ο **συμβιβασμός**, όπου οι εμπλεκόμενοι :

- **Διατηρούν τις διαφορές τους,**
- Υποχρεώνονται σε **αμοιβαίες υποχωρήσεις και παραχωρήσεις**

Έτσι επιτυγχάνεται **μια επιφανειακή επίλυση** χωρίς την αναζήτηση των βαθύτερων αναγκών και ενδιαφερόντων των δύο μερών.

6.- Η **παρέμβαση τρίτων** : Όταν τα εμπλεκόμενα μέρη **δεν μπορούν να βρουν κοινά αποδεκτή λύση**, τότε στρέφονται σ' ένα τρίτο πρόσωπο, τον «**διαμεσολαβητή**» που οφείλει να διαθέτει:

- τις απαραίτητες **γνώσεις,**
- **αντικειμενικότητα** και **πειθώ**
- **κοινή αποδοχή** από τα εμπλεκόμενα μέρη και μέσω αυτού να ξεκινάει η επικοινωνία μεταξύ τους με σκοπό την εξάλειψη των παρεξηγήσεων, την αξιολόγηση των θέσεων τους, τον εντοπισμό των πλεονεκτημάτων και μειονεκτημάτων της κάθε θέσης.

Η μέθοδος αυτή είναι η πλέον **κατάλληλη**, όταν οι συγκρούσεις είναι **συχνές κι έντονες** και **δεν υπάρχει καλή θέληση** κι **εμπιστοσύνη** από καμία πλευρά. (Lewicki R, Saunders D, Minton J. (2004).

Δέσποινα Κακαρίκα/ΔΕΗ

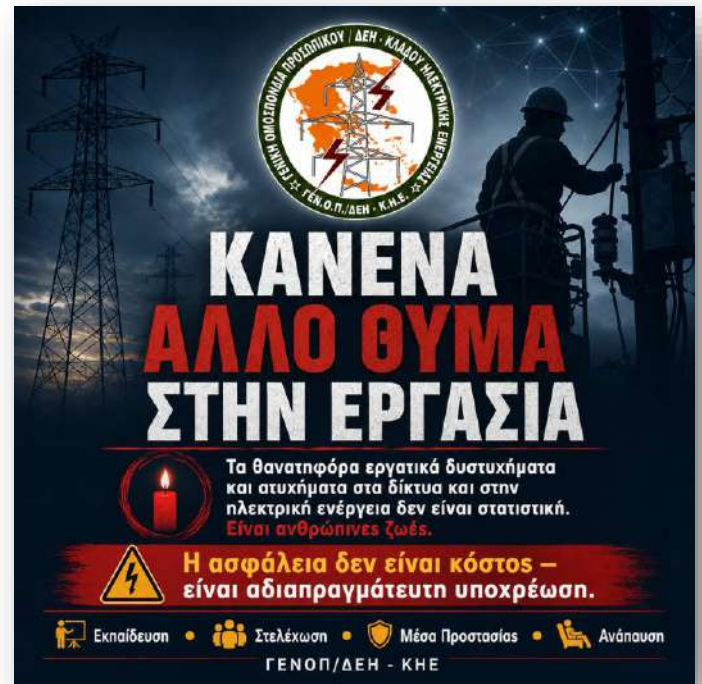

Η ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ-ΚΗΕ εκφράζει τη βαθιά της οδύνη για το τραγικό εργατικό δυστύχημα με θύμα συνάδελφο εργαζόμενο του ΔΕΔΔΗΕ στα Πατήσια

Ανακοίνωση για το θανατηφόρο εργατικό δυστύχημα στα Πατήσια (18/05/2026)

Η ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ-ΚΗΕ εκφράζει τη βαθιά της οδύνη για τον τραγικό θάνατο του 52χρονου συναδέλφου εργαζόμενου στον ΔΕΔΔΗΕ, πατέρα τριών παιδιών, ο οποίος έχασε τη ζωή του κατά την εκτέλεση εργασιών σε υποσταθμό στην περιοχή των Κάτω Πατησίων.

Η απώλεια ενός ακόμη εργαζόμενου εν ώρα εργασίας βυθίζει στο πένθος την οικογένεια του ΔΕΔΔΗΕ, τους τεχνικούς, τα συνεργεία, τους συναδέλφους του και συνολικά τον κόσμο της εργασίας στην ηλεκτρική ενέργεια. Πρώτα και πάνω απ' όλα, η σκέψη μας βρίσκεται στην οικογένεια του αδικοχαμένου συναδέλφου, στην οποία εκφράζουμε τα πιο θερμά και ειλικρινή μας συλλυπητήρια.

Την ίδια στιγμή, όμως, η νέα αυτή τραγωδία δεν μπορεί και δεν πρέπει να αντιμετωπιστεί ως ένα μεμονωμένο περιστατικό. Τα δίκτυα ηλεκτρικής ενέργειας αποτελούν έναν εξαιρετικά απαιτητικό, σύνθετο και επικίνδυνο χώρο εργασίας. Η εργασία σε αυτά προϋποθέτει επαρκή στελέχωση, εμπειρία, τεχνογνωσία, συνεχή εκπαίδευση, αυστηρή τήρηση των μέτρων υγείας και ασφάλειας, καθώς και τις δέουσες ώρες ανάπαυσης του προσωπικού.

Η ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ-ΚΗΕ έχει επανειλημμένα επισημάνει ότι το πάγωμα των προσλήψεων από το 2011 και για πολλά χρόνια μετά, δημιούργησε ένα τεράστιο κενό στις τάξεις του τεχνικού προσωπικού του ΔΕΔΔΗΕ. Δεν χάθηκαν μόνο αριθμοί εργαζομένων. Χάθηκε πολύτιμη εμπειρία, πρακτική γνώση, τεχνική συνέχεια και μεταβίβαση τεχνογνωσίας από γενιά σε γενιά τεχνικών. Αυτή η απώλεια δεν αναπληρώνεται εύκολα ούτε γρήγορα.

Η υποστελέχωση, η εντατικοποίηση της εργασίας, η πίεση για άμεση αποκατάσταση βλαβών και η διαρκής καταπόνηση των συνεργείων δημιουργούν συνθήκες σοβαρά αυξημένου κινδύνου. Όταν ο εργαζόμενος βρίσκεται καθημερινά απέναντι σε δίκτυα μέσης και χαμηλής τάσης, σε υποσταθμούς, σε βλάβες, σε έκτακτα περιστατικά και σε δύσκολες καιρικές ή επιχειρησιακές συνθήκες, η ασφάλεια δεν μπορεί να είναι απλή τυπική διαδικασία. Πρέπει να είναι αδιαπραγμάτευτη αρχή.

Απαιτούνται άμεσα και ουσιαστικά μέτρα:

- **συνεχείς προσλήψεις μόνιμου, ειδικευμένου τεχνικού προσωπικού,**
- **επαρκής στελέχωση των συνεργείων,**
- **διαρκής και επαναλαμβανόμενη εκπαίδευση και εξάσκηση σε θέματα τεχνικής επάρκειας και ασφάλειας,**
- **αυστηρή εφαρμογή όλων των προβλεπόμενων διαδικασιών,**
- **σεβασμός στα ωράρια και στις αναγκαίες ώρες ανάπαυσης,**
- **ουσιαστικός έλεγχος των συνθηκών εργασίας στο πεδίο.**

Ιδιαίτερη σημασία έχει, επίσης, η στελέχωση των σχετικών Γενικών Διευθύνσεων και των κρίσιμων θέσεων ευθύνης. Οι θέσεις αυτές δεν μπορεί να αντιμετωπίζονται ως απλές διοικητικές τοποθετήσεις και δεν μπορεί να καλύπτονται από πρόσωπα άσχετα με το αντικείμενο των δικτύων ή προερχόμενα από χώρους αλλότριους προς την καθημερινή πραγματικότητα της τεχνικής εργασίας στον ηλεκτρισμό. Οι τεχνικές Γενικές Διευθύνσεις του ΔΕΔΔΗΕ πρέπει να στελεχωθούν άμεσα, σε ανώτατο διοικητικό επίπεδο, από έμπειρα στελέχη, προερχόμενα από τα σπλάχνα της εταιρείας, με βαθιά γνώση του πεδίου, των συνεργείων, των υποσταθμών, των δικτύων, των διαδικασιών ασφαλείας και των πραγματικών κινδύνων που αντιμετωπίζουν οι εργαζόμενοι καθημερινά. Η τεχνική διοίκηση του ΔΕΔΔΗΕ απαιτεί γνώση, συνέχεια, εμπειρία και σεβασμό στην εργασία των ανθρώπων της πρώτης γραμμής. Η εμπειρία στο δίκτυο διανομής ηλεκτρικής ενέργειας δεν αποκτάται θεωρητικά ούτε μεταφέρεται μηχανιστικά από άλλους χώρους. Καλλιεργείται και συσσωρεύεται μόνο μέσα στους κόλπους του ΔΕΔΔΗΕ, του Διαχειριστή που έχει την αποκλειστική ευθύνη για τη λειτουργία, τη συντήρηση και την ανάπτυξη του Ελληνικού Δικτύου Διανομής Ηλεκτρικής Ενέργειας στη χώρα. Είναι γνώση πεδίου, γνώση συνεργείων, υποσταθμών, γραμμών, βλαβών, διαδικασιών ασφαλείας και πραγματικών κινδύνων. Η ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ-ΚΗΕ ζητά την πλήρη διερεύνηση των αιτιών και των συνθηκών του θανατηφόρου δυστυχήματος. Η διερεύνηση αυτή πρέπει να είναι ουσιαστική, σε βάθος και να οδηγήσει σε συγκεκριμένα συμπεράσματα και μέτρα, ώστε να μη θρηνήσουμε ξανά ανθρώπινες ζωές.

Η προστασία της ζωής και της σωματικής ακεραιότητας των εργαζομένων δεν είναι διαπραγματεύσιμη. Είναι υποχρέωση της Πολιτείας, της Διοίκησης και όλων των αρμόδιων υπηρεσιών.

Για τη ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ-ΚΗΕ, κάθε συνάδελφος που φεύγει για τη δουλειά πρέπει να επιστρέφει ασφαλής στο σπίτι του.

Άκρως τιμητική για τη ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ-ΚΗΕ και τον κόσμο της εργασίας στην ενέργεια η εκλογή του Προέδρου της Ομοσπονδίας, Αντώνη Καρρά, στη θέση του Γενικού Γραμματέα της ΓΣΕΕ

Το Διοικητικό Συμβούλιο της ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ-ΚΗΕ εκφράζει την ιδιαίτερη ικανοποίησή του και την υπερηφάνειά του για την εκλογή του νυν Προέδρου της Ομοσπονδίας, Αντώνη Καρρά, στη θέση του Γενικού Γραμματέα της Γενικής Συνομοσπονδίας Εργατών Ελλάδας (ΓΣΕΕ), κατά τη συγκρότηση των Οργάνων Διοίκησης της Συνομοσπονδίας, την Τρίτη 5 Μαΐου 2026.

Η εκλογή αυτή συνιστά μια άκρως τιμητική εξέλιξη όχι μόνο για τη ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ-ΚΗΕ και τα σωματεία μέλη της, αλλά και για όλους τους εργαζόμενους στον Όμιλο ΔΕΗ, στον ΔΕΔΔΗΕ, στον ΑΔΜΗΕ και συνολικά στον ευρύτερο χώρο της ηλεκτρικής ενέργειας. Αποτελεί ταυτόχρονα έμπρακτη αναγνώριση της μαχητικής, υπεύθυνης και ουσιαστικής συνδικαλιστικής παρουσίας που έχει αναπτύξει διαχρονικά η Ομοσπονδία μας, με σταθερό προσανατολισμό στην υπεράσπιση της εργασίας, της κοινωνικής δικαιοσύνης και της αναπτυξιακής προοπτικής της χώρας.

Η ανάδειξη του Αντώνη Καρρά σε μία από τις κορυφαίες θέσεις του ανώτατου συνδικαλιστικού οργάνου της χώρας επιβεβαιώνει ότι η φωνή των εργαζομένων στην ενέργεια είναι ισχυρή, αξιόπιστη και παρούσα στις μεγάλες διεκδικήσεις του κόσμου της μισθωτής εργασίας. Σε μια περίοδο σύνθετων κοινωνικών, οικονομικών και ενεργειακών προκλήσεων, η εκπροσώπηση αυτή αποκτά ακόμη μεγαλύτερη σημασία για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων των εργαζομένων, των συλλογικών κατακτήσεων και της αξιοπρεπούς εργασίας.

Το Διοικητικό Συμβούλιο της ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ-ΚΗΕ εύχεται στον Πρόεδρό του και νέο Γενικό Γραμματέα της ΓΣΕΕ, Αντώνη Καρρά, καλή δύναμη και κάθε επιτυχία στα νέα, ιδιαίτερα σημαντικά καθήκοντά του. Είμαστε βέβαιοι ότι θα υπηρετήσει τη νέα αυτή θέση με την ίδια συνέπεια, αγωνιστικότητα, ενωτικό πνεύμα και αίσθημα ευθύνης που τον διακρίνουν σε όλη τη συνδικαλιστική του διαδρομή.

Για τη ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ-ΚΗΕ και τα Σωματεία μέλη της, η εξέλιξη αυτή αποτελεί ταυτόχρονα τιμή, ευθύνη και παρακαταθήκη συνέχειας. Με πίστη στις αρχές της ενότητας, της συλλογικότητας και της αλληλεγγύης, συνεχίζουμε ακόμη πιο δυνατά τον αγώνα για την προάσπιση των εργαζομένων, του δημόσιου συμφέροντος και του κοινωνικού ρόλου της ηλεκτρικής ενέργειας.

«Είναι ένα από τα χαρακτηριστικά ενός ελεύθερου και δημοκρατικού έθνους να έχει ελεύθερα και ανεξάρτητα εργατικά συνδικάτα.»
Φράνκλιν Ντελάνο Ρούσβελτ

«Ο ραδιοφωνικός παλμός της ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ-ΚΗΕ ξεκινά το ταξίδι του στο χρόνο!»